

Marius Țița

EMIL CIOCOIU

*Universul lui Emil Ciocoiu și Cosmosul din noi
Emil Ciocoiu's Universe and Our Inner Cosmos*

**Editura ARC 2000
București – România
2008**

Ierusalim (detaliu de la pagina 80)
Jerusalem (detail from p. 80)

Într-o zi toridă din vara anului 1989 mă aflu la Ierusalim.
În aerul înfierbîntat al soarelui dogoritor, pomii, clădirile
și oamenii păreau să vibrează într-un ritm continuu.
În dimineața acelei zile vedeam deja câteva locuri
istorice și sfinte, precum și portrete de învățați, preoți,
rabini, lama și imoni și mă petăteam pe terasa
mei cafenele din Ierusalimul de sus, să-mi trag
conflictul, să-mi potolosc setea și să admir panorama.
Din acel loc, parcă așezate pe o rugură axă, puteam
privi în același timp zidul, blînderii, moscheea de aur
și muntele măslinilor.

Deodată, mi s-a murmur mereu crescînd înii întrerupte
vîntul, ascutit, aurul, ochii mi se mărita mult și
ce vedeam?

Vedeam în fața zidului oameni îmbrăcați în neagra
ce țineau niște cărți albe în mîini, rostind parcă niște
rugăcuni și înclinîndu-se spre zid, iar de cealaltă
parte a lui, oameni îmbrăcați în alb prosternîndu-
se și sărutînd pămîntul.

Pe dată s-au priceput că toți aceia se rugau, fiecare în
felul lor, exclusiv și Dumnezeu.

Privind însă zidul ce-i despărtea, m-am întors.

De atunci încolo, mă tot gîndesc pictînd, la o
lume fără ziduri, lume în care oamenii sînt frați
și trăiesc în pace cu ei și cu Dumnezeu, în iubire.

Ernest Ciocorin

13 Septembrie 2008

Mulțumim muzeelor, instituțiilor și colecționarilor care au pus la dispoziție materialul și reproducerile necesare realizării acestui album de artă.

Acest album a fost tipărit în 700 de exemplare din care 100 sunt numerotate și au semnătura autografă a artistului.

Fotografii: Anne Gold, Ruxandra Ciocoiu-Petkov, Aachener Zeitung,
Editura Contemporart, Sorin Papa, Mihail Gavril
Traduceri: Mihaela Chițac, Adrian Solomon

© Toate drepturile rezervate. Nici o parte a acestui album nu poate fi reprodusă sau transmisă sub nici o formă și prin nici un mijloc, electronic sau mecanic, inclusiv prin fotocopiere, înregistrare sau prin orice sistem de stocare și accesare a datelor, fără permisiunea pictorului Emil Ciocoiu și a firmei ROTELCO.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

TIȚA, MARIUS

Emil Ciocoiu / Marius Tița. - București : Arc 2000, 2008
ISBN 978-973-7703-26-2

75(498) Ciocoiu,E.

**Albumul a fost realizat din inițiativa și cu suportul material al familiei
prof. univ. dr. ing. Irina și Ionel Constantinescu**

Da, Da... sau Nu... de trei ori Da!!!

Da, pentru că printre marile tale expoziții, care încarcă un calendar întreg și care te poartă cu admirabilele tale lucrări prin toate colțurile Europei și, de ce nu, a întregii lumi, ți-ai găsit răgazul sufletesc să prezinți și celor care sunt a doua ta familie, „românilor“, o sinteză a creației tale din ultimii ani cu lucrări noi și inedite, care nu mai necesită nicio apreciere pentru că peste excepțional nu mai există decât Dumnezeu!

Da, pentru familia ta, și mai ales pentru Rodicuța, Ruxi și Jan și pentru părinții care prin susținerea lor ți-au dus talentul la apogeu.

Nu, pentru că impresiile depășite mai sus reprezintă o mică sinteză și sub nicio formă majestoasă ta contribuție la arta universală și prin aceasta și la arta românească.

Da, pentru modul exemplar de a percepe și transpune „Natura“, nu simplist, cu o casă și un copac, ci în toată măreția ei, așa cum a zămislit-o Dumnezeu.

Da, pentru că în totalitate, „Omul“ Ciocoiu a dedicat-o tuturor oamenilor, respectului față de semeni, determinării înclinațiilor lor spre mai bine, spre înfrățire spirituală, pentru că toți avem aceiași Dumnezeu!

Da, pentru că nuanțele paletei tale sunt dedicate „Universului“ sub toate aspectele – macro și micro.

Emile! Această expoziție te urcă cu încă o treaptă, solidă, realizată prin muncă dusă la extrem, talent exprimat pentru toți, și nu conservat pentru tine, spre culmile consacrarii. Îți mulțumim pentru clipele de desfătare oferite!!!

Irina și Ionel Constantinescu, iunie 2007

Yes, Yes... or No... Three Times Yes!!!

Yes, for the very reason that after so many displays of your admirable works in all corners of Europe, and in so many other places on earth along the years, you've found the time to show a selection of your latest works to the Romanians, too, your second family! Such new, genuine works require no appraisal, for it is only God greater than your exceptional paintings!

Yes, to your Family, especially to Rodicuța, Ruxi, and Jan, as well as to your parents, who supported and highly cultivated your enormous gift.

No, because what we've written so far may well not be relevant for your great contribution to Universal Art, Romanian Art included.

Yes, for the plenary way of your perceiving and transposing Nature majestically, and not in a truncated way of representing a house or a tree.

Yes, because the Man Ciocoiu dedicated Nature to mankind, to self-esteem, to spiritual brotherhood, as through the guidance of the same Lord!

Yes, because the colours of your palette are meant to the Universe, in its macro or micro form.

In conclusion, this exhibition represents another stage (solid and successful) to consecration, due to considerable effort and talent shared to everyone. Thank you for these moments of delight!!!

Irina and Ionel Constantinescu, June 2007

Floriano de Santi la vernisaj

Marius Tița deschizând expoziția

Vizita Preasfinției Sale episcopul Vinčențiu Ploieșteanul,
vicar patriarhal

Imagini de la vernisajul expoziției personale „Natura – Omul – Universul“, Galeria *Galateca*, Biblioteca Centrală Universitară „Carol I“, București, 2007.

The opening day of the personal exhibition “Nature – Man – Universe”, *Galateca Gallery*, Central University Library “Carol I”, Bucharest, 2007.

Universul lui Emil Ciocoiu și Cosmosul din noi

Cea mai frecventă catalogare îl face pe Emil Ciocoiu un artist al cosmosului, un călător printre stele sau un pictor al fenomenelor astrale. Aceasta este o citire directă a celor mai cunoscute realizări ale artistului, cele expuse în întreaga lume, care au cucerit iremediabil Italia, au fost expuse la București, venind din Germania, și au mers la Bruxelles să susțină cauza României europene. O creație atât de înaltă cere, impune de-a dreptul, o cercetare atentă și amănunțită. Întreprinzătorul va descoperi o lume inedită, mult mai terestră decât am bănuși și mult mai cosmică decât am fi siguri. Va descoperi *Universul lui Emil Ciocoiu*, un spațiu al artei, al culorii, al energiei înalte și al ideilor generoase. Necesara privire în profunzime relevă o remarcabilă constantă stilistică, dar și o evidentă clasificare tematică a creației artistului. Dacă în expozițiile sale este aproape imposibil de determinat care pictură este realizată în anii '80 și care două decenii mai târziu, ciclurile tematice sunt un atribut puternic al creației lui Emil Ciocoiu. Ele ajută enorm la o percepție profundă a artei sale, iar pentru critici și istorici ai artei sau pentru editori și colecționari pasionați ai picturilor sale reprezintă de-a dreptul un instrument de lucru. În pictura lui Emil Ciocoiu auzim muzica, simțim vibrația astrelor, mirosim câmpul de anemone al amintirilor care devin automat comune și ne dăm mâna în cea mai simplă și umană înfrățire între religii. Plutind cu viteza luminii printre stelele lui Emil Ciocoiu nu trebuie să pierdem din vedere energia de-a dreptul nucleară și culorile atomice ce ne adună în *Amfiteatrele* sale sau în jurul *Stâlpului*

Emil Ciocoiu's Universe and Our Inner Cosmos

The most frequent characterization suggests that Emil Ciocoiu is an artist pertaining to cosmos, a traveller through the stars or a painter of astral phenomena. This is a straight view of the most well-known works of the artist, displayed nearly all over the world, which subjected irrevocably Italy, were exhibited in Bucharest, coming from Germany, and went to Brussels to stand for the cause of European Romania. A superior art requires even demands thorough research. The enterpriser will discover an original world, much more terrestrial than we are tempted to believe, and even more cosmic than we are ready to believe. He will discover Emil Ciocoiu's Universe, a space of art, of colour, of superior energies, of generous ideas.

The necessary in-depth study reveals a remarkably and a manifest classification on themes of the artist's creation. It is almost impossible to discern in his exhibitions which paintings were made in the '80s, and which were made a couple of decades later, the topical series of paintings are a attribute of Emil Ciocoiu's creation. They largely lead to a deeper perceiving of his art, and provide by all means a work instrument for the critics and historians of art, as well as for the editors and art collectors fascinated by his paintings.

In Emil Ciocoiu's painting, one can hear the music, can feel the stars' vibration, can smell the field of anemones full of memories, which automatically turns into one's own, just shaking hands in one of the simplest and most humane union of religions. Flying at the speed of light through Emil Ciocoiu's planets,

de foc. Sunt subiecte terestre, cu valoare de introspecție umană pentru că Emil Ciocoiu nu este eremit cosmic, ci un pictor de pe Pământ, cât poate fi de terestru un artist. Pictura lui Emil Ciocoiu nu este o pictură revelată, ci bazată intens pe revelații. Zborul cu avionul peste țări și orașe, îmbrățișarea albatru a mării cu țărnuț, incredibila imagine a luminilor ce străpung noaptea, pe fondul plăcutei emoții a călătoriei, a produs vibrații profunde în conștiința și subconștiința artistului. La Ierusalim a înțeles cât de apropiate sunt religiile care se cred inconciliabile unele cu altele, dar marea revelație este cea a libertății și prețul ce trebuie plătit pentru a o atinge.

Fenomenul religios beneficiază de o atenție deosebită din partea artistului și nu se putea ca Universul lui Emil Ciocoiu să fie lipsit de credință. Credințele lumii, mai exact credincioșii uniți în jurul cărții sfinte a fiecăreia dintre religii, se regăsesc în Universul său, cu o apropiere caldă, o introspecție generoasă și o abordare personală. Desigur, în acest ciclu revelația este la ea acasă și o putem plasa chiar foarte bine în spațiu, la Zidul plângerii din Ierusalim, dar, atenție, nu este singura, ci doar cea mai puternică. Pictorul deslușește sensurile creștinismului, islamului, iudaismului sau budismului, intră în dialog cu milenarele lor învățături, „vorbește“ cu simbolurile lor sfinte și propune noi aspecte plastice cu care să iasă în lume. Cărțile lor sfinte unesc mulțimea adeptilor marilor religii, scaldându-i într-o lumină de-a dreptul cosmică.

Coborând din astre pe pământ și chiar dincolo de el, Emil Ciocoiu urmează îndemnul programatic al lui Blaga de a căuta stele și jos sub țară, totul este să sapi, să sapi, pentru a le face să răsară. Și el le relevă sub țară și peste țară, în infinitul cosmic dar și în invizibilul nucleic, vede energiile și le transpune în spirit dar și în peisaj. De sub penelul lui Emil Ciocoiu apar viziuni abstracte, din spațiul interplanetar sau din lumea interreligioasă, dar și peisaje, sate germane, Veneția, Brașovul sau Balcicul, așa cum nu le-a mai văzut nimeni, în acumulări de energie și risipiri, de undeva de sus, cu punct de fugă pe turlă și săgeți de catedrale și basilici, sau din largul unde nimeni nu a fugit cu

one should not ignore the almost nuclear energy and atomic colours, which attract people together in his *Amphitheatres* or around the *Fire Post*. Nevertheless, these are terrestrial subjects, bearing some human introspection since Emil Ciocoiu is not a cosmic hermit, but an earthly painter.

Emil Ciocoiu's painting is not a revealed one, but it is intensely based on revelation. His flight over the countries and cities, the blue embrace of the sea and shore, the incredible image of lights piercing the night caused by the pleasant thrills of journeys produced profound reverberations in the artist's conscious and subconscious. When in Jerusalem, he realized how close religions are, despite their apparently irreconcilable differences; still, his greatest revelation is that of freedom and the price to be paid in order to reach it.

The artist shows special attention to the religious phenomenon, as he could not create a Universe without faith. The religions of the world with their believers, who populate his Universe, united around the holy books of each faith, are warmly and originally approached through generous introspection. Sure enough, revelation is at home in the paintings of this cycle, especially at the Wailing Wall in Jerusalem. The painter explores the chore of Christianity, Islam, Judaism or Buddhism, with their millenary wisdom, with their holy symbols, and suggests new plastic aspects. The multitude of believers are being driven by the light of the great books.

Descending from the stars to the earth, and even beyond it, Emil Ciocoiu pursues the philosophy of Blaga to look for the stars even under your country's land, but if you want them to rise you should dig and dig. So, he reveals them over the country and through the country, in the cosmic infinity, but also in the atomic unseen, he can see the energies transposing them into both spirit and landscape. Emil Ciocoiu's paintbrush describes abstract visions, out of the interplanetary or of the interreligious world, as well as landscapes, German villages, Venice, the towns of Brașov, or Balcic, as no one has seen them before, in such accumulations of energy and scattering,

gândul pentru a vedea și a ne arăta minaretul Cuibului liniștit al reginei Maria. Formația de peisagist pe care și-o declară zâmbind a amintire capătă în creația ultimelor decenii înălțimea metaforei cosmice și profunzimea stilistică ce îi permite să abordeze în maniera sa specifică, ușor de recunoscut, subiecte de-a dreptul pământene. Într-o expresie ludică, putem considera că Emil Ciocoiu își descoperă Pământul de la înălțimea zborului unei găște sălbatice, asemenea lui Niels Holgersson cel de basm, sau veghează, undeva, din înalțuri, asupra orașelor, ziua, noaptea, în viteză supersonică sau în contemplație cromatică. Râzând în nas teoriilor ce caută legături stricte între aspectul creației și meseria artistului, Emil Ciocoiu nu este nici cosmonaut, nici astronom, iar tehnica sa picturală este una clasică, de mare efort. Notele false nu au ce căuta în opera artistului care promovează, în viață și în artă, principiile sincerității complete. Asta îi dă siguranță în munca și opțiunea sa, pentru că, nu-i așa, natura cosmică nu ezită și nu se ascunde. Artistul suprapune, temeinic și laborios, culori pure, în tușe scurte din neamul pointilismului, dispuse pe spații ample dar perfect cântărite, cât să slujească expresiei, și în acest haos aparent, dar coordonat temeinic pe fiecare bucățică de pânză, cât un atom în zbor descompus cromatic, nici o tușă nu este în plus sau în altă parte decât acolo unde trebuie. Astfel, Manhattanul este numai reflex, având în tragic de celebrele turnuri gemene două lumânări ce ard cu intensitatea atomică a civilizației în memoria oamenilor ce au să vină, Veneția și chiar Balcicul sunt copiii mării și ai țărmului, Athosul urcă precum o cruce spre cer iar goticul e făcut din ogive de oameni luminați de credință. Emil Ciocoiu ne amintește că și Pământul este o stea și nimic din cei astral nu trebuie să îi fie străin. Inclusiv frumusețea cosmică a energiei astrale.

Pictura lui Emil Ciocoiu este universală de-a dreptul, se „citește“ fără cuvinte, emoționează fără vorbe și îi face pe privitori să adere fără program sau ca la o propunere așteptată, subînțeleasă, care aduce Cerul pe pământ, acolo unde a fost de fapt tot timpul, în sufletele oamenilor.

somewhere from the above, in bird's eye view of the steeples, arrows to the cathedrals and basilicas, or from the Sea out of which nobody escaped by thought, to see and show us Queen Maria minaret of her Quiet Nest. His formation as a landscape painter, acknowledged with a smile, gains in his creation of the latest decades the height of cosmic metaphor, and the stylistic insight which enables him to approach, in his particular recognizable manner, down right terrestrial subjects. We could say that Emil Ciocoiu discovers the earth from the height of a wild goose flying as did the fairy tale of Niels Holgersson, or surveys the town from the skies, day and night, at supersonic speed or in chromatic contemplation.

Despising the theories which look for strict connections between creation and the artist's skill, Emil Ciocoiu is neither an astronaut, nor an astronomer, his painting technique is a classic one, of assumed effort. False notes do not find their place in the artist's oeuvre, which promotes, both in life and in art, the principles of complete sincerity. Hence, his sense of work as a choice, because cosmic nature does not hesitate, and does not hide. The artist industriously juxtaposes pure colours, in brief touches, pointillist-like, distributed on ample spaces, but perfectly measured to serve the expression; in this apparent chaos, seriously coordinated on each little piece of canvas, the size of a flying atom chromatically decomposed, there is no supplementary touch anywhere else than in the righteous place. Manhattan is just a reflex, having in the fatal towers two intensely burning candles in the memory of those to come; Venice and Balcic are offsprings of the sea and shore, Athos raises as a cross onto the sky; the Gothic is built of arches by people wrapped in the light of faith. Emil Ciocoiu reminds us that the Earth itself is a star and that it should not lack anything belonging to the stars; the cosmic beauty of the astral energy included. Emil Ciocoiu's painting is by all means universal; it "reads" and moves without words, making the viewers say "yes" as if confronted with a proposition they had been expecting, which brings the sky on earth, where it has always been, in people's souls.

The stylistic searches of the artist stopped since

Căutările stilistice ale pictorului s-au încheiat din momentul primelor „Câmpii“, ce aduc de acasă culoarea copilăriei și o altoiesc pe minunea revelației. De altfel, formula succesului în pictură este una destul de obișnuită: se ia un talent nativ, care a făcut opțiunea aproape rituală prin care își dedică viața artei, se cizelează într-o școală, cu un maestru, la vârsta marilor observații și acumulări, apoi talentul șlefuit este aruncat în vârtoarea vieții, unde trebuie să se descurce, să iasă la suprafața plină de lumina reflectoarelor, să se impună și să strălucească.

În cazul lui Emil Ciocoiu a mai apărut ceva, ca o necesitate. La el s-a produs și o schimbare esențială, o ruptură, plecarea în căutarea sinelui și continuarea renăscătoare. La vârsta cristică, prin 1980, Emil Ciocoiu a constatat că pictura sa, în care este egalul astrelor, nu se poate naște în lumea lui Roș Împărat. În formula clasică a succesului în pictură o astfel de ruptură nu este o necesitate axiomatică. Ea apare și la alți creatori, care plecau în căutarea luminii, dar pentru românii din timpul comunismului, și pentru Emil Ciocoiu în special, a fost o condiție. Fără decizia, sfâșietoare totuși, a plecării de pe meleagurile natale, pictura de astăzi a lui Emil Ciocoiu nu ar fi existat, decît poate în faza eternului copil nenăscut sau care ar fi putut să fie. Mai mult, schimbarea din viața lui Emil Ciocoiu era necesară și determinantă. O dovedește extraordinara constantă stilistică probată din acel moment.

Cu toate acestea, este greu și nedrept să pui o delimitare strictă în creația lui Emil Ciocoiu în clipa când a făcut pasul, decisiv atunci, al plecării definitive în Occident. Maniera care îl reprezintă în zilele noastre a explodat atunci, dar era foarte bine anunțată de unele creații din timpul viețuirii în România, astfel încât putem vorbi de o înflorire ca o explozie de libertate, și nu de o schimbare dramatică de registru, un posibil mimetism cu un fenomen despre care, totuși, nu avem știre să se fi produs înaintea sau în preajma intrării lui Emil Ciocoiu în agora artei din Vest.

În 1996, Emil Ciocoiu trăiește emoțiile revenirii în țară cu o expoziție. Erau aproape două decenii de când pictura sa nu mai văzuse

the moment of his first “Fields”, that brought back from home the colour of his childhood, and grafted it on the miracle of revelation.

Anyway, the successful formula in painting is rather simple: you need a genuinely gifted person, that has to choose to dedicate a lifetime to Art, then, you must polish the person in school, under a master’s guidance, ready to share with him his ripe fruit of findings and accumulation and, finally, you have to drop the polished talent in the turmoil of life, to let him manage on his own and appear on stage in the spotlight, asserting himself and shine.

Emil Ciocoiu added another ingredient to his becoming. He also experienced an essential changing: the break off and his continuing, renewing quest to find himself. In 1980, at the age when Christ was crucified, Emil Ciocoiu realized that his creation, if he were a stars’ peer, could not be born in the country of the “Reddish King”. According to the classic formula of the successful painting, such a break off is not an axiomatical necessity. It appeared also in the case of other creators, who were leaving in quest of the light, but for the Romanians living in the communist era, and especially for Emil Ciocoiu it was a must. Perhaps without such a heart-breaking decision of leaving his native lands, Emil Ciocoiu could produce this kind of art only in his imagination. Moreover, the change in Emil Ciocoiu’s life was necessary and decisive. His extraordinary stylistic expression appeared to evolve since that very moment.

However, it is difficult and unjust to strictly delimit Emil Ciocoiu’s art from the time of his final decision of fleeing to the West. His peculiar manner, which makes his art so distinct today, may well have exploded at that particular moment, but it was highly foreseeable in some of the works accomplished while living in Romania; therefore, we can talk of a flourishing as an expression of freedom, and not a dramatic change of register, a possible mimicry with a phenomenon which we are not aware of since Emil Ciocoiu’s entrance in the Western art agora.

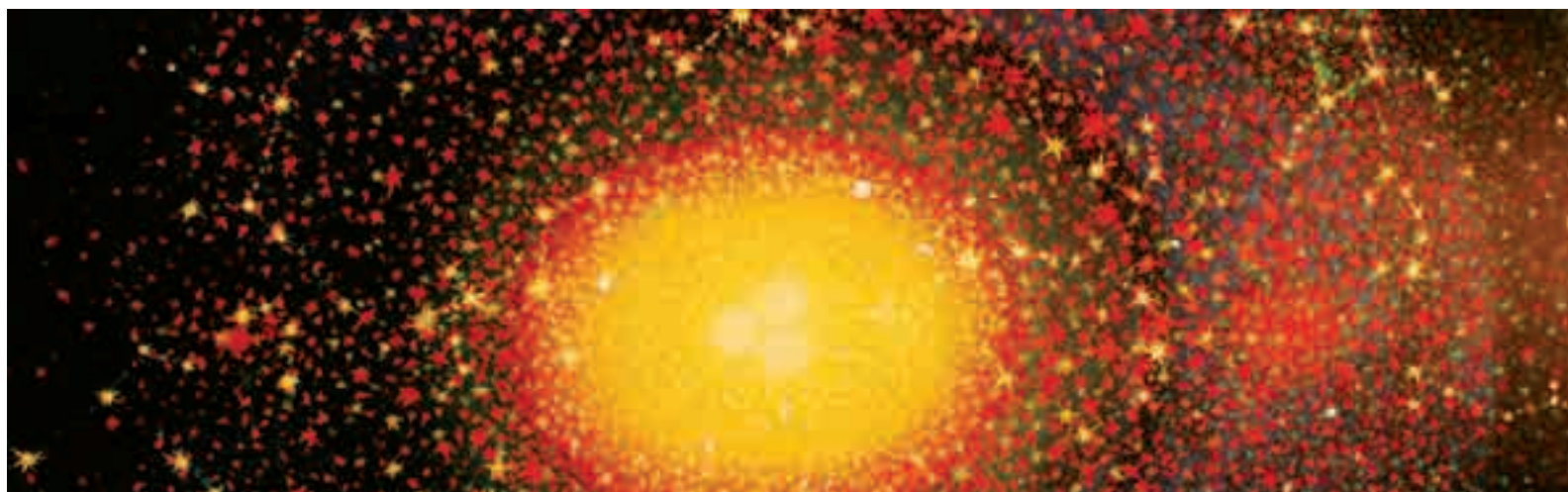
On his return to Romania, Emil Ciocoiu goes through the excitement of a new personal exhibition. Two decades have passed since his

Bucureștiul, în tot acest timp fiind un pelerin mondial al păcii și înțelegerii între oameni, până în fibra lor cea mai profundă, cea religioasă. Evoluția artistului este covârșitoare și îl face de nerecunoscut pentru cei care își amintesc promisiunile de viitor luminos ce îl însoțeau în tinerețea sa românească. Pictura lui Ciocoiu este cu totul altceva, diferit de tot ce s-a văzut în România până atunci, și rezistă fără probleme la orice raportare internațională. Instinctiv, ai sentimentul unei creații universale, cu percepere generală și înaltă, prezentată și la București. Specificul național apare în creația sa nu în forme brute, de filosofie anonimă ce se cere pastișată, ci în imagini, sentimente și smerite năzuințe copilăresc de pure. Pictura sa este aceeași și la Roma și la Bruxelles, și la București și la Dallas, iar cuprinderea temelor românești în marile cicluri tematice construite de artist nu este o concesie binevoitoare acordată plaiurilor natale, ci o normală și profundă revenire în circuitul de valori al Umanității. Prin arta sa, pictorul Emil Ciocoiu ne propune, de fapt, un sistem filosofic, o matrice de înțelegere, explicare și redare plastică a lumii, din străfundurile umane până la esența energiei cosmice, în forma sa fizică și mai ales metafizică. Nu merită efortul șablonard și tezist de-a încerca să îl încadrezi pe Emil Ciocoiu în vreun curent artistic sau altul. Emoțiile, sentimentele și viziunile iscate de arta sa merg mult mai departe de sfera riguroasă a teoriei și istoriei artei și ne duc acolo unde imaginea este completă, în *Universul lui Emil Ciocoiu*.

Marius Tița

painting left Bucharest; in the meantime, the artist has been acting as an international pilgrim of peace and understanding between people up to their innermost fibre of religious faith. The artist's development is fantastic, now that his art is not the same as it was in his promising Romanian beginnings. Now, Ciocoiu's painting is so different from what Romania have seen before, holding out any international reference. One may perceive in it the sense of universal creation so plenary superior, as it was displayed in Bucharest, too. National specific cannot be discerned in his creation in rough forms or in anonymous philosophy forms, subject to imitation, but in images, feelings, and humble hopes, childishly pure. He displays the same kind of painting, be it in Rome, Brussels, in Bucharest or in Dallas. Including the Romanian themes within the framework of the large cycles built up by the artist is not a favour granted to his native lands; in fact, it means a natural and profound return to the system of values of humanity. Emil Ciocoiu offers in his art a philosophic system, a matrix of understanding, explanation and plastic expression of the world, out of the human depths, towards the essence of cosmic energy, in both physical and metaphysical form. It is not worth the effort of placing and categorizing Emil Ciocoiu's art according to a particular artistic trend. The emotions, sensations and visions created by his art go beyond the rigorous sphere of theory and history of art, straight to the place where the image is complete, in *Emil Ciocoiu's Universe*.

Marius Tița

Autoportret – 1982, 70x50 cm, ulei pe pânză
Self-portrait – 1982, 70x50 cm, oil on canvas

ÎNCEPUTURI

PRELIMINARY

„Prin pictura sa se simte legătura indestructibilă a artistului cu specificul peisajului românesc, care prin măreție, seninătate, și adâncime, îi prilejuiește - datorită unui nobil efort - o transpunere încărcată de tensiune sufletească.“

Gheorghe ȘARU

*Catalogul expoziției personale
Emil Ciocoiu, organizată
cu ocazia încheierii bursei
„Theodor Aman“ la Galeriile
Municipiului București 1977*

“One feels in his painting the indestructible link between the artist and the nature of the Romanian landscape, which by its magnificence, its serenity and depth, brings about – through a noble effort – an overflowing spiritual tension.”

Gheorghe ȘARU

*Catalogue of Emil Ciocoiu's
personal exhibition, organized
at the closing of “Theodor Aman”
scholarship at the Galleries
of the Bucharest Municipality 1977*

Studiu de mișcare – 1972, 100x90 cm, ulei pe pânză
Study of movement – 1972, 100x90 cm, oil on canvas

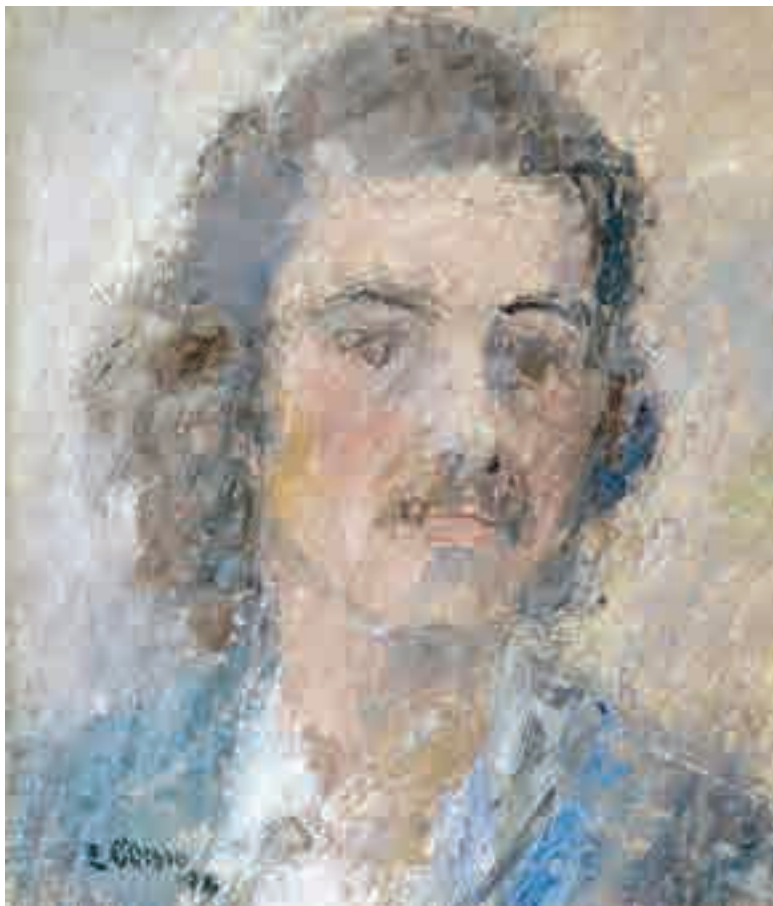
Studiu de compoziție – 1973, 120x100 cm, ulei pe pânză
Composition study – 1973, 120x100 cm, oil on canvas

Constantin Brâncoveanu – 1975, 80x70 cm, ulei pe pânză
Constantin Brâncoveanu – 1975, 80x70 cm, oil on canvas

Întoarcerea dorobanțului – 1977, 170x120 cm, ulei pe pânză
Return of the Infantryman – 1977, 170x120 cm, oil on canvas

Autoportret – 1976, 28x23 cm, ulei pe pânză
Self-portrait – 1976, 28x23 cm, oil on canvas

Nășicu' – 1977, 60x50 cm, ulei pe pânză
Godfather (Nășicu) – 1977, 60x50 cm, oil on canvas

Irina Doamna – 1978, 81x61 cm, ulei pe pânză
Lady Irina – 1978, 81x61 cm, oil on canvas

Profesorul Ionel Constantinescu – 2007, 100x80 cm, ulei pe pânză
Professor Ionel Constantinescu – 2007, 100x80 cm, oil on canvas

„Hommage à Kahnweiler“ (Alegorie după „Saltimbancii“ de Picasso) – 1982, 80x100 cm, ulei pe pânză
“Hommage à Kahnweiler” (Alegory after “The Saltimbancs” by Picasso) – 1982, 80x100 cm, oil on canvas

Peisaj la Grindu – 1974, 70x80 cm, ulei pe pânză
Landscape at Grindu – 1974, 70x80 cm, oil on canvas

Singular pe plajă – 1975, 33x41 cm, ulei pe pânză
Solitary on the beach – 1975, 33x41 cm, oil on canvas

Uliță la Comana – 1976, 33x41 cm, ulei pe pânză
Street at Comana – 1976, 33x41 cm, oil on canvas

Toamnă la Comana – 1976, 80x100 cm, ulei pe pânză
Comana in autumn – 1976, 80x100 cm, oil on canvas

Mari – 1981, 60x50 cm, ulei pe pânză
Mari – 1981, 60x50 cm, oil on canvas

Ruxandra – 1988, 50x40 cm, ulei pe pânză
Ruxandra – 1988, 50x40 cm, oil on canvas

Rodica – 1980, 100x85 cm, ulei pe pânză
Rodica – 1980, 100x85 cm, oil on canvas

Ursula – 1980, 40x30 cm, ulei pe pânză
Ursula – 1980, 40x30 cm, oil on canvas

Peisaj la Tulcea – 1976,
20x33 cm,
ulei pe carton

Landscape in Tulcea – 1976,
20x33 cm,
oil on cardboard

Gabriel Catrinescu pictând la Plumbuita – 1975,
24x31 cm, ulei pe carton

Gabriel Catrinescu painting at Plumbuita – 1975,
24x31 cm, oil on cardboard

Babadag – 1975,
65x81 cm,
ulei pe pânză

Babadag – 1975,
65x81 cm,
oil on canvas

Vapor la Constanța – 1976,
33x42 cm,
ulei pe pânză

Steamer at Constanța – 1976,
33x42 cm,
oil on canvas

Veneția – 1979,
20x23 cm,
ulei pe pânză

Venice – 1979,
20x23 cm,
oil on canvas

Lacul Konstanz – 1979,
26x35 cm,
ulei pe carton

Konstanz Lake – 1979,
26x35 cm,
oil on cardboard

Köln – 1980,
50x60 cm,
ulei pe pânză

Cologne – 1980,
50x60 cm,
oil on canvas

Ca'd'oro – 1980,
50x60 cm,
ulei pe pânză

Ca'd'oro – 1980,
50x60 cm,
oil on canvas

Strada exilului
(Augsburgerstraße, Köln) – 1980,
60x80 cm,
ulei pe pânză

Exile's Street
(Augsburgerstraße, Cologne) – 1980,
60x80 cm,
oil on canvas

Sienna – 1980, 50x70 cm, ulei pe pânză
Sienna – 1980, 50x70 cm, oil on canvas

Notre Dame – 1981, 50x40 cm, ulei pe pânză
Notre Dame – 1981, 50x40 cm, oil on canvas

Anemone – 1985,
40x50 cm,
ulei pe pânză

Anemones – 1985,
40x50 cm,
oil on canvas

Flori – 1985, 34x29 cm, ulei pe pânză

Flowers – 1985, 34x29 cm, oil on canvas

Sat german – 1987,
27x37 cm,
tehnică mixtă

German village – 1987,
27x37 cm,
mixt technique

Mere – 1978,
50x60 cm,
ulei pe pânză

Apples – 1978,
50x60 cm,
oil on canvas

Apus de soare în Delta Dunării – 1980,
50x60 cm,
ulei pe pânză

Sunset in the Danube Delta – 1980,
50x60 cm,
oil on canvas

Luxemburg – 1981,
50x60 cm,
ulei pe pânză

Luxembourg – 1981,
50x60 cm,
oil on canvas

Roma – 1981,
40x60 cm,
ulei pe pânză

Rome – 1981,
40x60 cm,
oil on canvas

Înserare la Atena – 1990,
60x80 cm,
ulei pe pânză

Sunset in Athens – 1990,
60x80 cm,
oil on canvas

Canal Grande – 1988,
50x60 cm,
ulei pe pânză

Canal Grande – 1988,
50x60 cm,
oil on canvas

Natură statică cu lămâi – 1987,
80x90 cm,
ulei pe pânză

Still life with lemon – 1987,
80x90 cm,
oil on canvas

Natură statică cu pensule – 1987,
80x90 cm,
ulei pe pânză

*Still life with
paintbrushes* – 1987,
80x90 cm,
oil on canvas

Paros – 1991, 29x39 cm, acuarelă
Paros – 1991, 29x39 cm, watercolour

Bukarest bei Nacht – 1996, 50x100 cm, ulei pe pânză
Bukarest bei Nacht – 1996, 50x100 cm, oil on canvas

Pește – 1995, 11x14 cm, guașă
Fish – 1995, 11x14 cm, gouache

Grădina din Gemmenich (Flori) – 2006, 45x95 cm, ulei pe pânză
Gemmenich Garden (Flowers) – 2006, 45x95 cm, oil on canvas

Trandafiri – 1976,
19x16 cm,
ulei pe carton

Roses – 1976,
19x16 cm,
oil on cardboard

Maci pe Athos – 1995, 22x38 cm, acuarelă
Poppies on Athos – 1995, 22x38 cm, watercolour

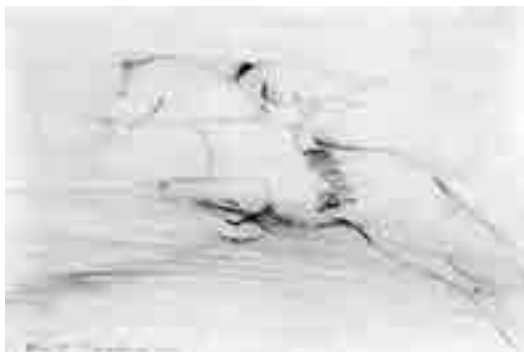

Studiu pentru Zidul plângerii, Ierusalim – 1989, acuarelă
Study for the Wailing Wall, Jerusalem – 1989, watercolour

Studiu – Templu în Mexic – 1992, 19x14 cm, acuarelă
Study – Temple in Mexico – 1992, 19x14 cm, watercolour

Săritura – 2005,
21x29 cm, creion

Jump – 2005,
21x29 cm, pencil

Studiu ecvestru – 2005, 22x32 cm, tuș
Equestrian study – 2005, 22x32 cm, ink

Zbor – 2005-2006, 180x200 cm, ulei pe pânză
Flight – 2005-2006, 180x200 cm, oil on canvas

Prin apă – 2006, 60x50 cm, ulei pe pânză
By water – 2006, 60x50 cm, oil on canvas

Viscol – 2006, 90x100 cm, ulei pe pânză
Blizard – 2006, 90x100 cm, oil on canvas

Yebudi Menuhin – 1988,
40x30 cm, creion

Yebudi Menuhin – 1988,
40x30 cm, pencil

Vioară – 1984, 48x36 cm,
cărbune

Violin – 1984, 48x36 cm,
charcoal

Friederike – 1988, 40x33 cm, creion
Friederike – 1988, 40x33 cm, pencil

Ute – 1994, 29x18 cm, creion
Ute – 1994, 29x18 cm, pencil

Ruxandra la pian – 1985, 32x20 cm, creion
Ruxandra playing the piano – 1985, 32x20 cm, pencil

Radu Lupu în concert – 1987,
33x26 cm, cărbune

Radu Lupu during the concert – 1987,
33x26 cm, charcoal

José Carreras, Paris – 1988,
21x15 cm, creion

José Carreras, Paris – 1988,
21x15 cm, pencil

Muzicieni – 1983, 12x8 cm, peniță
Musicians – 1983, 12x8 cm, pen

Rodica studiind, Israel – 1989, 48x36 cm, cărbune
Rodica practising, Israel – 1989, 48x36 cm, charcoal

*Athos – părintele Serafim – 1995,
18x12 cm, acuarelă*

*Athos – Father Serafim – 1995,
18x12 cm, watercolour*

*Athos – Mănăstirea Karakalou – 1995, 24x32 cm, acuarelă
Athos – Karakalou Monastery – 1995, 24x32 cm, watercolour*

Ruine la Roma – 1985,
48x56 cm,
acuarelă

Ruins in Rome – 1985,
48x56 cm,
watercolour

Amsterdam – 1981, 60x80 cm, ulei pe pânză
Amsterdam – 1981, 60x80 cm, oil on canvas

Mănăstirea Comana – 1978,
42x56 cm,
ulei pe pânză

Comana Monastery – 1978,
42x56 cm,
oil on canvas

Cetatea Sighișoarei – 1979, 50x65 cm, ulei pe pânză

Sighisoara Fortress – 1979, 50x65 cm, oil on canvas

Coadă la Luvru – 2000, 50x60 cm, ulei pe pânză
At Luvru in a queue – 2000, 50x60 cm, oil on canvas

Stradă în Aachen – 2004, 50x70 cm, ulei pe pânză
Street in Aachen – 2004, 50x70 cm, oil on canvas

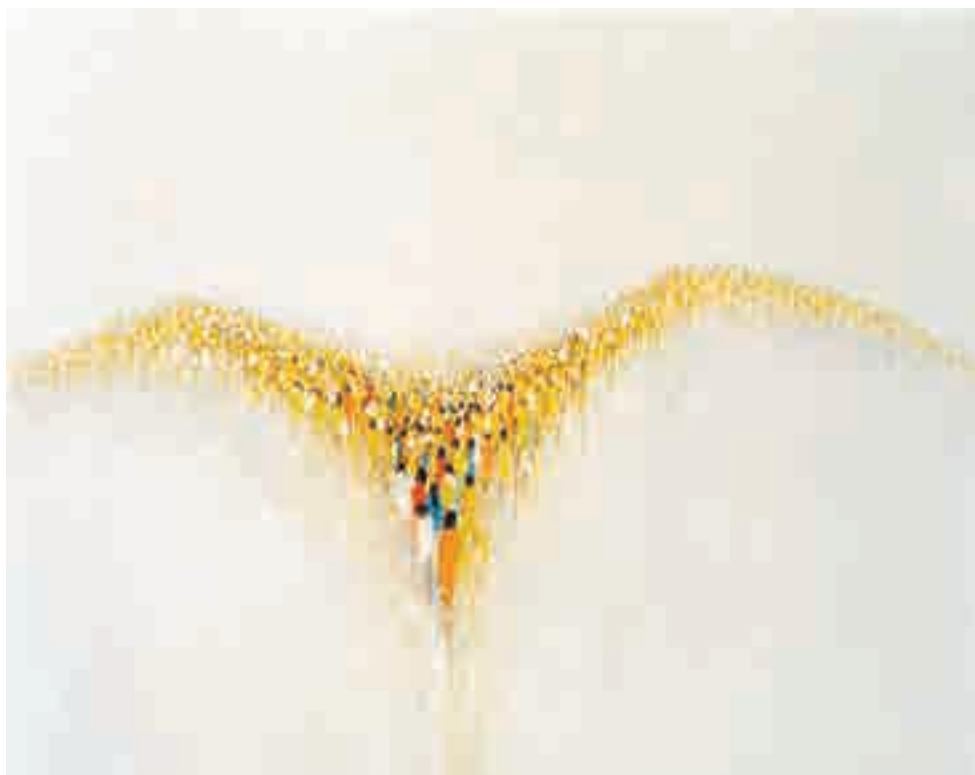

Piață la Bran – 2007, 60x80 cm, ulei pe pânză
Market in Bran – 2007, 60x80 cm, oil on canvas

Zbor – 2005,
80x100 cm,
ulei pe pânză

Flight – 2005,
80x100 cm,
oil on canvas

Monolit – Aachen – 2004,
60x60 cm,
ulei pe pânză

Monolithe – Aachen – 2004,
60x60 cm,
oil on canvas

Canal Grande – detaliu
Canal Grande – detail

Regata istorică pe Canal Grande – 2005,
130x150 cm,
ulei pe pânză

Historical regatta on Canal Grande – 2005,
130x150 cm,
oil on canvas

Exprimarea mobilă, cursivă, elegantă, având la bază aceeași experiență directă a naturii, a stat și la baza lucrărilor lui Emil Ciocoiu. Pictorul este virtual un analist. El știe să nu se grăbească, să observe atent, stăruind asupra anumitor amănunte. Limbajul său prezintă cel mai adesea un delicat și echilibrat simț cromatic.

Marina PREUTU,
Scânteia, octombrie 1975

The mobile, fluent, elegant style having as origin the same direct experience of nature has also stood as fundament for Emil Ciocoiu's paintings. The painter is virtually an analyst. He knows how not to get in a hurry, but watch carefully, insisting on certain details. His style shows most often a delicate and balanced chromatic sense.

Marina PREUTU,
Scânteia newspaper, October 1975

Sat gorjan
Village in Gorj county

Tânărul Emil Ciocoiu aduce virtuțile unei picturi de afect, cu ecouri lirice, capabile să restituie datele specifice ale realității prin modul de constituire a imaginii plastice în descendența unui impresionism revizuit. Primatul senzației optice rămâne în acest caz doar un factor exterior, o explicație deja acceptată pentru sentimentul de evanescență ce se degajă din pânzele artistului, mai exact în manipularea materiei colorate, pentru că în spatele pensulației fulgurante, a suprapunerii și juxtapunerii de tușe descoperim nevoia de logică și ordine compozițională și respectul pentru consistența formei. Plăcerea lucrului cu tonuri rupte, cu

Young Emil Ciocoiu displays the virtues of a painting of emotion, with lyrical echoes, able to restore the specific data of reality through the way of setting up the graphic image issued from a reconsidered impressionism. In this case, the preeminence of the optical sensation appears only as an outside factor, an explanation of the feeling of evanescence accepted beforehand, rising from the artist's pictures, and more specifically so in making use of the coloured substance because, behind the flashing brushwork, behind the superposition and the juxtaposition of touches, we discover the need for logic and compositional order, and the

griuri nuanțat colorate, constituie o calitate ce ține de poetica proprie pictorului, cât și de o anumită temperatură afectivă, specifică structurii spiritului românesc...

Există un rafinament cromatic deosebit, o subtilă utilizare a luminii, o calmă și solară luare în posesiune a realității, ce exprimă primatul unui panteism firesc, în virtutea căruia natura devine receptacol și reflex al prezenței umane. Peisajul ca stare de spirit nu constituie o nouă tate, nouă rămâne mereu interpretarea lui, iar Ciocoiu reușește să realizeze nu numai această antropomorfizare de esență, ci să aducă și o notă de actualitate, prin consemnarea intervenției umane...

Emil Ciocoiu se deplasează cu statornicia talentului lucid și tenace către acea zonă a sintezei picturale pentru care credem că îl acreditează calitatea expresivă a demersului său și conștiința necesității de a se implica într-o zonă problematică nouă, contemporană, fără a renunța la datele sale funciare.

Virgil MOCANU

România literară, 22 septembrie 1977

Ciocoiu a asimilat structural lecția picturală a unor mari maeștri ai picturii noastre, de la Andreescu, până la Ciucurencu. Toate influențele sunt însă topite într-un limbaj propriu, definit de tentativa de a atribui culorii valențe noi...

Ciocoiu încearcă a da coeziune spațiului printr-o degradare subtilă a culorilor care, deși aparent șterse, au o luminozitate interioară ce conferă pânzelor sale o anumită poezie...

Grigore ARBORE

Luceafărul, 27 martie 1976

respect for the consistency of form.

His pleasure of working in broken tones, with variedly-shaded grays, represents a quality of the painter's personal poetics, as well as a certain emotional temperature specific to the structure of Romanian spirituality.

There is a distinct chromatic fineness, a subtle use of light, a composed, solar taking into possession of reality expressing the preeminence of a natural pantheism by virtue of

which nature becomes both receptacle and reflection of the human presence.

Landscape as a state of mind is not an innovation: its novelty resides always in its interpretation, and Ciocoiu manages both to achieve this essential anthropomorphic transformation and to include a note of present interest by recording the human intervention...

Emil Ciocoiu evolves with the perseverance of a lucid and tenacious talent towards that sphere of pictorial synthesis to which he is entitled, in my opinion, by the expressive quality of his own progress as well as by the awareness of the necessity to be involved in an area of

new, contemporary problems without giving up his fundamental data.

Virgil MOCANU

România literară magazine, September 22, 1977

Ciocoiu has assimilated structurally the pictorial lesson of some great masters of our painting, from Andreescu to Ciucurencu; yet all the influences have fused into a personal style defined by the endeavour to enrich colour with new valences.

Ciocoiu tries to give space cohesiveness through a subtle grading of colours which, though apparently faded, possess however an organic luminosity which confers to his paintings a certain poetic emotion.

Grigore ARBORE

Luceafărul magazine, March 27, 1976

Pentru cel care urmărește cu atenție și cu interes desfășurarea artei plastice românești contemporane, atât de bogată în idei și atât de variată ca forme, creația lui Emil Ciocoiu, pictor înzestrat cu un deosebit talent, se prezintă ca un omagiu adus în primul rând peisajului autohton, chipului multidimensional al patriei noastre. Acest delicat interpret al naturii, pe care o recrează printr-o paletă cu infinite nuanțe de griuri colorate, irizate cu multă sensibilitate, și-a cucerit un binemeritat loc în pictură, conferind lucrărilor sale acea atmosfera poetică, acea muzicalitate a coloritului care își atrage seva din autentica tradiție a artei românești. Vibrația lirică a creației sale alcătuiește prin culori un limbaj care se adresează atât ochiului, cât și sufletului.

Privită cu seriozitatea cuvenită, elaborarea actului de creație artistică ne apare ca o consecventă strădanie de a fi credincios propriului său drum în artă, fără abateri de la o conștiință profesională hotărâtă, conștiință care refuză pastșa, emfaza și artificiile. Prin pictura sa se simte legătura indestructibilă a artistului cu specificul peisajului românesc, care prin măreție, seninătate, și adâncime, îi prilejuiește – datorită unui nobil efort – o transpunere încărcată de tensiune sufletească. Cu aceeași capacitate de a emoționa prin sinceritate și bogăția coloristică abordează acest tânăr artist portretul, gen pentru care vedește o profundă înțelegere și pătrundere psihologică.

Dotat cu o mare putere de muncă, dublată de o statornică pasiune pentru pictură, Emil Ciocoiu își îmbogățește în permanență mijloacele de exprimare. Creația rezultată urmează un drum ascendent care, fără îndoială, va duce spre o binemeritată împlinire.

Expoziția de față constituie o admirabilă reușită, o demonstrație de talent și bun simț a unuia dintre reprezentanții tinerei generații de pictori care își unește eforturile artistice cu ale colegilor mai vârstnici pentru înfăptuirea unei arte pe măsura timpului nostru.

Gheorghe ȘARU

Catalogul expoziției organizată la încheierea bursei „Theodor Aman” – GAMB, 1977

For those who watch with attention and interest the development of Romanian fine art, so rich in ideas and so diverse in forms, the work of Emil Ciocoiu – a painter endowed with an uncommon gift – stands before our eyes in the first place as a homage to the autochthonous landscape and the multidimensional image of our country. This delicate interpreter of a nature recreated through a palette of infinite hues of coloured grays, iridescently displayed with a special sensitivity, has gained a well-deserved place in painting. His works have a specific poetic atmosphere, a certain colour musicality which derives its vigour from the authentic tradition of Romanian art.

The lyrical vibration of his painting suggests, through various colours, a language which appeals to the eye as well as to the soul.

Considered with proper seriousness, the act of creation appears to be a consistent endeavor to be faithful to his own art, without any breach of a resolute professional conscience which refuses pastiche, pomposity and artifice.

One feels in his painting the indestructible link between the artist and the nature of the Romanian landscape, which by its magnificence, serenity and depth brings about, through a noble effort, an awesome spiritual tension.

With the same capacity of stirring, by sincerity and colour richness, he tackles portraiture, a genre for which he feels a special attraction, also showing deep understanding and psychological insight.

Endowed with a great power of work, doubled by a constant passion for painting, Emil Ciocoiu permanently enriches his means of expression. His work is following an ascending way which, no doubt, will lead to well-deserved fulfillment.

This exhibition is a real success showing the unusual talent and sensitivity of one of the young generation painters who combines his efforts with those of his older colleagues to achieve an art worthy of our time.

Gheorghe ȘARU

Exhibition Catalogue on “Theodor Aman”
Scholarship – GAMB, 1977

Emil Ciocoiu, în exercițiile de expresie și sensibilitate, prin filiație organică, continuă – astfel prin mijloace personale – tradiția românească, în filonul ei prețios, în matricea ei de durată. Caracterul feeric și bogat al paletei sale dinamizează și potențează în nuanțe aspectele realității, a căror frumusețe, se vede, îl pasionează, și în care revelația artistică a pictorului se afirmă cu strălucire și accent.

Se află aici, sensibil, un lirism cromatic care evită combinațiile violente de culoare, contrastele, artistul obținându-și construcția compoziției din subtile interferențe, ton în ton, din efectele luminoase ale culorilor așternute cu suplețe pe pânză.

Găsim însă și un simț al armoniei și al ordinii, esențial în cazul de față, manifestat printr-o atentă notație, o meticulozitate de adevărat posesor al tehnicii picturale.

Prin posibilitatea pe care o are, de a utiliza gama griurilor, fără a cădea în monotonie și în tern, ci din contra, tânărul pictor își afirmă cu eleganță plenitudinea talentului...

Cristina ANGELESCU

Săptămîna culturală a Capitalei, 9 sept. 1977

In his exercises of style and sensibility, Emil Ciocoiu perpetuates the Romanian tradition in its valuable vein, in its long-standing matrix, as if through an inherent filiation, though otherwise by way of very personal means. The rich and fairy-like quality of the painter's palette stirs up and intensifies in shades aspects of reality whose beauty visibly carries away the artist, and allows the painter's artistic revelation to assert itself pointedly and brilliantly.

There is a sensitive chromatic lyricism here which avoids violent combinations of colour and contrasts, the artist building his composition through subtle, tone-on-tone, combinations and light effects of colours laid lithely on canvas.

However, we also discover a sense of harmony and order, essential in this case, manifested through careful notation and a punctiliousness worthy of a true master of painting techniques.

Being able to make use of the gray scale without becoming monotonous or dull, quite the opposite, this young painter elegantly asserts his entire talent.

Cristina ANGELESCU

Săptămîna culturală a Capitalei, 9 Sept. 1977

Peisaje cu dealuri și păduri și crânguri ocrotind vechi sate muntenești, o toamnă în Bucureștiul cuprins de griurile arămii de la sfârșitul lui octombrie, o iarnă undeva în pulbera de vis de la Plumbuita, șantiere navale dormitând leneșe sub pata albas-

tră a amurgurilor, o plajă albastră topită în cețurile înserării și silueta unei femei ca un simbol al melancoliei, portretul artistului frumos și tânăr și romantic, portretul soției artistului, amintind crino-

linele secolului trecut: frumusețea poetică a unui chip pur de adolescentă și peste tot, patima culorii, care învie viața sub ochii noștri și o face ireal de frumoasă, sau o înfățișează așa cum este ea, în adevărul pe care numai harul penelului îl descoperă.

De mult, de foarte de mult, eu însumi cel puțin, n-am întâlnit la un tânăr pictor o vocație a culorii și a pulsației luminii traduse atât de senin și de rafinat în același timp.

Există la acest pictor venit din lumea de legendă a Gorjului o plăcere secretă a culorii și o umilință inspirată în fața vieții și o patimă adâncă pentru lumina soarelui și a zilei și a înserării și a dimineții, așa cum se așează ea pe flori, pe pomi, pe pământ, pe lucruri și pe lumea întreagă.

Căci acest pictor tânăr de numai 29 de ani știe să slujească lumina adevărată, căci arta lui se inspiră direct din ea.

El astăzi, unul din puștii care mai au bucuria de a ieși cu șevaletul în mijlocul naturii și în mijlocul vieții, furat de marea speranță a izvorului viu al acesteia...

Iată-ne, așadar, în fața unui pictor de care vom mai auzi.

Dinu SĂRARU

Săptămîna culturală a Capitalei, 3 iunie 1977

Landscapes with hills, woods and groves shielding old Muntenian villages; an autumn somewhere in Bucharest, engulfed by the copper grays of late October; a winter in the white powdered dreamland of Plumbuita; shipyards drowsing lazily in the filmy blue of dusk; a blue beach dissolved in the twilight mist, and the silhouette of a woman like a symbol of melancholy; the portrait of the young artist, handsome and romantic; the portrait of the artist's wife, waking up memories of 19th-century crinolines; the poetic beauty of a young girl's pure face; and everywhere the passion for colour that gives life to images before our eyes, either by making them magically beautiful, or by showing them as they are, with that truthfulness which only a gifted paintbrush can discover.

It's been a long, a very long time, since we have seen such a sweet warmth of colour melting into poetry, in an exhibition opened under the sign of the sincere joy of meeting with the wide public. It's been a very long time since I, for one, have met a young painter with a vocation for colour and light pulsation translated so serenely and at the same time so finely.

This painter coming from the legendary Gorj land shows a secret pleasure for colour as well as an inspired humility towards existence, together with a deep passion for the light of the sun and day, the twilight and the dawn as they fall on flowers, on trees, on the earth, on things and on the whole world. For this young painter, who is only 29, knows how to celebrate true light, since his art draws its inspiration directly from it.

Today, he is one of the few who still enjoy going out with their easel in the middle of nature and in the middle of life, carried away by the great anticipation of its ever-flowing spring...

Here we are, therefore, face to face with a painter we shall hear again in the future.

Dinu SĂRARU

Săptămîna culturală a Capitalei magazine,

June 3, 1977

Ciocoiu dezvăluie în lucrările sale un sentiment delicat în fața naturii, o fină și subtilă plăsmuire a tonurilor de culoare, un mod personal de a le îmbina pe pânză, ca și o știință serioasă și aprofundată în a compune un peisaj.

Astfel, pictura sa conține un patos sincer în fața naturii calme, precum și acea stare de interiorizare și solitudine, o existență nefalsificată, manifestată într-un acord deplin al conștiinței artistului cu natura.

Ciocoiu se impune atenției noastre și prin acea seriozitate profesională, și mai ales prin certitudinea că pornind de la universul sentimentelor sale el poate ajunge să concretizeze plastic și marile aspirații umane.

Mircea DEAC

Informația Bucureștiului, 7 sept. 1977

In his paintings, Ciocoiu reveals a delicate feeling for nature, a subtle and refined invention of colour tones, a genuine and thorough science of structuring a landscape. Thus, his painting contains a sincere pathos in front of a calm nature, in addition to a mood of introversion and solitude, and an unfeigned state of being, manifested through a complete agreement between the artist's conscience and nature.

Again, Ciocoiu calls our attention through his professional integrity, and especially through the certainty that, while starting from the universe of his own emotions, he is capable of carrying out in art great human aspirations as well.

Mircea DEAC

Informația Bucureștiului newspaper,
September 7, 1977

Rodica – 1978, 100x80 cm, ulei pe pânză
Rodica – 1978, 100x80 cm, oil on canvas

Tânărul Emil Ciocoiu, care expune acum la Galeriile de artă ale municipiului București, are un palmares destul de bogat, atât prin diferite expoziții de grup, cât și personale, unele peste hotare (cea mai recentă la Helsinki, în 1977). Elevul lui Gh. Șaru pare a redescoperi impresionismul, însă în cadre de o rafinată concepere modernă. Multitudinea de senzații se contopește în pânzele sale, ajungând la sinteze ce conjugă sensibilitatea și măsura, policromia, cu sobrietatea tonurilor (în amestec de verde, griuri, ocru). Nu e nimic prea frust în pânzele lui Ciocoiu, nimic carnal, dur, strident: totul e nuanță, ritm, vibrație, într-o remarcabilă echilibrare a suprafețelor. Delicatețea și gustul original descoperă, chiar în tematica reluată după mari maeștri, praguri noi de înțelegere și sensibilitate, prin „punerea în pagină“ cu efectul parcă al unui ecran care ne distanțează și ne înlesnește comentariul propriu.

E un comentariu asupra naturii și oamenilor, asupra unor motive cunoscute din recuzita romantică și apoi simbolistă (marea, porturile, margini de oraș etc.) din care nu lipsesc însă moderne peisaje industriale, case, portrete - totul văzut prin acest ecran al unei sensibilități discrete, actuale, puțin livrescă, poate puțin evanescentă, dar autentică, fără acel zâmbet ironic obișnuit în unele reconstrucții, ci cu suflul unei trăiri sincere.

Radu Șt. MIHAIL
Cronica, 1977

The young Emil Ciocoiu, whose works are now on display at the Art Galleries of the City of Bucharest, has a rich record, both in group exhibitions and one-man shows, some of which abroad (the latest in Helsinki, 1977). A student of Gheorghe Șaru, he graduated in 1974 and seems to have rediscovered impressionism, albeit in the framework of refined modernity. A multitude of sensations blends in his paintings, evolving into syntheses that couple sensibility and measure, polychromy and the sobriety of tones (mixing green, grays, ochre). There is nothing too stark in Ciocoiu's paintings, nothing carnal, rough, raucous: everything is nuance, rhythm, vibration, on remarkably balanced surfaces. Delicacy and an original taste discover, even in themes inspired by great maestros, new thresholds of understanding and sensitivity, in a "layout" that seems to have the effect of a screen that distances us and facilitates personal comments: on nature and people, on well-known romantic, and later symbolist, motifs (the sea, harbors, city outskirts, etc.), but also modern industrial panoramas, houses, portraits - everything seen through this screen of a discreet, actual, slightly bookish, maybe, slightly evanescent, yet authentic sensitivity, without the ironic smile that is customary in some reconstructions, but in the spirit of a sincere feeling.

Radu Șt. MIHAIL
Cronica magazine, 1977

Pictor sobru, de solidă formație, Emil Ciocoiu face o pictură care se înscrie în cele mai bune și strălucite realizări ale picturii noastre, bazate nu numai pe atașamentul declarat față de figurativ dar și de investigarea realității contemporane în mijloacele specifice artei. Este evidentă preferința pentru peisajul românesc văzut nu numai în diversitatea sa, dar și sub marca unei concepții de calmă, senină, lirică, poetică tratare.

Ion TATARU
Gazeta Gorjului,
 1 Mai , 1976

A temperate painter with a sound training, Emil Ciocoiu creates a painting which may be placed among the best and finest achievements of our pictorial art, based not only on the professed attachment to the figurative, but also on the investigation of contemporary reality made with art's specific means. His preference for the Romanian landscape, viewed in its diversity as well as under the mark of a conception of calm, serene, lyrical, poeticized treatment is all too obvious.

Ion TATARU
Gazeta Gorjului newspaper,
 May 1, 1976

Toamnă în Gorj – 1978, 50x65 cm, ulei pe pânză
Autumn in Gorj county – 1978, 50x65, oil on canvas

Emil Ciocoiu [...] este atras de vederile de ansamblu, de peisajul panoramic. Urmărește irizațiile de culori, interferând cu deosebire amestecuri de verde, ocru și gri, în nuanțe delicate; alburile sale coapte și plumburii traduc tensiunea atmosferei, farmecul și vitalitatea ei robustă.

Ion PACEA
 Catalogul expoziției de grup „Babadag ’75“

Emil Ciocoiu [...] is attracted by the panoramic view and landscape. He is looking for the radiance of colours, including mostly mixes of green, ochre, and grey, in delicate hues; his ripe and greyish whites translate the air tension, its charm and robust vitality.

Ion PACEA
 Group Exhibition Catalog: “Babadag ’75”

Natură statică – 1982, 50x60 cm, ulei pe pânză
Still life – 1982, 50x60, oil on canvas

Fie că este vorba despre peisaj, despre natură statică sau despre portret, selecția modelelor și „montajul” semnelor plastice amintesc întotdeauna de simplitatea naturalului, de calmul și inocența pe care armonia acestuia le inspiră.

Lirismul pe care-l degajă peisajele, ca și atitudinea meditativă a personajelor sunt susținute și subliniate de coloritul discret, realizat cu o mare economie de mijloace (nu și de procedee) cromatice.

Domină gama griurilor, în care sunt conținute pulsațiile unor culori pale, cu efect luminescent, tonurile sunt adesea întrerupte, invocând parcă mișcarea lăuntrică a formelor.

Corneliu OSTAHE
România Liberă, martie 1980

Whether it is a landscape, a still life or a portrait, the selection of models and the arrangement of graphic signs always remind of the simplicity of naturalness, of the calmness and innocence its harmony inspires.

The lyricism coming out of the landscapes, as well as the reflective attitude of the characters, are supported and underscored by the discreet colouring achieved with a great economy of chromatic means (not of techniques though).

The gray scale dominates, which contains pulsations of pale colours with luminescent effects, while tones are often interrupted, as if evoking the inner movement of forms.

Corneliu OSTAHE
România Liberă newspaper, March 1980

Emil Ciocoiu se atestă fără epigonism din solida tradiție artistică autohtonă, așa cum s-a constituit și s-a consolidat ea datorită marilor practicieni din perioada interbelică. Afirmând această realitate, trebuie să precizăm că posibila similitudine nu vizează registrul formal, modalitatea concretă de manipulare a substanței cromatice, amintind de cea a lui Lucian Grigorescu, dar cu o mai severă cenzurare a exuberanțelor, ce se stabilește între artist, motivul pictural și privitor. Tonul general este cel al cosubstanțialității, al regăsirii unui tot spiritual liric, alimentat din contactul cu existența, în datele ei funciare. Astfel, preferința pentru peisaj ni se pare pe deplin justificată și fertilă, într-un anumit fel ca unică soluție pentru rezolvarea propriilor întrebări umane și estetice. Menținându-se într-un registru al figurativului evanescent, al volumelor ce își dizolvă concrețețea tranșantă în vibrația culorii-lumina, artistul își încarcă lucrările cu o calitate afectivă ușor detectabilă și spontan asimilabilă de către spectatorul sensibil la valorile picturale, conferindu-le în același timp o spațialitate ce le dispensează de rigorile perspectivei lineare acuzate, în favoarea celei cromatice [...] Sobru, cu subtilitate în organizarea compoziției și a maselor primordiale, atent cu voluptate la nuanțarea griurilor colorate, dar abordând cu decizie și accentul cromatic, parcurgând cu luciditate și selectiv lecția unor precedente autoritare, Emil Ciocoiu se definește deja ca o personalitate cu profil decis, intrând, fără îndoială, în compunerea imaginii caleidoscopice a valorilor tinerei noastre generații de talente.

Virgil MOCANU
România literară, 12 mai 1977

Without being an epigone, Emil Ciocoiu hails from the solid artistic autochthonous tradition, as it took shape and consolidated due to the great practitioners from the interwar period. By asserting this fact, we must specify that the possible similitude does not bear on the formal level, the concrete manner of manipulating the chromatic substance, reminding of Lucian Grigorescu's, though with a sterner censorship of exuberance, but on the emotional, deeply affective sense of the relation established between the artist, the painterly motif, and the looker. The overall tone is that of consubstantiality, of a regained spiritual-lyrical whole nourished by the contact with existence in its essential elements. Thus, the penchant for landscape seems wholly justified and fertile, in a certain way as the only solution to resolve the artist's human and esthetic questions. Keeping in a register of an evanescent figurative, of volumes dis-

solving their trenchant concreteness in the vibration of the light-colour, the artist fills his works with an easily detectable and spontaneously assimilable (by a spectator sensitive to painterly values) affective quality, at the same time lending them a spatiality that spares them the rigors of an overstated linear perspective, in favor of the chromatic one. Sober, subtle in the organization of the composition and primordial masses, voluptuously careful about the nuances of coloured grays, but also tackling with determination the chromatic accent, learning with lucidity and selectively the lesson of authoritarian precedents, Emil Ciocoiu has already defined himself as a personality with a precise profile, being – no doubt – a constituent of the kaleidoscopic image of values in the new generation of talents.

Virgil MOCANU
România literară magazine, May 12, 1977

Dealuri line și câmpii în floare din nesfârșitele depărtări ale ținutului Jiului constituie tematica lucrărilor artistului român Emil Ciocoiu în această expoziție. Deși plecat de 5 ani de pe aceste meleaguri, se pare că imaginile acestor locuri nu-i dau pace. El este însufletit de ele, posedat chiar, și le pictează mereu în noi și noi procese de creație, izvorâte dintr-o imaginație arzătoare, ce sparge orice fel de norme și categorii stilistice, invitându-l astfel pe privitor să se scufunde în *peisajul său interior*, într-o baie de culoare și lumină.

Această explozie a creativității în arta lui Ciocoiu constituie cea mai recentă fază a devenirii sale artistice. El și-a găsit propriul mod de exprimare – și pentru a rămâne în limbajul artei moderne – îmi permit să afirm că arta lui se structurează în combinația de „suprerealism con-

„structiv“ și „artă informală“. Cu toate acestea, Ciocoiu rămâne un român ce poartă cu el în suflet legendele țării și neamului său. Tablourile lui Emil Ciocoiu parcă se nasc din frumusețea unui vechi cântec românesc; când exaltă de bucurie, când devin triste până la jale. Poezia picturii lui strălucește de curățenie interioară, dinamismul ei subtil reflectă dorința de libertate și de înălțare sufletească a artistului. Mesajul viziunilor sale cosmice este transmis, în jocul de imaginar și rațional, prin cascade de culori și nuanțe izvorâte dintr-un misterios fluid creator.

În prezent, Emil Ciocoiu s-a *pictat* pe sine; și-a definit stilul artistic personal, bazat pe un limbaj sensibil prin care transmite mesajul său, filozofia și viziunile sale cosmice.

Christel von NAGEL
Cuvânt de introducere la
vernisaajul expoziției Emil Ciocoiu,
Galerie am Theater, Aachen 1985

Gently-sloped hills and flower-strewn fields covering a large area on the shores of the big Jiu river are the themes the Romanian artist Emil Ciocoiu presented in the exhibition. Although he has left his country only five years ago, he has never left these landscapes in fact. They keep inspiring him all the time, and he paints them in ever-newer creative processes of his effervescent imagination, which exceeds all the categorial-stylistic limits and norms. The looker has the feeling that he is entering, falling, sinking into his *inner landscapes*, into the torrent of colour and light.

This explosion of the creative in Ciocoiu's art is, right now, the last stage of his artistic evolution. He has found an entirely personal style, which – to remain in the terms of modern art – I would describe as a wonderful, harmonious synthesis of “constructive surrealism” and “informal art”. But, above all, Ciocoiu is Romanian and bears the marks of his country and of his own people.

His paintings seem to always encompass something from the Romanian folk song, which can be now overwhelmingly enthusiastic, now melancholy and sad. They radiate through the purity of the inner and outer image, through his philosophy, through his wish to be free, and – what touches me most – through delicate poetry.

The distant horizons, the colour fields flooded by light, the paintings that sometimes remind of delimited roughness, always sunk in genuine cascades of colour nuances, have something mystical, are dreamlike landscapes, cosmic visions, situated between reason and imagination.

Today, Emil Ciocoiu has “painted” himself; he definitely has his personal artistic style, he has found his own sensible language, through which he conveys his message, philosophy, and cosmic visions.

Christel von NAGEL
Speech at the opening
of Emil Ciocoiu's exhibition,
Galerie am Theater, Aachen 1985

Emil Ciocoiu, pictor de origine română, expune în luna octombrie la galeria Dominique de la Fourniere în jur de 40 de pânze. Vizitatorul ce va trece prin Place Fleury va fi extrem de surprins: un singur artist, prezentat printr-o mare varietate de subiecte, subordonat însă unui stil personal unitar. Profesional, un mare profesionist împlinit, oferă privitorului, indiferent de tema abordată, un spectacol unic: acela al descoperirii luminii în toata splendoarea ei. Toate pânzele lui sunt scăldate de o lumină de fiecare dată diversă, ce depinde de destinația tușelor de culoare. Lumina voalată a peisajelor venețiene, strălucitoare, a peisajelor din Roma sau a câmpiilor infinite, ultimele creații ale maestrului, această lumină este curată, rafinată, fermecătoare. Lumina parcurge toate dimensiunile în absolutul lor, fără a se raporta la umbră, practic inexistentă în lucrările sale. Aceasta se petrece într-o suverană armonie a juxtapunerilor tonurilor de culoare, armonie ce domină creația sa.

În viața creatoare a acestui artist sensibil, perioadele de creație se succed, fiecare dintre ele purtând ceva din măreția celei precedente. Este firul Ariadnei al operei lui Ciocoiu, dovada imensului lui talent și al capacității sale de a evolua.

Dintr-un buchet de flori, văzut ca printr-un microscop se naște un câmp de flori însuflețit miraculos spre infinit.

Emil Ciocoiu nu reîncepe niciodată o perioadă trecută, el reia în schimb ceva din sufletul ei, pentru a da viață următoarelor. Cu certitudine aceasta este marea artă.

Emil Ciocoiu, a Romanian-born painter, has about 40 paintings on display at Dominique de la Fourniere's gallery in October. The visitor who will pass by Place Fleury will be very surprised: a single artist present with a variety of subjects, all of which subordinated to a unitary personal style. A great, successful professional is offering a unique show, irrespective of the theme he chose: discovering light in all its splendor. All his paintings are bathed in a light that is always different, depending on the destination of the brushstrokes. The veiled light of

the Venetian landscapes, or the bright one of the Roman sceneries and boundless fields – the maestro's latest works – are clean, refined, charming lights. Light traverses all the dimensions in its absoluteness, without relating to shade, practically absent in his works. All

this occurs in the sovereign harmony of juxtapositions of colour tones, which dominates his work on the whole. In the creative life of this sensitive artist, periods of creation succeed one another, each of them bearing traces of the previous one. It is Ariadne's thread in Ciocoiu's work, the proof of his huge talent and capacity to evolve. From a bunch of flowers seen as through a microscope is born a flower field miraculously animated for ever. Emil Ciocoiu never resumes a past period; instead, he resumes a piece of its soul in order to give life to the following ones. I have no doubt that this is true great art.

Philippe LÉGLISE

Beaune et la Cote, 7 octombrie 1985

Philippe LÉGLISE

Beaune et la Cote newspaper, October 7, 1985

Moștenind talentul de la tatăl său, pictorul Alexandru Ciocoiu, Emil a muncit cu îndârjire și consecvență și fără să abdice de la principiile sale, s-a impus ca unul din cei mai talentați pictori ai generației tinere.

În pictura figurativă poartă în permanență un dialog direct cu natura, de aici și rafinamentul coloristic al picturilor sale. Tonurile subtile, calde, cu tușe fine și nervoase din lucrările sale redau permanenta năzuință pe care o are artistul de a așterne pe pânză inefabila și tainica strălucire a vieții, ca o aducere aminte a celor învățate din operele marilor noștri pictori ca: Jean Steriadi, Lucian Grigorescu și Petrașcu. Peisajele sale au, pe lângă un aer de candoare și de puritate, unul de intimă comuniune cu privitorul, după cum în naturile statice sau în lucrările cu flori transpare întreaga frăgezime a petalelor.

Pictorul dezvăluie în lucrările sale un sentiment delicat în fața naturii, o fină și subtilă plăsmuire a tonurilor de culoare, un mod personal de a îmbina pe pânză, ca și o știință serioasă și aprofundată în a organiza o compoziție.

La prima vedere, tablourile din expoziție apar ca pete mari de culoare – roșu, galben, albastru; apropiindu-te, descoperi o trăire personală, artistul înțelegând prin această paletă să realizeze structuri psihice, filosofice și chiar metafizice.

Moștenirea de tip impresionist, poetic, este realizată prin culori delicate, discrete.

Domină gama griurilor în care sunt conținute pulsațiile unor culori vii cu efect luminiscent, tonurile sunt adeseori întrerupte, invocând mișcarea lăuntrică a formelor.

Sensibilitatea și talentul sunt pregnante în pictura artistului, ca și poezia și seriozitatea cu care mănuieste pensula.

Unele din aceste lucrări se află la Muzeul Național din București, Muzeul Național din Luxemburg, colecția West Deutsche Rundfunk, precum și în colecția particulară a regelui Hussein al Iordaniei.

Lucrările semnate de artist pot fi vizionate anual în marile expoziții organizate la Grand Palais unde, alături de nume ca Toulouse-Lautrec, Delaunay, Max Ernst și Poliakoff, se

Emil Ciocoiu, who took his gift after his father, Alexandru Ciocoiu, has never abdicated his principles and worked hard, imposing himself as one of the most talented painters of his generation.

In approaching figurative art, he has a permanent relationship with nature. Hence, the refined colours of his paintings. Subtle and warm hues with fine and nervous touches render the artist's aim to illustrate the hidden brilliance of nature in his canvases, the ineffable of life, as a result of the lesson learned from Romanian masters, such as Jean Steriadi, Lucian Grigorescu, or Petrașcu. Beside honesty and innocence, his landscapes convey an inner sense of communion with their viewer, while his still lifes with flowers encapsulate the freshness of petals.

In his works, the artist unveils a delicate attitude to nature, a fine and subtle combination of hues, a genuine way of mixing them on canvas, and particularly the science of composition.

At first sight, the paintings on display appear as large spots of colour – red, yellow, blue; at a closer look, one may perceive a personal way of feeling, the artist finding corresponding colours to psychological, philosophical, and metaphysical meanings.

The masters' poetical impressionist legacy is discernable in the discreet, gentle colours. Strokes of hues with irradiant effect rise from the dominant palette of greyish nuances, while the tones are often interrupted only to initiate the inner movement of patterns.

Sensitivity and talent, poetical approach, and earnestness in handling his paintbrush are the artist's main features. Some of his works are already at the National Art Museum of Bucharest, at the National Museum of Luxembourg, in the collection West Deutsche Rundfunk, and even in the private collection of king Hussein of Jordan.

Works signed Ciocoiu may yearly be seen in the great exhibitions organized at Grand Palais, where he has earned his place on the international scene, his paintings being displayed next to works by Toulouse-Lautrec, Delaunay, Max Ernst, and Poliakoff.

His soft-hued portraits, his still lifes centered

impune pe scena artistică internațională. Deosebit de frumoase sunt portretele realizate de cele mai multe ori în culori pastelate, naturile moarte realizate pe tema muzică, ciclurile de peisaje urbane, ca și cele ce reprezintă câmpiile nesfârșite.

La această fază, criticul de artă Christel von Nagel se referă în articolul ei din 15 septembrie 1985 în ziarul „Aachener Volkzeitung“.

Cităm: „Tablourile pictorului Emil Ciocoiu

sunt cuprinse de o stare vizionară, strălucesc de curățenie interioară, de filosofie, de dorința de libertate – totul tradus prin multă poezie. Așa sunt câmpiile lui nesfârșite care au mereu ceva dintr-o melodie populară românească, când într-o explozie de bucurie, când într-o melancolie vecină cu tristețea. Caracteristica lucrărilor lui, pe lângă infinitatea de nuanțe coloristice care traduc pulsații interioare, exprimă armonia interioară alcătuită dintr-o sumă de pluralități – pe linia tradiției bizantine.

Astăzi, artistul s-a găsit pe sine, limbajul propriu, sensibil prin mesajul care mijlocește filosofia sa, viziunile sale cosmice.“ Referindu-se la compozițiile sale pe teme muzicale, criticul Fritz Sevenich, la expoziția care a avut loc la Burg Rode în 1984, scrie: „El este un artist care dorește să exprime muzicalitatea culorilor, structura compozițională putând fi citită prin jocul de culoare și lumină.“

De asemenea, profesorul Friedrich Eichhorn, președintele Academiei de Științe din Renania de Nord – Westfalia, prezentându-l pe artist la același vernisaj, aduce elogii artistului român, care prin monumentalitatea și originalitatea operelor prezentate se înscrie în circuitul valorilor contemporane.

Într-o altă apariție de specialitate, referitor la o altă expoziție a pictorului, am citit următoarele: „Tablourile lui trăiesc prin lumină, ele sunt temperate, interiorizate și armonice.

Astăzi avem nevoie de astfel de artă, care să

on music, the series of urban and rural landscapes rendering vast plains are quite remarkable pieces.

Here is a quote from the art critic Christel von Nagel, who referred to this period in Ciocoiu's creation in the “Aachener Volkszeitung” article of 15 September 1985: “Emil Ciocoiu's paintings are surrounded by a visionary state; they glow with inner purity, philosophy, and liberty desire – and every-

thing is translated into lyricism. An example of this type of poetical sensitivity is provided by his endless plains, somehow resembling the Romanian folk song either exulting in joy, or turning into chants of sorrow. What gives originality to his works is the inner harmony, which consists of a series of pluralities, ranging in the line of Byzantine tradition, apart from the infinity of hues corresponding to his inner pulsations.

Today, the artist found himself, his particular sensitive language, which mediates between his philosophy and cosmical visions.”

The critic Fritz Sevenich wrote about the subject of music in the artist's compositions at the opening of his exhibition at Burg Rode, in 1984: “He is an artist who wishes to express the musical features of colours, while the compositional structure can be noticed in his play of colour and light”.

Occasioned by the same event, professor Friedrich Eichhorn, president of the Academy of Sciences in North Rhine – Westphalia eulogized the Romanian artist for his monumental and original paintings, ranging him among the valuable representatives of contemporary arts.

On another exhibition of Ciocoiu, professor of philosophy Walter Biemel from Düsseldorf Academy wrote the following: “His paintings live on light in harmony and balance. We all need such art today, which can give us optimistic impulses, showing how

ne dea impulsuri optimiste, să ne arate drumuri care să ne apropie umanitar, să ne armonizeze și să îndeplinească, prin aceasta, de fapt, scopul artei“.

Rândurile au fost scrise de profesorul de filosofie de la Academia din Düsseldorf, Walter Biemel, originar din Brașov.

La expoziția personală din Düren, Frank Statzner face următoarea remarcă: „Florile din acest tablou monumental reprezintă viața absolută. Existența nu este mărginită pe acest

pământ decât în forma ei fizică, ea se continuă dincolo de moarte prin spirit – de unde și sentimentul dominant de optimism al tabloului. Lucrarea este socotită ca un mesaj. Emil Ciocoiu integrează de altfel în tablou un text subtil din Biblie: „La început pământul era pustiu și gol, numai o ceață se înălța peste adâncuri... Dumnezeu a creat florile pentru ca oamenii...“

Din anul 1972 până în prezent, artistul a participat la importante expoziții personale și de grup:

Galeria Municipiului București, Muzeul Tg. Jiu, „Il Castello“ din Milano, In Eppendorf - Hamburg, Sabock – Köln, Galeria 20 – Cannes, Garance – Paris, Helsinki, Tokio, Dallas, New York, Quebec – Canada, Atena și multe altele.

Este membru al Uniunii artiștilor plastici germani.

Născut în anul 1948 în Șasa – Tg. Jiu, studiază între anii 1968 – 1974 la I.A.P. „N. Grigorescu“, clasa profesorului Gh. Șaru.

Obține bursa „Theodor Aman“ a orașului București. Din anul 1980 trăiește și lucrează în Aachen. Am aflat cu multă satisfacție că lui Emil Ciocoiu, orașul Mönchengladbach îi organizează o micro-retrospectivă a lucrărilor sale din ultimii 6 ani, lucrări ce au fost elogiuate și apreciate atât în Germania, cât și pe scena artistică internațională. Am trăit un sentiment de mândrie și bucurie.

Georgeta ZADIC
Universul, 1986, New York

to come closer in harmony to humanitarian relationships, thus fulfilling the aim of art”. On the one-man show in Düren, Frank Statzner would remark: “The flowers in this monumental painting stand for absolute life. Existence on this planet is confined to physical form only; it goes beyond death by spirit; hence, the optimistic message of the painting. Emil Ciocoiu integrated in this work a subtle biblical text: At first, the earth was a deserted place; only the mist was rising from the

depths... God created flowers, so people...”

Since 1972 until today, the artist took part in important group or one-man shows organized in several locations, such as:

The Municipal

Gallery in Bucharest, Tg. Jiu Museum, “Il Castello” in Milan, In Eppendorf - Hamburg, Sabock – Köln, Gallery 20 – Cannes, Garance – Paris, Helsinki, Tokio, Dallas, New York, Quebec – Canada, Athens, and many others. He is a member of the German Fine Arts Union.

Born in 1948 in Șasa – Tg. Jiu, he studied between 1968 – 1974 at the Fine Arts Institute in Bucharest with professor Gh. Șaru. He was granted the “Theodor Aman” scholarship of the Bucharest Municipality, and since 1980, he lives and works in Aachen. I have recently found out about Ciocoiu’s invitation to take part in a micro-retrospective exhibition including the latest 6 years’ works, organized by the town of Mönchengladbach, and I experience a feeling of pride and joy.

Georgeta ZADIC
Universul magazine, 1986, New York

Nuferi – 1987, 50x60 cm, ulei pe pânză
Waterlily's – 1987, 50x60 cm, oil on canvas

NATURA CA STARE

NATURE AS A STATE OF BEING

„Ciocoiu dezvăluie în lucrările sale un sentiment delicat în fața naturii, o fină și subtilă plăsmuire a tonurilor de culoare, un mod personal de a le îmbina pe pânză, ca și o știință serioasă și aprofundată în a compune un peisaj.“

Mircea DEAC
Informația Bucureștiului,
7 septembrie 1977

“In his paintings, Ciocoiu reveals a delicate feeling towards Nature, a subtle and refined invention of colour tones, a genuine and thorough science in structuring a landscape.”

Mircea DEAC
Informația Bucureștiului newspaper,
September 7, 1977

Grădină de anemone – 1988, 80x60 cm, ulei pe pânză
Garden of anemones – 1988, 80x60 cm, oil on canvas

Infinit violet – 1989, 170x200 cm, ulei pe pânză
Endless purple – 1989, 170x200 cm, oil on canvas

Pomul minunat – 1991, 120x130 cm, ulei pe pânză
Wonderful Tree – 1991, 120x130 cm, oil on canvas

Flori și pietre – 1995, 110x120 cm, ulei pe pânză
Flowers and stones – 1995, 110x120 cm, oil on canvas

Câmpiile infinite

Endless Fields

Infinit în albastru – 1989, 170x200 cm, ulei pe pânză
Infinity in blue – 1989, 170x200 cm, oil on canvas

Câmp de anemone – 1984, 120x160 cm, ulei pe pânză
Field of anemones – 1984, 120x160 cm, oil on canvas

Drumul de aur – 1985, 130x150 cm, ulei pe pânză
The golden way – 1985, 130x150 cm, oil on canvas

Înserare – 1989, 130x150 cm, ulei pe pânză
Sunset – 1989, 130x150 cm, oil on canvas

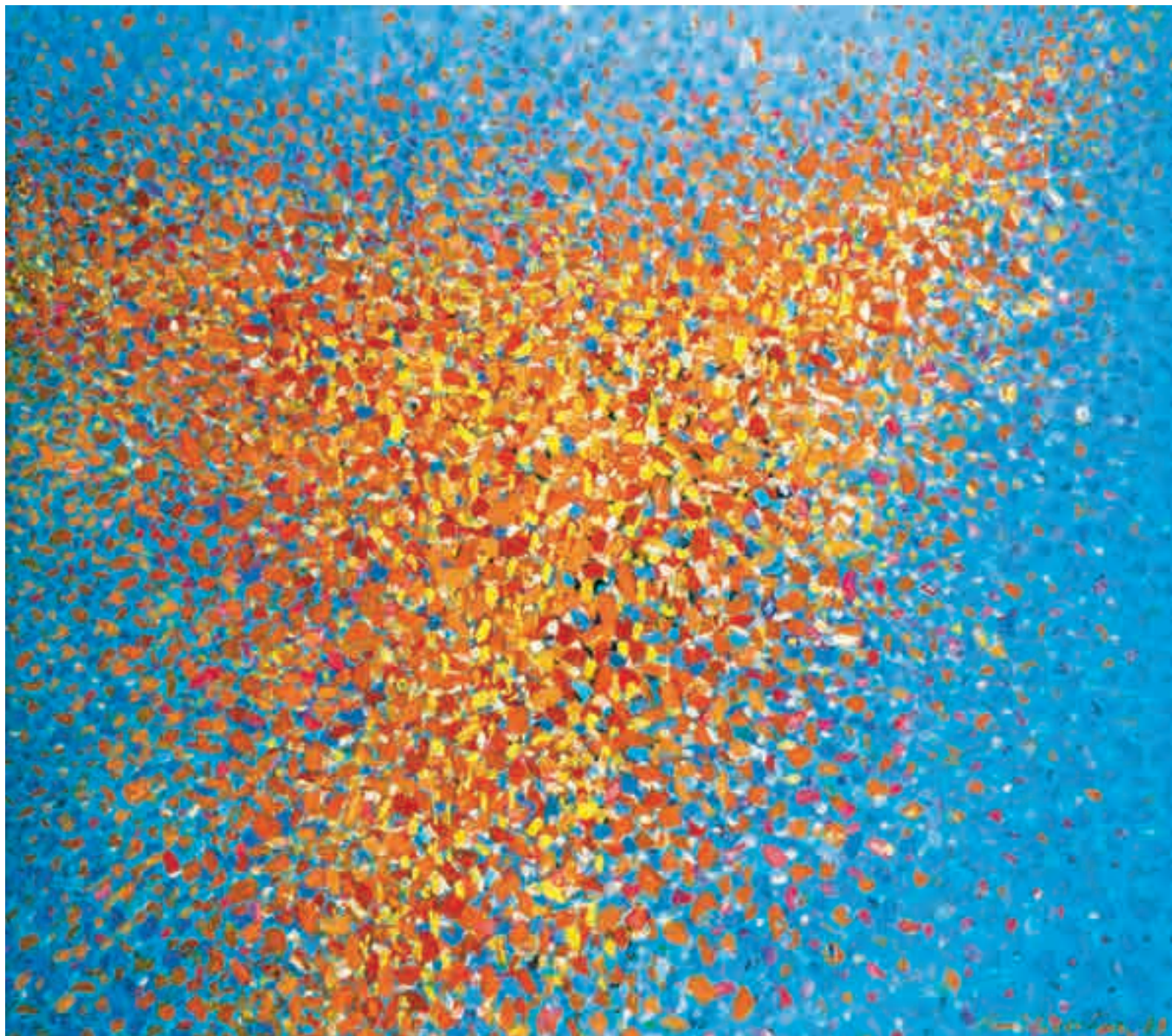

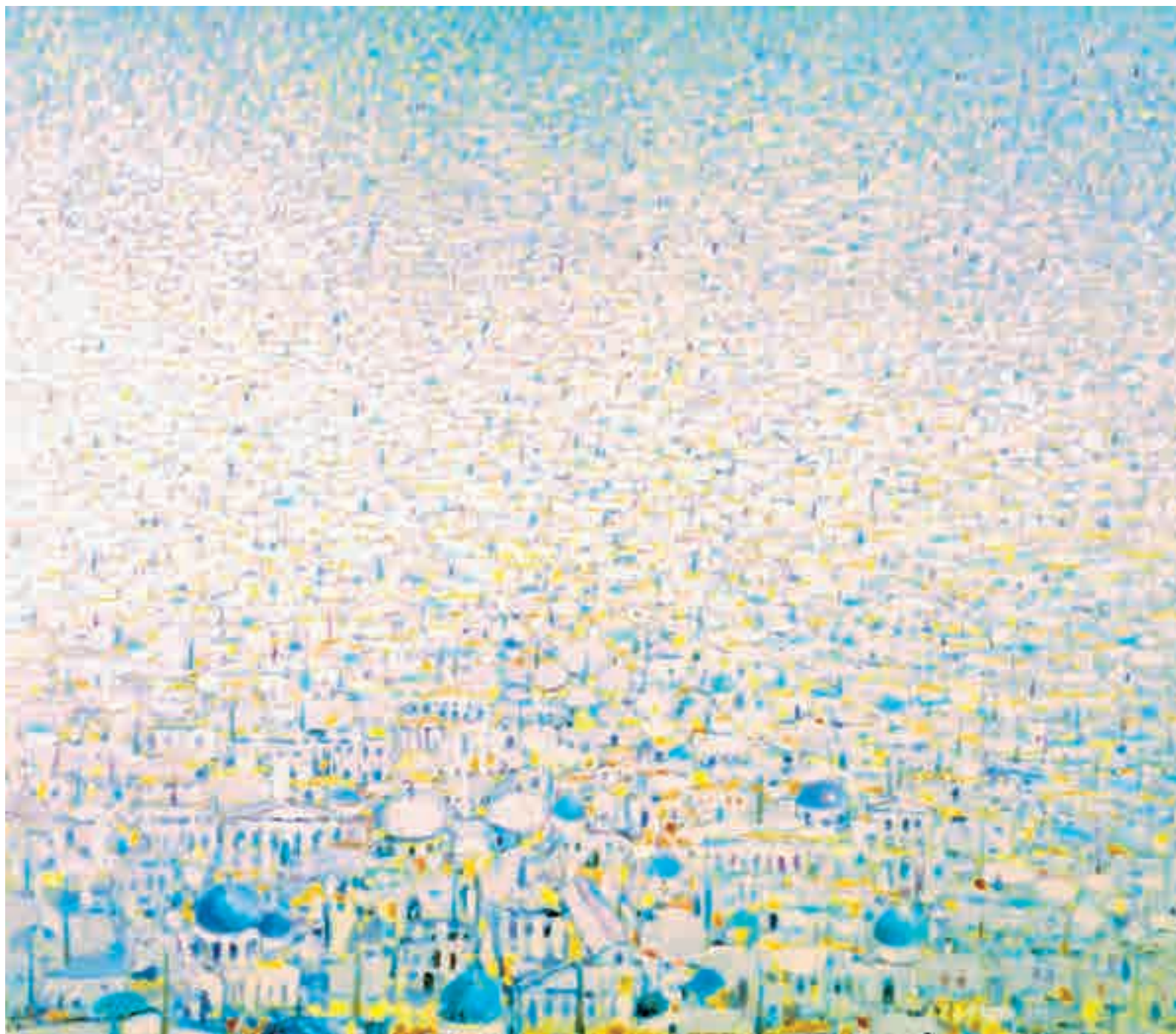
Infinit în alb – 1989, 170x200 cm, ulei pe pânză
Infinity in white – 1989, 170x200 cm, oil on canvas

Orașele

The Cities

Veneția – 1987, 140x160 cm, ulei pe pânză
Venice – 1987, 140x160 cm, oil on canvas

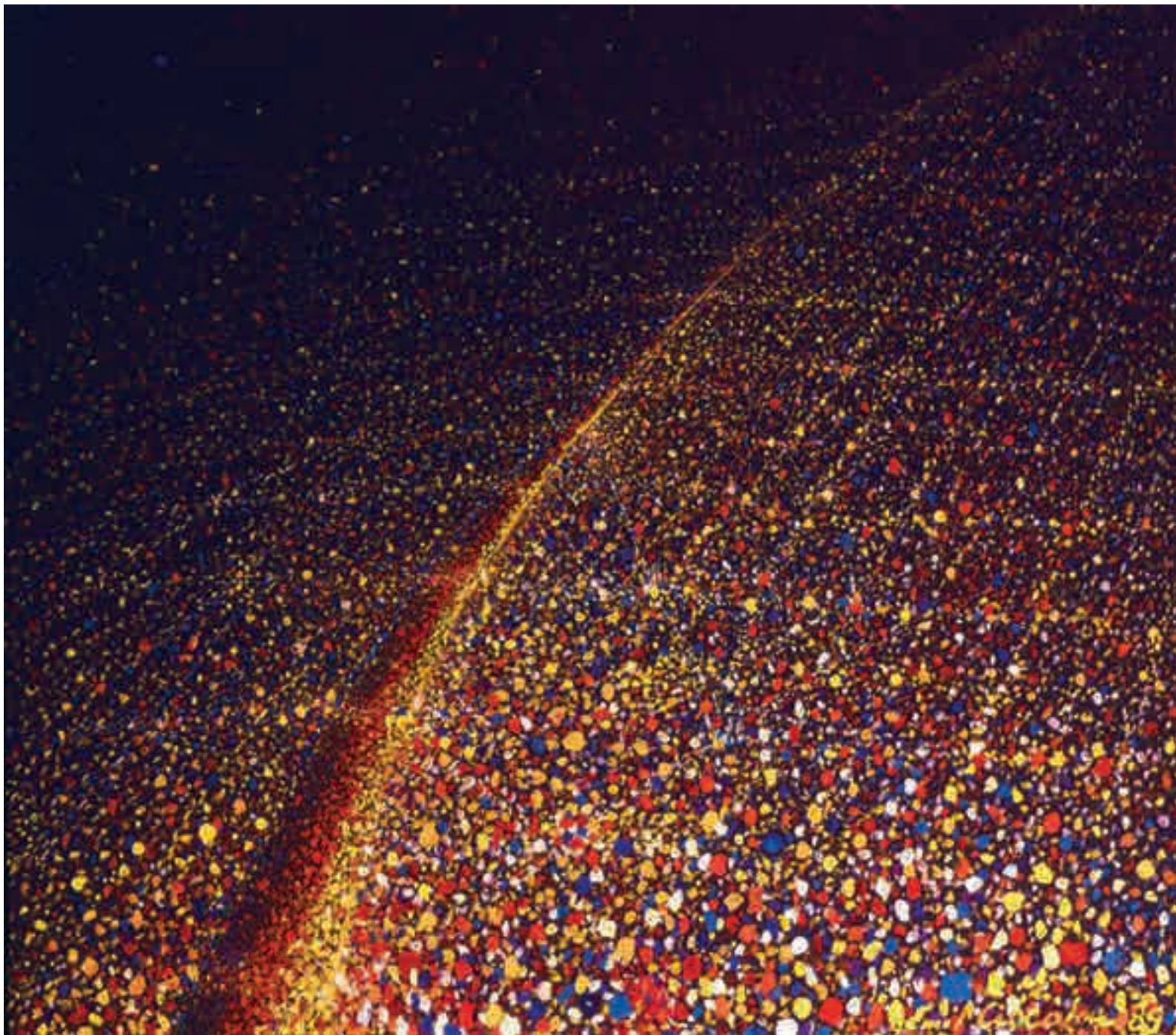

Atena – 1989, 180x200 cm, ulei pe pânză
Athens – 1989, 180x200 cm, oil on canvas

Bucureștiul noaptea – 1989-1990, 110x200 cm, ulei pe pânză
Bucharest by night – 1989-1990, 110x200 cm, oil on canvas

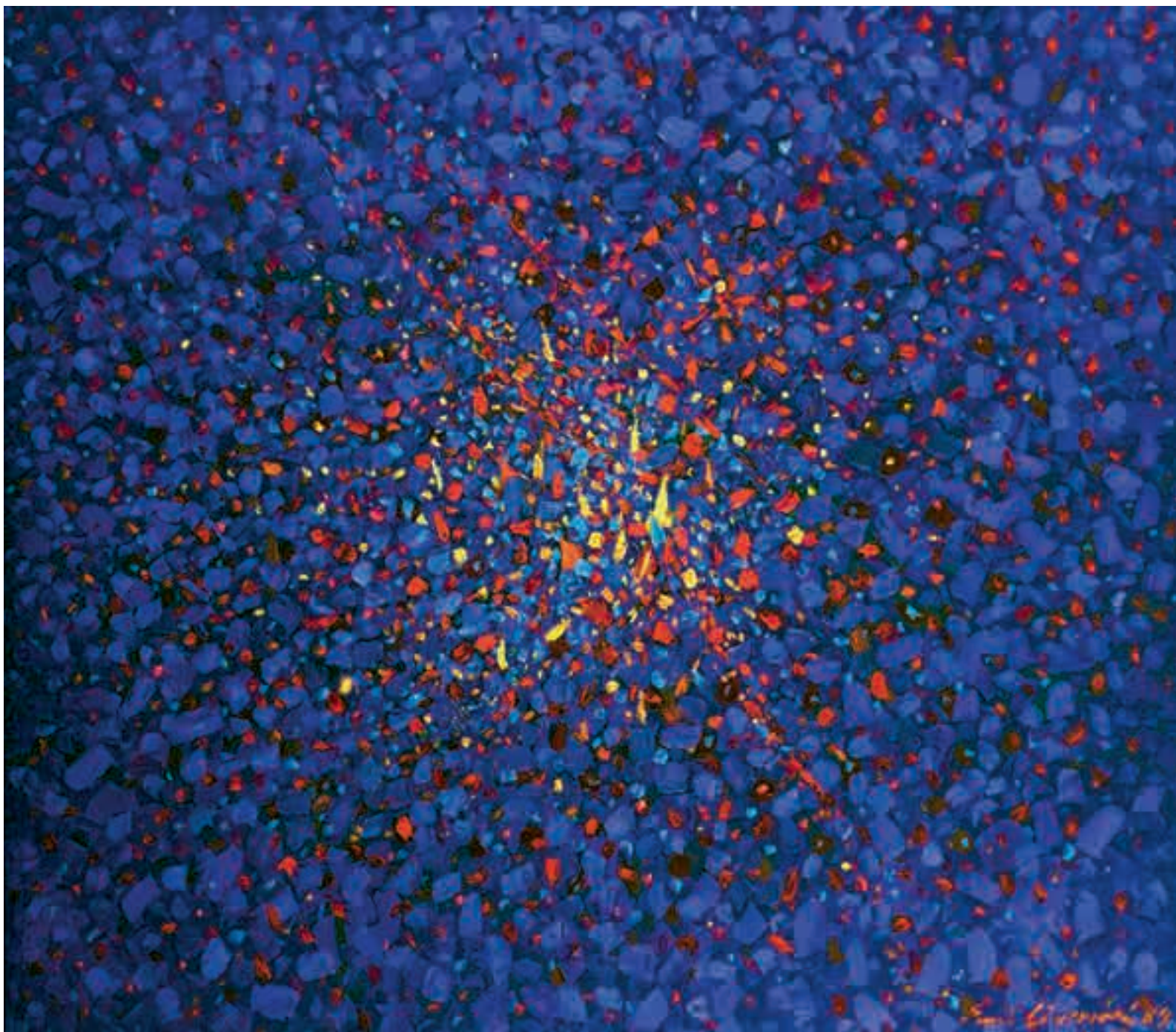

Berlinul noaptea – 1989, 190x200 cm, ulei pe pânză
Berlin by night – 1989, 190x200 cm, oil on canvas

Sat german în noapte – 1989, 150x170 cm, ulei pe pânză
German village by night – 1989, 150x170 cm, oil on canvas

Ierusalim – 1990-1991, 160x180 cm, ulei pe pânză
Jerusalem – 1990-1991, 160x180 cm, oil on canvas

Pentru prima dată în 1983, într-o expoziție personală la Paris, am intrat în contact cu Emil Ciocoiu și tablourile sale și am fost uimit de muzicalitatea armoniei de culoare, echilibrul, lirismul și seninătatea picturilor sale. Nici un fel de violență nu întrerupe visele poetului din discursul său delicat și expresiv. Din când în când, lumina pare să atenueze conturul formelor, să inunde spațiul pictural, ca un element dominant al limbajului său artistic.

De atunci și până acum s-a întâmplat o schimbare importantă în evoluția artei lui Emil Ciocoiu. Distanțându-se de peisaj, portret, natură moartă și reprezentările figurative ale realității el a trecut spre o abstracțiune lirică, neschimbând însă, nimic în esența expresiei, fluiditatea luminii și subtilitatea coloristicii.

Sub forma unor tablouri de mari dimensiuni, Ciocoiu ne oferă simfonii de o rară sensibilitate în albastru, roșu sau galben, în tonalități de culoare care prin mulțimea de straturi suprapuse și nesfârșite, creează o mișcare intraductibilă în spațiu.

Tabloul capătă dinamism: spațiul se animă, materia însuflețindu-se cu viață tainică, organică devenind încărcată cu o energie misterioasă, asemănătoare energiei cosmice. [...] Dimensiunea poetică a picturii lui Emil Ciocoiu este însoțită de o profundă meditație filozofică. Cum ar trebui să înțelegem viața altfel decât ca energie în mișcare? Sarcina unui artist este aceea de a vizualiza această energie, în ideea creării unei lumi a fanteziei și a visului. Prin magia combinațiilor de culoare și a jocurilor de lumină, Emil Ciocoiu creează o lume originală, al cărei scop este comunicarea universală.

Ionel JIANU

„Artiști români în Occident“,
Academia Româno-Americană, Los Angeles
1986

In 1983, when I saw Emil Ciocoiu's paintings for the first time in Paris, I was struck by his lyricism, serenity, use of the creative function of light and the harmony of his colours. No violence ever broke the poet's dream expressed in delicately blended images. Sometimes, light tended to dim form contours, its fluidity to invade the picture or become the predominating factor of his plastic language.

Since then, a great change has occurred in

Emil Ciocoiu's artistic evolution. He has discarded landscapes, portraits, still life and any figurative representation of reality, and has turned to lyric abstraction.

However, he did not change his main factors of expression: fluidity of light and subtle blending of colours.

On large square or rectangular panels, Emil Ciocoiu presents symphonies in blue, green, red, yellow, bluish white, all of rare sensibility, serene equilibrium and absolute unity. Light draws vast haloed circles within which countless vivid strokes whirling around an invisible central point seem to make matter vibrate. [...]

Philosophical meditation is thus added to the poetic dimension of Emil Ciocoiu's painting. For what is life but energy in action? And the artist's task is to translate it into reality. However, he must also transform reality, provide it with poetic form, open the door to a world of dreams and make-believe. By the magic of his colours and light changes, Emil Ciocoiu has succeeded in creating an original work within the scope of universal understanding.

Ionel JIANU

“Romanian Artists in the West” Dictionary
The American-Romanian Academy of Arts
and Sciences, Los Angeles, 1986

Acest fel de a picta derivă dintr-o mare forță de concentrare, meditație și putere de contemplație și deschide un drum deosebit pentru artist: contactul perceptibil cu cosmosul.

Instrumentul său tainic este limbajul artistic personal.

Pictura lui Emil Ciocoiu ne confruntă cu o nouă posibilitate de creație, cu forța de a putea picta muzica. Simbolismul său metafizic se declară pe sine prin necesitatea profundă, religioasă de a restabili legătura între om și univers. Ciocoiu este un artist complex, care se exprimă ferm și clar, având un rol definit pe scena artei internaționale.

Wolfgang BECKER

Istoric și critic de artă
Director al Muzeului „Ludwig Forum“
pentru artă internațională,
Aachen, Germania, 1987

This manner of painting derives from a great power of concentration, meditation and contemplation, and opens a special road for the artist: the perceptible contact with the cosmos.

His secret instrument is his personal artistic language.

Emil Ciocoiu's painting confronts us with a new possibility of creation, with the power to paint music. His metaphysical symbolism declares itself through the profound, religious need to reestablish the connection between man and the universe. Ciocoiu is a complex artist, with firm, clear means of expression and a definite role on the scene of international art.

Wolfgang BECKER

Art historian and critic
Director of the Ludwig Forum Museum
for International Art,
Aachen, Germany, 1987

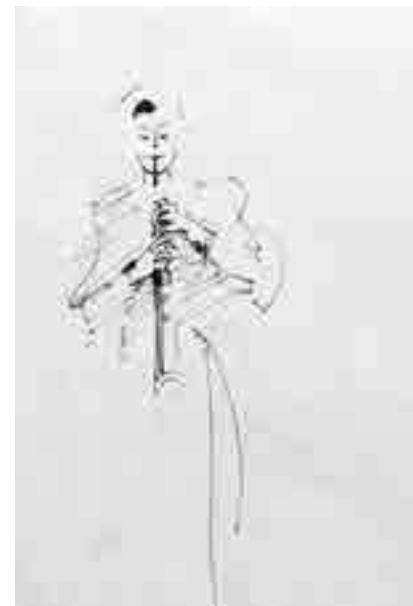
Instrumentele luminii – 1985, 140x160 cm, ulei pe pânză
The instruments of the light – 1985, 140x160 cm, oil on canvas

Hannes

Anca

Sabine Mayer

Cine dorește să se bucure de culoare și lumină exprimate printr-o tehnică solidă și complexă ale unei picturi plină de conținut și de sens este invitat să admire tablourile artistului de origine română Emil Ciocoiu, ce expune zilele acestea la galeria „Philipp“ din Aachen.

Este o sărbătoare a culorii ce vibrează sonor, desprinsă din străfundurile ce transpar prin spații delicate, realizate în straturi de infinite nuanțe.

Pornind de la bogate experiențe figurative, el ajunge în momentul de față, printr-o tehnică suverană, la măiestria dirijării pe mari suprafețe a tonurilor de culoare.

Inspirat de muzica soției sale, Rodica-Daniela Ciocoiu, membră a Orchestrei simfonice din Aachen și a cvartetului „Sharon“, el compune ample și profunde simfonii de lumină și culoare.

Pensulații fulgurante ce constituie îngrijite acorduri tonale formează curenți ce converg spre un centru de interes compozițional.

În contrast cu acest sistem metodic de a conduce privirea apare un alt element tehnic, acela de a așterne subtil straturi de tușe transparente pe toată suprafața, făcând astfel posibilă apariția celei de-a treia dimensiuni.

Vibrând, dinamizând și cântând spațiul plastic, Ciocoiu reușește să transmită prin pictura sa o viziune spirituală personală.

If you would like to enjoy colour and light expressed in the solid, complex technique of a painting rich in content and significance, you are invited to admire the pictures of the Romanian-born artist Emil Ciocoiu, on display now at the Philipp Gallery in Aachen. It is a festival of colour that vibrates like sound, coming from the depths that may be guessed through delicate spaces achieved by layer upon layer of infinite nuances.

Starting from a rich figurative experience, he has now reached, with a masterful technique, the art of conducting colour tones over large surfaces.

Inspired by the music of his wife, Rodica-Daniela Ciocoiu, a member of the Aachen Symphony Orchestra and the Sharon Quartet, he composes ample, profound symphonies of light and colour.

Fulgurant brushstrokes that constitute carefully studied tonal chords form currents that converge on the compositional focal point.

In contrast with this methodical system of conducting one's look, another technical element emerges, the subtle covering of the entire surface in transparent layers of paint, making thus the appearance of the third dimension possible.

By vibrating, dynamizing, and singing the graphic space, Ciocoiu's painting successfully conveys a personal spiritual outlook.

Eckhard HOOG
Aachener Volkszeitung, 20 aprilie 1991

Eckhard HOOG
Aachener Volkszeitung, April 20, 1991

Ultimele tablouri realizate de Emil Ciocoiu ne confruntă cu noua sa fază de creație, mai interesantă, mai profundă și mai încărcată de mister. Este uimitor cum prin dialog și suprapunere de culoare se pot obține sugestii în care privitorul este atras magnetic ca în vârtejul unui uragan în care dintr-o dată nevăzutul devine vizibil și irealul devine tangibil. Admirăm cum artistul ne deschide orizonturi nebănuite încărcate de sens, conținut și idei înălțătoare.

Temele lui Emil Ciocoiu tratează atât efemerul cât și permanentul, frumusețea și metafizicul invitându-ne să participăm intens la nașterea actului de creație.

Munca asiduă și disciplinată, modul serios și profund de a aborda marile teme existențiale, iată cheia succesului acestui mare artist.

Dieter PHILIPP

Prefață la catalogul Expoziției Galeria „Philipp“ aprilie-mai 1991

The latest paintings by Emil Ciocoiu reveal to us his new period of creation, more interesting, more profound, and more filled with mystery. It is amazing how, through dialogue and colour superposition, one may obtain suggestions into which the looker is attracted, as by a magnet, by the whirl of a hurricane in which the unseen suddenly becomes visible, and the unreal tangible.

We admire the way in which the artist opens unexpected horizons filled with significance, content and lofty ideas.

Emil Ciocoiu's themes deal with both the transient and the permanent, beauty and metaphysics inviting us to participate intensely in the act of creation.

Hard, disciplined work, the serious, profound approach to existential issues – that is the key to this great artist's success.

Dieter PHILIPP

Preface to the exhibition catalog, Philipp Gallery, April-May 1991

Karin și Dieter Philipp în expoziție
Karin and Dieter Philipp in the exhibition

Deși Emil Ciocoiu trăiește de mulți ani în orașul nostru Aachen, în toți acești ani el nu și-a părăsit limbajul său propriu de exprimare, care după părerea mea conține multe trăsături caracteristice artei românești. El aparține aici unei categorii restrânse de artiști ce se concentrează strict asupra picturii. În peisajul artistic actual, foarte influențat de lumea mediilor este foarte greu să păstrezi statutul unui pictor clasic. Cu cât mai greu devine acest lucru, cu atât admirația pentru un astfel de artist devine mai mare.

Ce-l definește pe Ciocoiu ca artist?

El are curajul marilor formate: curaj insuflat prin confruntarea cu marea artă americană a anilor '50. Precum artiștii americani, el are curajul organizării abstracte a suprafețelor prin substituirea elementelor recunosibile cu cele de structură pur plastică.

Aceasta îndrăzneală de a compune abstract pe mari suprafețe este specific occidentală în perioada informalului, născut între Paris și New York. Există specificități în pictura lui ce nu le găsim însă la nici un american, francez sau german. Ea se raportează în aceste condiții la o altă perioadă anterioară de creație, cea născută în impresionismul francez, atunci când pictorii au ajuns să creeze analogii ale simțurilor: vizual, auditiv, olfactiv, tactil. Picturile acestea păreau compoziții muzicale, simfonii, concerte pictate ce solicitau atât ochiul, urechea cât și celelalte simțuri.

Asemenea tablouri pictează Ciocoiu.

Astfel de lucrări schițează spații siderale, galaxii și prin aceasta ne proiectează în metafizic.

Îndrăznesc să pretind că tablourile lui Ciocoiu devin astfel în cel mai bun sens al cuvântului, religioase. Ele îndeamnă într-o anumită măsură la pioșenie, stare creată între teluric și celest, stare ce artistul o transpune din spațiul său bizantin, aici la noi, într-o Românie în care sentimentul religios dăinuiește de veacuri.

Poate că Ciocoiu, deși trăiește de mult timp departe de România, rămâne totuși în suflet român.

Wolfgang BECKER

Director al Muzeului „Ludwig Forum“ pentru artă internațională – Aachen

Comentariu la filmul de televiziune „Rugăciunea picturii“ realizat de Marilena Rotaru, 1995

Although Ciocoiu has been living for many years in our city of Aachen, all this time he has never abandoned his personal way of expression, which in my opinion contains many characteristic traits of Romanian art. He belongs to a small category of artists who focus on painting alone. On the current art scene, so much influenced by the world of media, it is very hard to stick to a classical painter's status. The harder this gets, the greater the admiration for such an artist. What defines Ciocoiu as an artist?

He has the courage to tackle large formats: a courage instilled by the contact with the great American art of the 1950s. Like American artists, he has the courage to organize surfaces abstractly by substituting recognizable elements with purely graphic ones. This boldness to compose abstractly on large surfaces is specific to Western art in its informal period, born between Paris and New York. However, there are specific traits in his painting that cannot be found with any American, Frenchman or German. Under the circumstances, it can be traced back to another, previous period, born from French impressionism, when painters created analogies of the senses: visual, auditory, olfactory, tactile. These seemed to be painted musical compositions, symphonies, concerts that engaged the eye as well as the ear and the other senses.

This is the kind of paintings that Ciocoiu does. Such paintings outline sidereal spaces, galaxies, thus projecting us into metaphysics. I dare claim that Ciocoiu's pictures become thus religious, in the best sense of the word. They urge – to a certain extent – a feeling of piety, a state between the telluric and the celestial, which the artist brings from his Byzantine space to us – from a Romania where religious feelings have been existing for centuries. It seems that, Ciocoiu, even if he has been living far from Romania for a long time, has kept his Romanian soul.

Wolfgang BECKER

Director of the “Ludwig Forum” for International Art Museum, Aachen, 1995

Commentary to the TV film The Prayer of Painting by Marilena Rotaru, 1995

Pictura lui Emil Ciocoiu are o deschidere cosmică: lumi încă informe, antrenate de dramatice tensiuni turbionare sunt aspirate de genune și malaxate, modelate pentru a căpăta un contur anume, neîntâmplător. E o radiografie a unei microfracțiuni dintr-o secundă a infinitului Genezei, în care lumina are materialitate și culoare. „Și lumina într-un tineric luminează și întunericul pre dânsa nu o a cuprinde“ (Ioan, I,5)

Dialogul artistului cu universul are rezonanțe religioase. Necuprinsul, efemerul, gândul sunt de fapt temele tablourilor acestui artist, prin care te invită la contemplație și meditație și a căror originală abordare, de la supradimensionarea monumentală la muzicalitatea culorilor, le înscriu în circuitul valorilor europene contemporane.

Dimensiunea spirituală a demersului lui Emil Ciocoiu, atât de specifică artiștilor noștri, se exprimă plenar în cromatica strălucitoare și armonioasă, desprinsă și ea din tradiția populară. Și tocmai această somptuozitate a culorilor este aceea care oferă ansamblului operelor lui Emil Ciocoiu un aer de caldă sărbătoare, de seninătate interioară și de optimism.

Rodica MATEI

Vernisajul expoziției de la Muzeul Național de Artă al României, București, noiembrie-decembrie 1996

Emil Ciocoiu's painting has a cosmic scope: worlds still amorphous, swept by dramatic swirling tensions, are aspired into the abyss and kneaded to acquire a non-accidental contour. It is the radiogram of a tiny fraction of a second in the infinite of Genesis, in which light has materiality and colour. "The light shines in the darkness, but the darkness has not understood it." (John, I, 5)

The dialogue of the artist with the universe has religious echoes. The infinite, the transient, the thought are in fact subjects of this artist's paintings, which invite to contemplation and meditation, and whose original approach, from the oversize monumentality to the musicality of the colours, places them among contemporary European values. The spiritual dimension of Emil Ciocoiu's work, so specific to our artists, is plentifully expressed in the bright, harmonious chromatics, also inspired by folk tradition. It is this sumptuousness of the colours that confers Emil Ciocoiu's work as a whole an air of warm feast, of inner serenity and optimism.

Rodica MATEI

Opening day of the exhibition at the National Art Museum of Romania, Bucharest, November - December 1996

La Muzeul Național de Artă al României, 1996

At the National Art Museum of Romania, 1996

Există un adevăr îndelung probat de artiștii noștri că cel mai des talentul lor în străinătate este recompensat după merit și apoi recunoscut și la noi. Exemplele lui Brâncuși, Mattis-Teutsch, Brauner, Istrati sunt concludente. Dar și unii artiști contemporani au reușit să se impună prin realizările lor. Este cazul lui Emil Ciocoiu, plecat din țară în 1980 și stabilit în Germania, la Aachen, unde își desfășoară activitatea considerat fiind aici drept unul dintre cei mai reprezentativi pictori. Raportând la ceea ce a deprins în București, la Academia de Arte, în clasa lui Gh. Șaru, între 1968 și 1974, el a avut o evoluție interesantă, parcurgând un adevărat salt spectaculos în arta modernă.

Așa cum demonstrează expoziția sa organizată de Muzeul Național de Artă, picturile lui se disting, pe de o parte, prin dimensiuni (2 x 2 metri), pe de altă parte, printr-o tehnică originală, cu un colorit strălucitor prin care interpretează de o manieră proprie spirituală fie natura, pe care o privește ca pe un fenomen cosmic, fie orașele reduse la un conglomerat uman (Ierusalim, San Francisco, București) sau figura umană integrată în haosul colectiv în care-și pierde individualitatea.

Temele sale sunt însă accesorii ale valorilor picturale. Episodice și subordonate expresiilor picturale, forme semne sau semne culori, ele corespund, sugerează sau amintesc, totuși, de imagini reale. Realitatea este astfel redusă la dimensiuni pictural-decorative și, pentru a se face înțeles, artistul apelează la dimensiuni panoramice. Asistăm astfel la o nouă intuiție a lumii, la o nouă manieră de a simți Universul. Scrierea sa picturală, ca o evoluție modernă a divizionismului și pointilismului, este străină oricărei încărcături literare. În această uitare a importanței omului real, suspensia artistului în spațiu și în raportul său cu lumea are și ceva romantic. Spațiul din tablourile sale a pierdut dimensiunile fizice, el se deschide către un univers vast și nedefinit, mișcător, populat de semne cromatice, modificându-se continuu ca un joc de artificii. De aceea picturile lui par fără o logică clară și o compoziție ce stabilește relația formelor și a culorilor. Artistul se abandonează caligrafiei sale rapide și extrem de meticuloase. El își asumă un rol

It is generally agreed that our artists' talent and merits are better appraised abroad, and that they gain recognition later in their own country. Such was the case with Brancusi, Mattis-Teutsch, Brauner, or Istrati. Now it is the turn of contemporary artists to impose themselves through their works. For example, Emil Ciocoiu, who left Romania to live and work in Aachen, Germany, is considered today one of the most representative painters. In conjunction with what he assimilated in Bucharest, at the Academy of Fine Arts, under the guidance of professor Gh. Saru, between 1968 – 1974, he enjoyed an interesting evolution, which allowed him a spectacular leap into modern art.

As it is proven by the exhibition organized at the National Art Museum, his works impress either through their large size (2 x 2 m), or through the original technique, supported by sparkling colours, serving to interpret nature, as a cosmic phenomenon in a peculiar spiritual manner, and the cities, which are reduced to a kind of human conglomerate (Jerusalem, San Francisco, Bucharest), losing their individuality in favour of collective chaos.

However, the themes are only accessories in relation with the painting values. With a serial appearance and subject to the painterly expression, signs shapes or colours signs may suggest, correspond to, or remind of real images.

Reality is reduced to some kind of painterly decorative appearance, the artist resorting to panoramic dimensions to make himself better understood. Thus, we are witnessing a new modality of sensing the Universe, intuitively. His painting syntax, a modern approach to divisionism and pointilism, has no literary meaning. The neglect of real people in his relationship with the world, as well as the artist's projection into space reveals a romantic feature. Space has lost physical dimensions, opening towards a vast and inconsistent universe, flickering, and populated with chromatic signs, changing ceaselessly like fireworks. Hence, the paintings seem to be devoid of the clear structure or the composition which establishes the relationship between form and colour.

The artist abandons himself to his spontaneous, yet minute calligraphy, assuming the role of dig-

de iluminare a unor sentimente metafizice în care formele plastice sunt revelații simbolice și cromatice. Un efect particular se degajă de pe fiecare particulă de culoare ce se răspândește în spațiu în mii de scânteieri făcând ca materia să nu conțină nici un element finit. La rândul ei, lumina oferă imaginației artistului prezența reală a lumii alături de voluptatea picturală.

Picturile sale pot fi citite în diferite moduri, dar important este că ele aduc, în peisajul bucureștean, un suflu nou al creației artistice, o concepție picturală originală, o modalitate proprie de a vedea omul și Universul, filosofic și emoțional, un contact cu o artă contemporană deschisă spre orizonturi necunoscute nouă.

Mircea DEAC
Tinerama, noiembrie 1996

ging out to light his metaphysical perceptions, while the plastic shapes turn into symbolic and chromatic revelations. A particular effect appears from each particle of paint, and diffuses into space in thousands of sparks, thus depriving matter from its finite characters.

Apart from painterly voluptuousness, light yields to the artist's imagination the real substance of the world.

His paintings may be deciphered in many ways but what it really matters is the fact that they display a fresh breath of art, an original concept, a particular manner of approaching man and Universe, both philosophically and emotionally, as a link to a contemporary art open to horizons yet unknown.

Mircea DEAC
Tinerama, November 1996

Energie – 2007-2008, 150x120 cm, ulei pe pânză
Energy – 2007-2008, 150x120 cm, oil on canvas

Stabilit în urmă cu 16 ani la Aachen, în Germania, pictorul Emil Ciocoiu datorează binemeritul prestigiu seriozității profesionale, talentului și nu în ultimul rând credinței că mesajul artei sale va sincroniza „pulsul timpului“, va uni sufletele celor însețați de armonie. O demonstrează întreaga sa pictură, a cărei energie expresivă încorporează o simbolică metafizică, suport și ideal al înțelegerii universului. Spectaculos, dar fără ostentații, câmpul creației sale reflectă dorința de înălțare spirituală a artistului, de pace și împăcare. Viziunile sale cosmice din „Geneza“, „Transcendență“, „Materie“, „Din chaos...“ sunt expresia unei meditații filosofice profunde, a nevoii de definire a fluidului vieții, a mișcării neconținute a lumii, a analizei complicatului proces de transformări din sfera ideilor și a materiei.

Explozia de culoare, concentrată în tulburătoarele „Simfonii nocturne“ sau „Câmp de anemone“, în „înserări“ vibrante, copleșitoare, în fantastice „bucurii“, aduce o muzică misterioasă, izvorâtă din jocul imaginar al suprafețelor. Lirismul pânzelor sale (de dimensiuni mari) - „ruguri“ aprinse în bătaia visului, un „lanț de lumini“ care se aprind caleidoscopic într-un instinct al reunificării, semnează actul de complicitate cu trăirea sinceră a artistului; cu inepuizabila dorință a absorbției semnelor în geometria secretă a catedralelor. De aici, caracteristica picturii sale – un autentic „amfiteatru al păcii“ - de pătrundere în intimitatea gândului cu luciditatea creatorului, care nu săvârșește o impietate, ci invită la cunoaștere și auto-cunoaștere, prin renunțarea la mentalități și constrângeri. Pictura sa este o invitație la iubire, la iubirea de sine, la iubirea aproapelui, fără patimi, la o dragoste creștină, indiferent de bariere sociale și configurații etnice, de trepte ale îndestulării.

Cromatică solară vine să confirme complexitatea demersului său plastic, înnobilit de convingerile care transpar din limbajul elaborat. „Tablourile lui Emil Ciocoiu parcă se nasc din frumusețea unui cântec românesc: când exaltă de bucurie, când devin triste până la jale“ (Christel von Nagel). Continuator al tradițiilor culturale din lumea în care s-a nă-

Settled in Aachen, Germany for 16 years, the artist Emil Ciocoiu owes his well-deserved prestige to his professional earnestness, and to his talent, and last, but not least, to his faith that the message of his art shall synchronize the “stroke of time”, unifying the spirits longing for harmony. Such qualities have been proven by Ciocoiu in his entire painting, whose energetic expression includes a kind of metaphysical symbolism as both support and ideal of understanding the Universe. Spectacular but without ostentation, his creative field mirrors the artist’s desire for spiritual elevation, peace, and communion. His cosmic visions in works like “Genesis”, “Transcendence”, “Matter”, “Out of Chaos...” express profound philosophical meditation, owing to the need of defining the flow of life, the perpetual movement of the universe, as well as the analysis of the intricate process of transformation taking place between idea and matter.

The exultation of colour - concentrated in the exciting “Night Symphonies”, or “Field of Anemones”, in his vibrant, overwhelming sunsets, in fantastic “delights”, brings about a kind of mysterious musicality born in the imaginary play of surfaces. The lyricism deriving from the large-sized canvases – burning “stakes” in the wind of dreaming, a chain of lights lit kaleidoscopically, tending to reunion – is complacent with the painter’s sincere approach, with inexhaustible desire of signs’ absorption within the secret architecture of cathedrals. Hence, the peculiarity of style – a genuine “amphitheatre of peace” – penetrating the most inner corners of thought with the creator’s awareness, which is not an act of impiety but an invitation to learning and self-knowledge, by discarding mentalities and confinement. His painting invites to love: love for oneself, love for one’s neighbour, without passion, Christian love, irrespective of social barriers and ethnic differences, or of hierarchies of wealth.

The solar colouring comes to confirm a complexity of expression, enriched by the confidence of his elaborate language. “Emil Ciocoiu’s paintings seem to generate from the beauty of Romanian folk song: either exulting in joy, or turning into chants of sorrow”

cut, Emil Ciocoiu transpune frumusețea lumii, fără a rămâne tributar modelor trecătoare, într-un stil original, care i-a adus recunoașterea. Pânzele sale au acea măiestrie rafinată ce transformă motivul într-un „stâlp”/râu de foc, ca o revărsare perpetuă și sincopată a firescului și statorniciei, a umanului „transpus” într-un sanctuar al izbânzii.

Veronica MARINESCU
Curierul național, decembrie 1996

Peste 70 de picturi – unele de dimensiuni impresionante din opera pictorului român Emil Ciocoiu – sunt reunite timp de 2 luni în patru săli ale Muzeului Național de Artă din România.

Vernisajul acestei expoziții în țara natală – căci Emil Ciocoiu s-a stabilit în 1980 la Aachen în Germania – reprezintă un gest reparatoriu din mai multe puncte de vedere. Absolvent în 1974 al Academiei Naționale de Artă, Emil Ciocoiu și-a urmat neabătut destinul de artist atât în țară, cât și în străinătate. Lucrând de aproape două decenii în Germania, Emil Ciocoiu s-a impus în peisajul artistic european și mondial. Astfel, creațiile sale se află în importante muzee și colecții de pe toate meridianele. Picturile reunite în expoziția de față prezintă o selecție semnificativă din opera acestui pictor, selecție ce include și lucrările ce datează din anii '70, adică de la debut, urmate de o serie de repere semnificative ale creației actuale. Îl vedem astfel acum pe Emil Ciocoiu ca pe un pictor al domeniilor nelimitate, cu o prodigioasă facultate de inovație plastică.

Picturile sale răspândesc lumina legată de anumite forțe ascunse ale spiritului și ale viselor conștiinței colective. În același timp, Emil Ciocoiu se numără printre acei artiști mânați de benefica neliniște a aflării unor noi și inedite modalități de expresie, oferindu-ne mereu doza necesară fiecăruia dintre noi.

Gabriela BIDU
Cronica română, 1996

(Christel von Nagel). Following the tradition of his native culture, Ciocoiu transposes the world's beauty in his original style, that brought him recognition - not indebted to flippant fashions. His canvases possess such a refined mastery which changes the motif into a fire “post”/river, as a perpetual and rhythmic overflow of naturalness and stability of the humane, transposed in a sanctuary of victory.

Veronica MARINESCU
Curierul național newspaper, December 1996

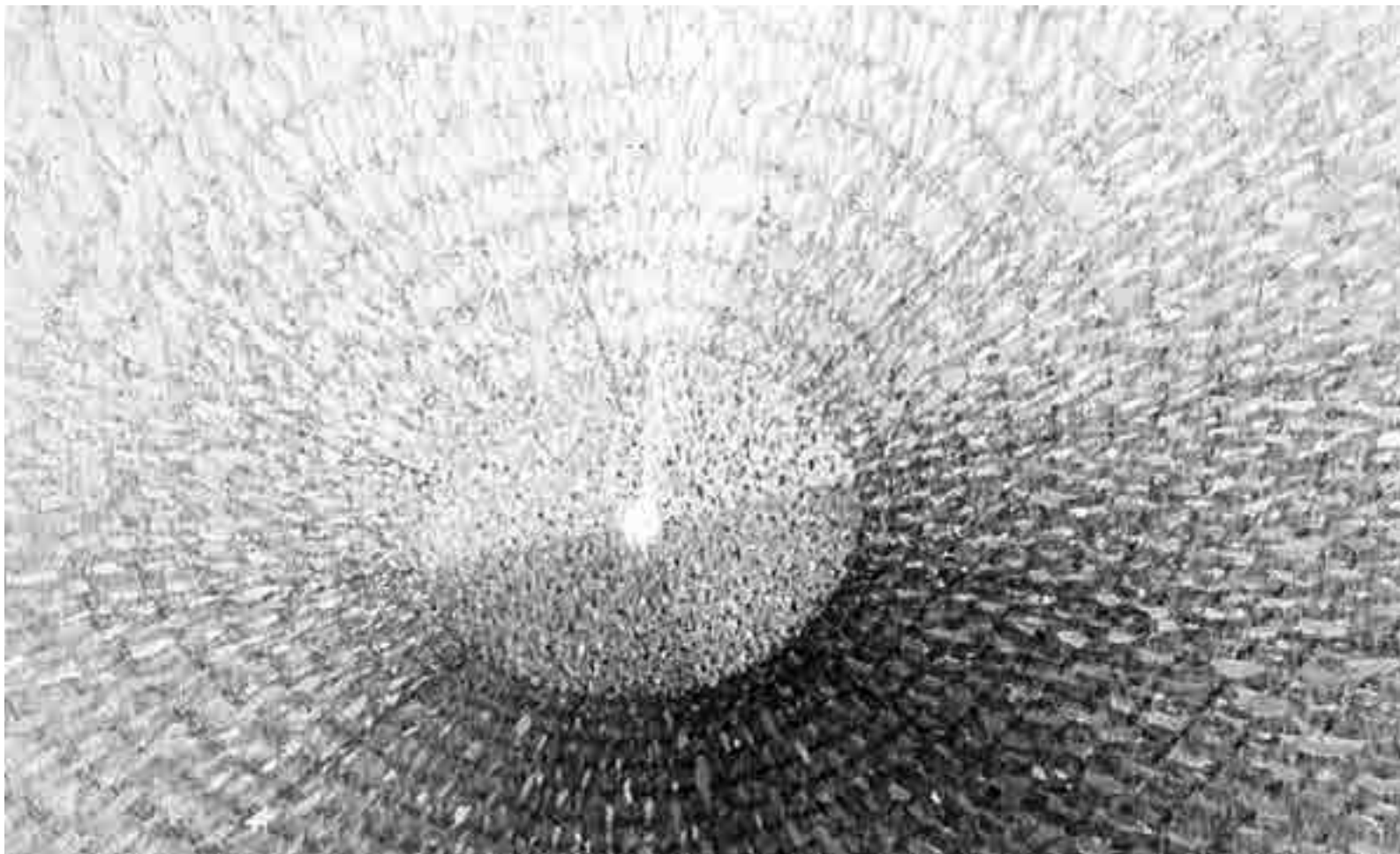
More than 70 of Emil Ciocoiu's paintings – some of them very large indeed – are on display for 2 months in four rooms of the National Art Museum of Romania. Therefore, this exhibition makes a reparatory gesture for the Romanian-born artist – now a German citizen of Aachen since 1980 - who had suffered from the former communist regime. A graduate of the National Academy of Arts in 1974, Emil Ciocoiu pursued in following his vocation both in his native country and abroad, and after nearly two decades spent in Germany he gained a respectable position among the artists in Europe, then in other continents, as well.

As a result of this, some of his works are already in the custody of important museums and collections all over the world.

The paintings exhibited at the Art Museum these days present a well-balanced selection of works from the different phases of the artist's creation, from his debut – in the '70s – until today. Now we can see an artist who has not confined himself to certain subjects only, his works's variety expressing a major degree of innovation.

His paintings spread light over some hidden aspects of the human spirit, or over a collective consciousness' dreams. At the same time, Emil Ciocoiu ranks among the artists who are led by a beneficial sort of unrest in finding novel, original modalities of expression, thus establishing a current dose to everyone.

Gabriela BIDU
daily *Cronica română*, 1996

Amfiteatrul consensului (detaliu de la pag. 151)
Amphitheatre of consensus (detail from p. 151)

La expoziția pictorului român Emil Ciocoiu, stabilit în Germania, la Aachen, în urmă cu 16 ani, se poate întâlni un artist modern, care s-a afirmat în lumea artei din Europa.

Discipol, în România, al profesorului Gheorghe Șaru (stabilit în străinătate cu mult timp în urmă), Emil Ciocoiu a fost încă de la începutul carierei sale un partizan al impresionismului. Câteva lucrări din acea perioadă ne dezvăluie un colorist excepțional, un pictor care știe să definească un adevărat cadru dincolo de portret sau natură moartă, sau, cu ajutorul culorii, o atmosferă specială. Începând de la o vârstă fragedă, a studiat legile peisajului și s-a remarcat ca un profesionist serios.

Astfel, un critic precum Ionel Jianu scria: „Dimensiunea poetică a picturii lui Emil Ciocoiu este însoțită de o profundă meditație filosofică. Ce este viața dacă nu energie în mișcare? Datoria artistului este de a o transforma în realitate. El trebuie să confere realității o formă poetică, să deschidă poarta spre o lume a fanteziei și a visurilor. Prin vraja combinațiilor sale de culori și a jocurilor de lumină, Emil Ciocoiu reușește să creeze o

At the exhibition of Romanian painter Emil Ciocoiu who settled in Germany (Aachen) 16 years ago, we can meet a modern artist, who has made himself conspicuous in the European world of art.

A disciple, in Romania, of Prof. Gheorghe Șaru (settled abroad a long time ago) Emil Ciocoiu was at the very beginning of his career a partisan of impressionism. A few works of that period show an exceptional colourer, a painter who, beyond the lines of a portrait or a still life knows how to define an effective framework and to define with the use of a colour, a specific atmosphere. Starting from that early age, he scanned the laws of landscape painting and distinguished himself as a serious professional.

Consequently, critics like Ionel Jianu stated: “The poetic dimensions of an Emil Ciocoiu painting is doubled by a profound philosophical meditation. Lie is energy transformation, isn’t it? The artist’s duty is to turn it to reality. He must confer to reality a poetic form, to open the gate to a world of fantasy and dreams. Through his magic combinations of colours and light Emil Ciocoiu creates an

operă originală, al cărei scop este înțelegerea universală.“

Lucrările expuse acum pentru publicul român sunt de dimensiuni mari și ilustrează aceste tendințe, demonstrând că pictura lui Emil Ciocoiu s-a maturizat („Amfiteatrul Păcii“, „Amfiteatrul înțelegerii naționale“).

Fiecare tablou dezvăluie existența unui teritoriu anume și în special, o atitudine gravă față de natură și artă. Expoziția deschisă la Muzeul Național de Artă impresionează prin amplitudinea și profunzimea preocupărilor artistului. Făcând o paralelă între lucrările din perioada „română“ și pictura din anii următori, se descoperă resurse importante. Această expoziție a lui Emil Ciocoiu arată capacitatea lui de a fi pictorul strălucit al unui singur motiv, fără a deveni monoton. Pentru că penelul său este întotdeauna în concordanță cu trăirile sale interioare, iar schimbarea se produce numai de la o paletă cromatică la alta.

Marina PREUTU

Nine o'clock, noiembrie 1996

original work aimed at universal knowledge”. The works on display now to Romanian public are large-sized and illustrate these tendencies, demonstrating that Emil Ciocoiu’s painting has grown up, that the light thrown onto the discussions by critics, became the means of universal communion, dialogue between the past and the future and between peoples. A few examples of this are his works: “The Amphitheatre of Peace”, “The Amphitheatre of National Understanding”.

Every picture shows the existence of a specific territory, but a special attitude to nature and art. The exhibition opened at National Museum of Art is impressive because of the ampleness and depth of the artist’s concerns. Drawing a parallel between the works from the “Romanian” period and later years’ painting important resources are revealed. The exhibition of Emil Ciocoiu shows his capacity to be the brilliant painter of a single motif without being monotone. Because his “brush” is always in consistency with his inner feelings and the change is realized only by one chromatic palette to another.

Marina PREUTU

Nine o'clock, November 1996

Dom – 1998, 80x60 cm, ulei pe pânză
Dome – 1998, 80x60 cm, oil on canvas

Înserare la Atena (detaliu de la pag. 30)
Sunset in Athens (detail from p. 30)

In urmă cu doi ani la Aachen, Marilena Rotaru, cunoscut realizator TV și prozator, a turnat un film de artă extrem de convingător despre opera celui care este Emil Ciocoiu, plastician de o rară forță de expresie, plecat din țară în 1980 în Germania, dar care acum se află în România și ale cărui picturi pot fi admirate în aceste zile la Muzeul Național de Artă.

Având ca fond muzical Bach și Carl Orff (Carmina Burana) filmul dovedește sobrietate și sensibilitate, austeritate și lirism. Marilena Rotaru pătrunde în intimitatea unei creații excepționale, fără a manifesta nici un pic de indiscreție, dar ajutându-ne să înțelegem o operă în care se unesc macrocosmosul, stelele și anemonele, semințele și cometele. Nu întâmplător, realizatoarea își începe prezentarea cu versuri din Blaga, tocmai pentru a evidenția o pictură mirabilă germinativă, palpitând și vibrând în puzderia ei multicoloră, pe care pelicula filmului nu o trădează câtuși de puțin, dimpotrivă, îi sporește expresivitatea. Intitulat *Rugăciunea picturii și înscris în cadrul larg al prezentării exilului românesc*, filmul Marilenei Rotaru nu este un film obișnuit, strict profesionist, ci exprimă o certă dimensiune spirituală, dorind să îi convingă pe spectatori că dincolo de artă se află un destin și o credință. Gazda acestei proiecții a fost Institutul Goethe.

Dan STANCA
România Liberă, 1996

Two years ago, in Aachen, Marilena Rotaru, a well-known TV personality and prose writer, shot a very convincing art film about the works of Emil Ciocoiu, an artist with a tremendous power of expression, who left his native Romania for West Germany in 1980, but is now in Romania, and whose paintings may be admired these days at the National Museum of Art.

With a soundtrack from Bach and Carl Orff's (Carmina Burana) music, the film shows sobriety and sensitivity, austerity and lyricism. Marilena Rotaru's discourse reaches the intimacy of an exceptional work without any trace of indiscretion, yet helps the viewer understand works that blend the microcosm and the macrocosm, stars and anemones, seeds and comets. It is not by chance that the filmmaker begins her presentation with verses by Blaga, precisely to highlight a miraculous, germinating painting, throbbing and vibrating in its myriads of colours, which the film does not betray in the least – on the contrary, it enhances its expressiveness. Entitled "The Prayer of Painting", and thought as part of the larger framework in the presentation of the Romanian diaspora, Marilena Rotaru's movie is not an ordinary, strictly professional one, but evinces a definite spiritual dimension, attempting to convince the viewers that beyond art there are a destiny and faith. The venue of the projection was Goethe Institute.

Dan STANCA
România Liberă, 1996

Complexitatea vieții, a luminii și a universului pot fi motive de reflexie și/sau inspirație. Pentru un artist plastic, imaginea universului poate să deschidă porți spre imaginar, poate să ofere răspunsuri la întrebările pe care, mai mult sau mai puțin, toți ni le punem, dar nu toți găsim răspunsuri. Emil Ciocoiu s-a uitat spre infinit pentru a se regăsi pe el. A deschis ochii asupra universului, pentru a vedea omul și pentru a înțelege umanitatea. [...]

În 1980 s-a stabilit definitiv în Aachen, în Germania. Și, deși de atunci a expus în Italia, Franța, Luxemburg, Suedia, Spania, Grecia, Ungaria, Finlanda, Canada, Japonia și SUA și a obținut numeroase premii pentru pictură, Emil Ciocoiu nu a expus în România până în acest an. Expoziția deschisă la Muzeul Național de Artă al României îl prezintă ca pe un artist cu o activitate bogată, ce stăpânește tehnica picturii și își pune creația în slujba unui concept, acela al înțelegerii structurilor moștenite prin tradiție, care fac posibilă perpetuarea credințelor și ideilor oamenilor. Emil Ciocoiu nu privește omul individual, ci pe acela prins în aceste structuri, alcătuiindu-le, ca un element important, funcțional al mișcării vieții. Realizează imagini ample pe suprafețe mari. Se simte o forță uneori stabilă, alteori centrifugă sau centripetă a acestor siluete umane, prin care artistul vede și recrează universul. Recurge la câteva motive mari care se regăsesc în lucrări: amfiteatrul, ca loc de întâlnire, comunicare și deci spiritualizare a oamenilor. Una din lucrările sale se intitulează semnificativ „Amfiteatrul păcii“. Cele patru religii ale lumii: creștinismul, budismul, islamismul și iudaismul sunt reunite în complexitatea acestui amfiteatru. Fiecare religie are o formă culturală, și simbolistica culorilor accentuează particularitățile acestora. Piramida, catedrala, spirala, sunt cele mai semnificative motive care apar în lucrările lui Emil Ciocoiu. Dar acestea nu sunt singurele simboluri la care artistul recurge. Ampla expoziție de la Muzeul Național de Artă al României vă așteaptă pentru a dezvălui și alte fațete ale personalității acestuia.

Raluca Olga DUMITRU
Radio România, 1996

The complexity of life, of the world and of the universe may be a reason for reflection and/or inspiration. To a graphic artist, the image of the universe may open gates to the imaginary, and provide answers to the questions that, more or less, we all ask ourselves, without finding answers.

Emil Ciocoiu has looked to the infinite to find himself. He opened his eyes to the universe to see man and understand humanity. [...]

In 1980, he settled in Aachen, Germany. Although since then he has had exhibitions in Italy, France, Luxemburg, Sweden, Spain, Greece, Hungary, Finland, Canada, Japan and the USA, and has been awarded many prizes for painting, Emil Ciocoiu has never exhibited in Romania until this year. The exhibition that opened at the Romanian National Museum of Art presents him as a very active artist, master of the techniques of painting, whose work serves a concept, that of understanding the structures inherited through tradition, which make the perpetuation of man's beliefs and ideas possible. Emil Ciocoiu does not see man individually, but as part of these structures, which man belongs to as an important, functional element in the movement of life. He paints ample images on large surfaces. A force is felt, sometimes stable, sometimes centrifugal or centripetal, coming from these human silhouettes, through which the artist sees the universe and recreates it. There are a few important motifs to be found in his works, i.e. the amphitheater, as a place of meeting, communication, hence spiritualization, of people. One of his works is significantly entitled The Amphitheater of Peace. The four religions of the world: Christianity, Buddhism, Islam, and Judaism are reunited in the complexity of this amphitheater. Each religion has its own cultural form, and the colour symbolism emphasizes their particularities. The pyramid, the cathedral, the spiral are the most significant motifs that appear in Emil Ciocoiu's works. But these are not the only symbols the artist employs. The ample exhibition at the Romanian National Museum of Art is ready to reveal still more aspects of his personality.

Raluca Olga DUMITRU
Radio România, 1996

Athos, Mănăstirea Grigoriu – 2006, 16x8 cm, acuarelă
Athos, Grigoriou Monastery – 2006, 16x8 cm, water-colour

Pictorul Emil Ciocoiu revine acasă după 16 ani. Găzduită de Muzeul Național de Artă, expoziția organizată cu acest prilej cuprinde atât lucrările realizate de artist în anii petrecuți în Germania, unde s-a stabilit din 1980 în orașul lui Carol cel Mare – Aix la Chapelle (Aachen), dar și lucrări anterioare acestei perioade, realizate în țară și aflate în diverse colecții – de stat și particulare.

Alăturarea lor permite descifrarea drumului parcurs de pictura lui Emil Ciocoiu de la analiză la sinteză, de la impresie la expresivitate maximă, de la lirism la concentrare ideatică, la simbol, de la peisajul poetic la peisajul ca stare de spirit, de la portretul individual la umanitatea însăși, adunată în numele unei religii sau al unei idei, de la particular la universal.

The painter Emil Ciocoiu returns home after 16 years. Hosted by the National Museum of Art, the exhibition includes both works made during the years spent in Germany, where he settled in 1980, in Charlemagne's city, Aix-la-Chapelle (Aachen), and works dating from before this period, made while in Romania, now in various state and private collections. Their juxtaposition enables the understanding of the course followed by Emil Ciocoiu's painting, from analysis to synthesis, from impression to the utmost expressiveness, from lyricism to ideational concentration to symbol, from poetic landscape to landscape as a frame of mind, from individual portrait to humanity itself, assembled in the name of a religion or

Pictura sa este deopotrivă „meditație filozofică alăturată dimensiunii poetice“ așa cum observa Ionel Jianu, dar și trăire religioasă. Preocupările sale tematice sunt multiple, dar toate au aceleași idei de bază: armonia, lumina, evoluția universului, a umanității, căutarea lui Dumnezeu. Pictura sa transcende realitatea înconjurătoare (cu toate că reperate figurative nu au dispărut), fie că tablourile închipuie „câmpii infinite“ orașe văzute de obicei în perspectivă plonjată, oameni de obicei în mișcare, pentru că mișcarea înseamnă viață, amfiteatre (ale Luminii, Păcii, Speranței) dialogul celor patru elemente esențiale ale vieții: focul, apa, aerul, pământul. Din mișcarea materiei cosmice apare nucleul vieții (Trilogia „Din chaos, Doamne, am apărut“)

Sensuri filozofice, precum și sensuri simbolice sunt conținute în toate picturile prezente în această expoziție, pentru că Emil Ciocoiu este în primul rând o natură reflexivă, aplecat, pentru a-l cita pe Lucian Blaga, „asupra tuturor întrebărilor lumii“. Conținutul de idei este exprimat în forme adecvate, pictorul fiind preocupat de continua perfecționare a limbajului său artistic. Folosind o tehnică de factură impresionistă, prin divizarea tușei și folosirea contrastului cromatic, Emil Ciocoiu își elaborează îndelung marile sale compoziții, încercând să pună de acord simțirea cu forma, instinctul cu rațiunea. El și-a găsit propriul drum în creația artistică a acestui secol, aparținând nu numai României, prin rădăcinile sale adânci, ci lumii întregi, prin mesajul artei lui, care exprimă o viziune încrezătoare în valențele omului - obiect și subiect al artei sale. Două evenimente importante au marcat în acest an prețuirea de care se bucură pictura lui Emil Ciocoiu: expoziția organizată de primăria orașului Aachen în sala de încoronare a regilor germani, cu prilejul decernării premiului pentru pace („Karlspreis“) reginei Beatrix a Olandei și premiul II pentru pictură obținut la un important târg-expoziție de artă din Italia - EtruriArte 96.

Maria PALEOLOG
Ultima oră, 1996

idea, from the particular to the universal. His painting is both “poetic dimension doubled by philosophical meditation”, as Ionel Jianu put it, and religious feeling. His thematic preoccupations are multiple, but they all rely on the same basic ideas: harmony, light, the evolution of the universe, of humanity, the search for God. His painting transcends immediate reality (although figurative marks have not disappeared), whether the paintings depict “endless fields”, cities usually seen from a high angle, people – usually on the move, because movement means life, amphitheaters (of Light, of Peace, of Hope), or the dialogue of the four essential elements: fire, water, air, and earth. From the movement of cosmic matter appears the nucleus of life (the trilogy God, out of the chaos was I wrought).

Philosophical senses, as well as symbolic senses, are comprised in all the paintings of this exhibition, because Emil Ciocoiu is, above all, a reflective type, devoted, to quote Lucian Blaga, “to all the questions of the world”. The ideational content is expressed in adequate forms, the painter being concerned with the continual perfecting of his artistic means. Using an impressionist technique, by dividing the brushstroke and using chromatic contrast, Emil Ciocoiu takes a long time to complete his great compositions, trying to bring the feeling into line with the form, and instinct with reason. He has found his own way in 20th-century art, belonging not only to Romania, due to his deep roots, but also to the whole world, through the message conveyed by his art, expressing a vision confident in the potential of man – the object and subject of his art. Two major events have marked this year the appreciation Emil Ciocoiu’s painting enjoys: the exhibition organized by Aachen City Hall in the Crowning Room of German kings, when the Peace Prize (“Karlspreis”) was awarded to Queen Beatrix of Holland, and the 2nd Prize of an important exhibition-fair in Italy – EtruriArte 96.

Maria PALEOLOG
Ultima ora daily, 1996

Makrigialos – 1988
80x90 cm,
ulei pe pânză

Makrigialos – 1988,
80x90 cm,
oil on canvas

Santorini – 1988, 120x140 cm, ulei pe pânză
Santorini – 1988, 120x140 cm, oil on canvas

Roma – 1987,
130x150 cm,
ulei pe pânză

Rome – 1987,
130x150 cm,
oil on canvas

Oraș transilvan – 1990,
80x100 cm,
ulei pe pânză

Town in Transylvania – 1990,
80x100 cm,
oil on canvas

New York noaptea – 1989, 140x160 cm, ulei pe pânză
New York by night – 1989, 140x160 cm, oil on canvas

Manhattan noaptea – 1989, 140x160 cm, ulei pe pânză
Manhattan by night – 1989, 140x160 cm, oil on canvas

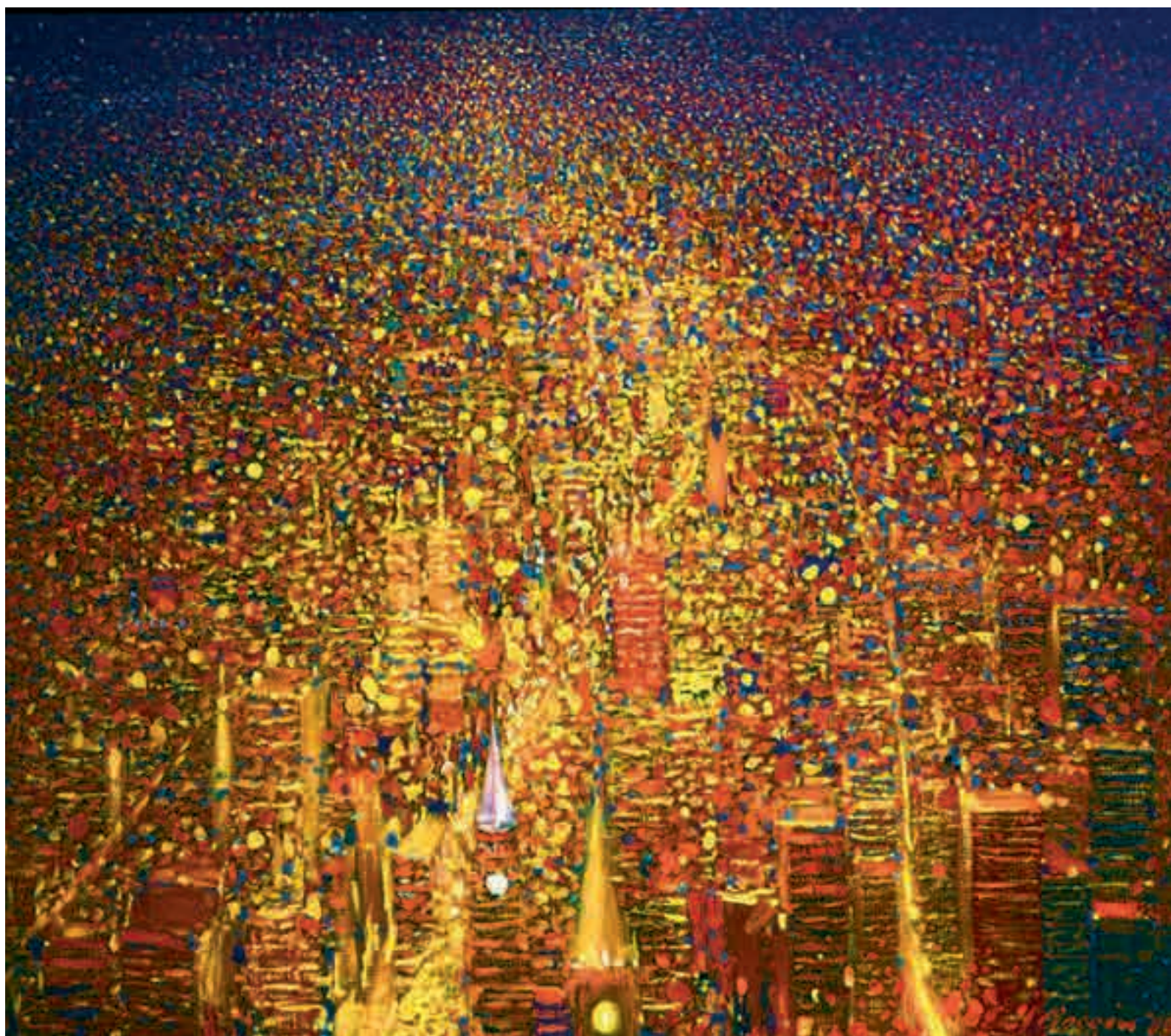
Amurg la San Francisco – 1989-1990, 190x200 cm, ulei pe pânză
Sunset in San Francisco – 1989-1990, 190x200 cm, oil on canvas

Burg german – 1989, 180x200 cm, ulei pe pânză
German borough – 1989, 180x200 cm, oil on canvas

Broadway – 1989, 140x160 cm, ulei pe pânză
Broadway – 1989, 140x160 cm, oil on canvas

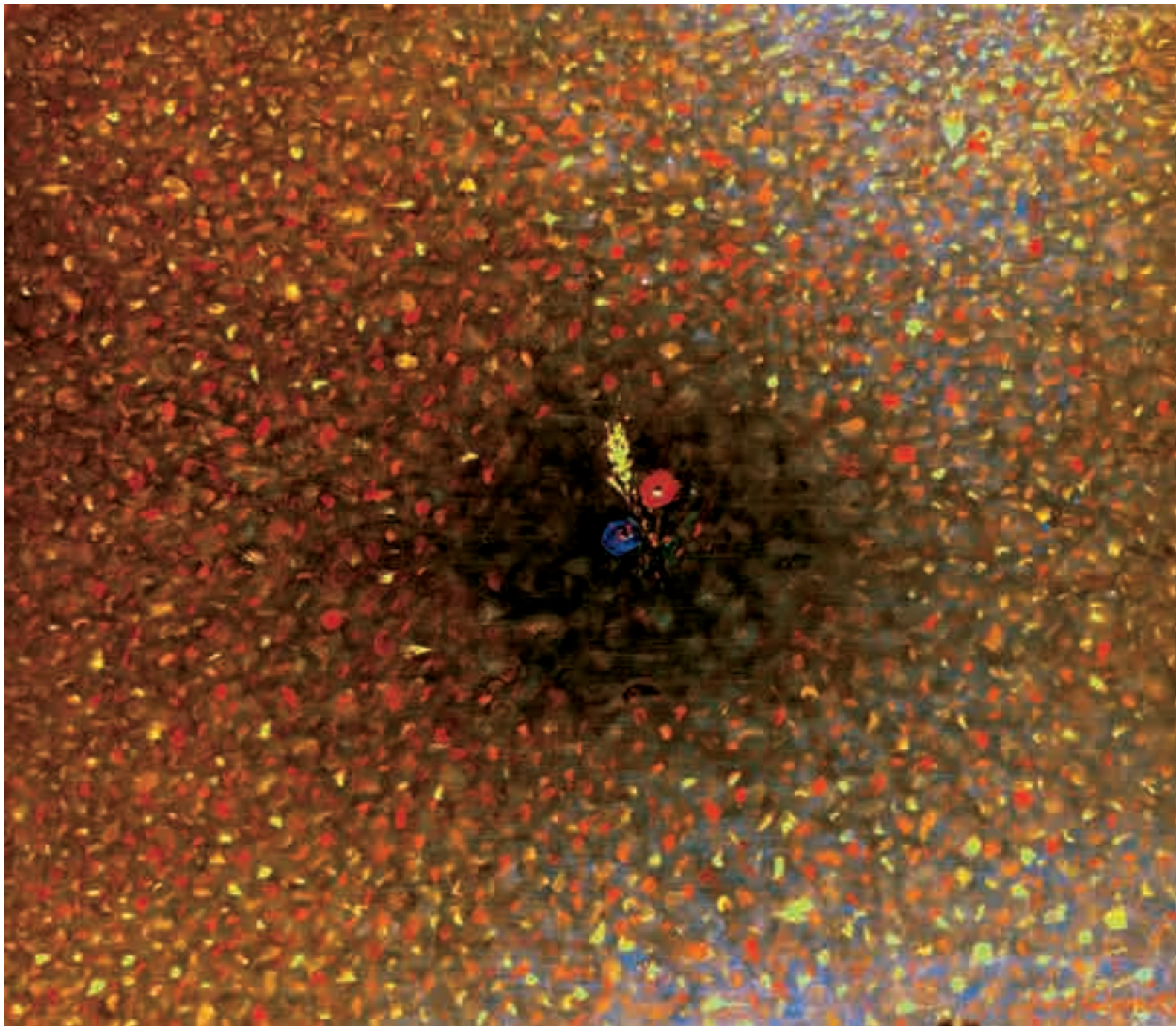

Pădure californiană – 1989, 190x200 cm, ulei pe pânză
Californian forest – 1989, 190x200 cm, oil on canvas

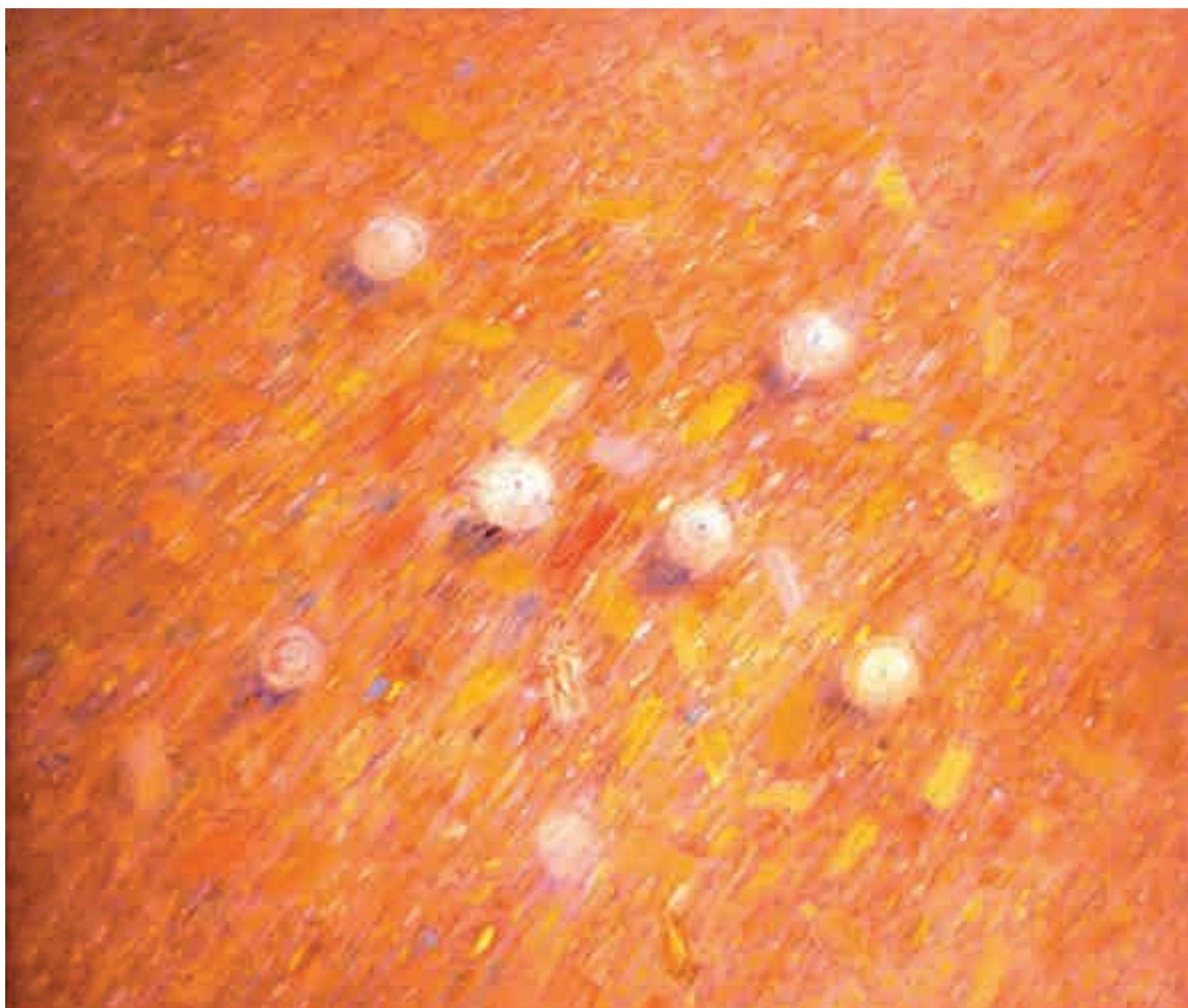
Bună dimineața, Manhattan – 1989, 60x80 cm, ulei pe pânză
Good morning, Manhattan – 1989, 60x80 cm, oil on canvas

O insulă în Europa – 1987, 140x160 cm, ulei pe pânză
An island in Europe – 1987, 140x160 cm, oil on canvas

Plajă – 1989, 140x160 cm, ulei pe pânză
Beach – 1989, 140x160 cm, oil on canvas

Cântul apei

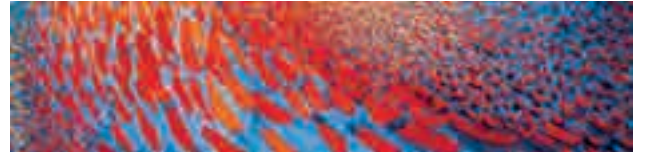
Water Song

Răsărit – 1999-2000, 180x200 cm, ulei pe pânză
Sunrise – 1999-2000, 180x200 cm, oil on canvas

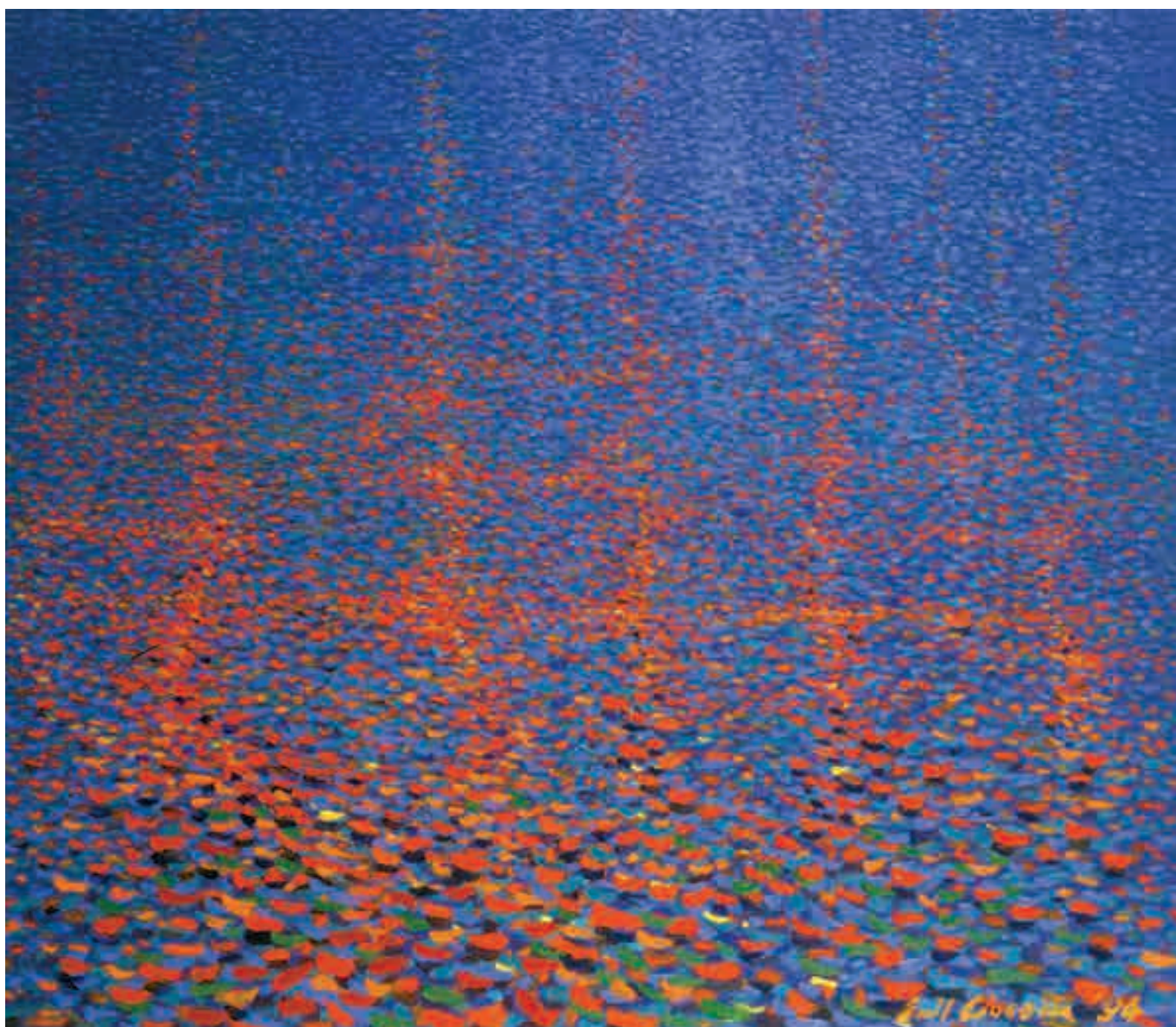

Phoenix – 2000-2001, 180x210 cm, ulei pe pânză
Phoenix – 2000-2001, 180x210 cm, oil on canvas

Simfonie nocturnă – 2001-2002, 180x200 cm, ulei pe pânză
Nocturnal Symphony – 2001-2002, 180x200 cm, oil on canvas

Logodna soarelui cu marea – 1994, 140x160 cm, ulei pe pânză
Engagement of Sun and Sea – 1994, 140x160 cm, oil on canvas

Acvatică – 1990, 150x170 cm, ulei pe pânză
Aquatic – 1990, 150x170 cm, oil on canvas

Ocean – 1989, 140x160 cm, ulei pe pânză
Ocean – 1989, 140x160 cm, oil on canvas

Pietre și apă – 1995,
110x120 cm,
ulei pe pânză

Stones and water – 1995,
110x120 cm,
oil on canvas

De profundis – 1987,
140x160 cm,
ulei pe pânză

De profundis – 1987,
140x160 cm,
oil on canvas

Qyo Vadis (detaliu de la pag. 153)

Qyo Vadis (detail from p. 153)

Emil Ciocoiu este un artist care se lasă inspirat de propriile-i visuri. De aceea el transformă realitatea în simbol, într-o visare constantă, care însă nu se depărtează de la ceea ce se observă. Să privești picturile acestui artist, înseamnă chiar să pierzi puțin contactul cu realitatea, ca și atunci când te-ai afla într-un alt spațiu, de care depinde „ființa“ ce se poate numi transcendentă, dar de care depinde modul de existență obișnuit al omului.

Necesitatea de a întâlni ceea ce există dincolo de cotidian a mișcat întotdeauna sufletele, le-a stimulat spre o cercetare constantă a „întregului celuilalt“, spre o mișcare permanentă, ce se transformă în acest caz într-o inspirație artistică.

Repetiția constantă a traseelor dense de culoare în picturile lui Emil Ciocoiu par că nu s-ar mai sfârși niciodată dacă nu ar exista limita impusă de cadrul pânzelor.

Temele pe care el le tratează cuprind omul complex în universul său, ușurința, dar și tragismul finite, întregul fiind privit printr-o lentilă care atrage privirea într-o armonie perfectă de culoare.

Această proiecție se desfășoară într-o dimensiune spirituală, ceea ce conferă unicitate picturilor lui Ciocoiu, transmițând un mesaj care se exprimă prin optimism și seninătate, prin năzuința de pace și unitate între popoarele pământului.

O mare semnificație în opera acestui artist o are meditația asupra transcendenței, posibilitatea unei alte lumi, unde un fel de energie oferă capacitatea de exprimare plastică și lumina viziunilor sale, ce este de o profunzime unică și atât de plină de însemnătate încât este în stare, cercetând puțin sufletul, să evidențieze orizonturi materiale.

Emil Ciocoiu is an artist inspired by his own dreams. Therefore, he transforms reality into symbols, in constant dreaming which does not stray, though, from what is being observed. Looking at the paintings of this artist indeed means losing touch with reality a little, as if in another space, that may be named transcendence, on which the “being” depends, and on which man’s daily way of life depends.

The need to come into contact with things that exist beyond everyday life has always touched souls, and stimulated them to constantly search the “other whole”, to permanent movement, which in this case turns into artistic inspiration.

The constant repetition of thick colour strokes in Emil Ciocoiu’s paintings seems to never end, weren’t it for the limits imposed by the frames of the canvas.

The subjects he approaches include complex man in his universe, the lightness, but also the tragedy of the human being, the whole being watched through a lens that catches the eye with a perfect harmony of colours.

This projection takes place in a spiritual dimension, which makes Ciocoiu’s works unique, conveying a message of optimism and serenity, and the hope for peace and unity among the peoples of the earth.

In the work of this artist, great significance is attached to the meditation on transcendence, on the possibility of other worlds, where a sort of energy endows his visions with capacities of graphic expression and light; the unique profoundness, filled with signification, may even reveal material horizons, by probing just a little into the soul.

Emil Ciocoiu is an artist who likes his works to be understood, without opening a mono-

...Emil Ciocoiu este unul dintre artiștii căruia îi place să i se înțeleagă lucrările și să nu deschidă un dialog monosilabic cu cel care le privește; pentru că numai în acest fel se poate evita degenerarea spiritului și se poate face artă în adevăratul sens al cuvântului. Poezia spirituală, precum și vitalitatea și frumusețea culorilor permit picturilor acestui artist să apară ca rezultate ale unor căutări neîncetate, înțelese ca abilitate de a te înălța, de a te bucura, de a te minuna de realitatea ce te înconjoară, chiar și după ce am văzut și am simțit zi de zi grozăviile vieții.

Și aceasta este senzația plină de strălucire ce îl cuprinde pe privitor în fața picturilor lui Ciocoiu, și care îl lasă să descopere că și el are un strop de putere pentru a savura frumusețea și vraja talentelor omenești.

Noemi GAMBINI
revista *Contemporart*, Modena, 1996

syllabic dialogue with the looker, for only in this way can the degeneration of the spirit be avoided, and art made in the true sense of the word.

The spiritual poetry, the vitality and beauty of the colours allow the paintings of this artist to appear as results of an unrelenting quest, understood as the ability to elevate oneself, to enjoy, to marvel at the surrounding reality, even after seeing day after day the ravages of life. This is the brilliant sensation that enwraps the looker in front of Ciocoiu's paintings, letting him discover that he also has a drop of energy to relish the beauty and magic of human talent.

Noemi GAMBINI
Contemporart magazine, Modena, 1996

Dimineață cosmică (detaliu de la pag. 162)
Cosmic morning (detail from p. 162)

Regina Beatrix a Olandei va avea permanent în fața ochilor în timpul ceremoniei decernării Premiului european „Charlemagne“ tablourile pictorului Emil Ciocoiu. Picturile sale solare contrastează benefic cu zidurile întunecate de vreme ale sălii de încoronare a regilor germani.

Ieri, în prezența a numeroși oaspeți și a primarului, Dr. Jurgen Linden, a fost deschisă oficial această expoziție.

„Consens - bună vecinătate în Europa“ se numește acest eveniment expozițional constituit din lucrări de mari dimensiuni, ce tratează teme de actuală și universală importanță: conviețuirea în armonie a oamenilor de diferite naționalități, etnii, tradiții, convingeri și viziuni asupra vieții.

Tablourile ce tratează temele celor patru mari religii ale lumii, fiecare în parte codificate în propriul său sistem simbolic, compozițional se regăsesc tematic în al cincilea tablou, care reprezintă amfiteatrul comunicării, semn al dialogului, cale neapărat necesară în realizarea păcii.

Wolfgang RICHTER
Aachener Zeitung, mai 1996

Throughout the Charlemagne European Prize awarding ceremony, Queen Beatrix of Holland will have Emil Ciocoiu's paintings before her eyes.

His solar paintings are in beneficial contrast with the time-darkened walls of the Crowning Hall of German kings.

Yesterday, in the presence of many guests and of the Mayor, Dr. Juergen Linden, the exhibition was officially opened.

“Consensus – Friendly Neighborhood in Europe” is entitled this exhibition that displays large-size works on very actual themes of worldwide importance: people of various nationalities, ethnic groups, traditions, beliefs, and outlooks on life living in harmony.

The paintings whose subjects are the four major religions of the world, each codified in its own symbolic-compositional system, merge thematically in the fifth painting, representing the amphitheater of communication, a sign of dialogue – the way to follow in achieving peace.

Wolfgang RICHTER
Aachener Zeitung, May 10 1996

La 1 aprilie 1997 a avut loc la Palatul Europei din Strasbourg vernisajul expoziției plasticianului român Emil Ciocoiu. Organizată de societatea iubitorilor de artă „Amicale des Arts“ - din cadrul secretariatului Consiliului Europei, expoziția a fost inaugurată sub patronajul reprezentantului permanent al României la Strasbourg, ambasadorul Sabin Pop, care a marcat într-o scurtă alocuțiune semnificația evenimentului. Aflat în aceste zile în vizită la Consiliul Europei, la vernisaj a fost prezent ministrul român al Tineretului și Sportului, domnul Mihai Sorin Stănescu.

Au participat de asemenea înalți funcționari ai Consiliului Europei, ambasadori și consuli generali, reprezentanți ai autorităților locale și ai presei, reprezentanți ai diasporei române din Franța, Germania etc.

Mesajul simbolic al lucrărilor lui Emil Ciocoiu, cunoscute în mai multe centre ale spațiului cultural european, precum și în America (Statele Unite și Canada) și Asia (China și Japonia), se regăsește în spiritul organizației de la Strasbourg care promovează dialogul intercultural și aspiră spre viitorul unei culturi a Europei unite.

Opera lui Emil Ciocoiu, stabilit de mai mulți ani la Aachen, în Germania, are rădăcini adânci în creația plastică românească.

Așa cum spunea colegul său de breaslă, pictorul Viorel Mărginean, la inaugurarea expoziției deschise anul trecut la Muzeul Național de Artă al României, „acum, viziunea picturii lui Emil Ciocoiu are o deschidere cosmică“.

Vernisajul lui Emil Ciocoiu, în această răsplată a tradițiilor europene pe care o reprezintă orașul Strasbourg, marchează un eveniment cultural reușit care a reunit un public avizat din numeroase țări membre ale Consiliului Europei și totodată a adus împreună români din mai multe colțuri ale continentului în jurul unei opere plastice în care se regăsesc sufletește.

Știre de presă
Expoziția Emil Ciocoiu, Palatul Europei
Strasbourg, 1-18 aprilie 1997

Romanian artist Emil Ciocoiu is on exhibition on 1 April 1997 at the Palace of Europe in Strasbourg. Organized by the Society of Arts Friends “Amicale des Arts” - within the Secretariat of the Council of Europe, the exhibition was opened under the patronage of the permanent representative of Romania in Strasbourg, Mr ambassador Sabin Pop, who delivered a short speech, marking the significance of the event.

At the same time, paying a visit these days at the Council of Europe in Strasbourg, there also took part in the event the Romanian minister of Youth and Sports, Mr Mihai Sorin Stănescu.

Among the participants, there should be mentioned some public servants of the Council of Europe, ambassadors, and general consuls, local authorities, and press representatives, as well as representatives of the Romanian diaspora from France, Germany, etc.

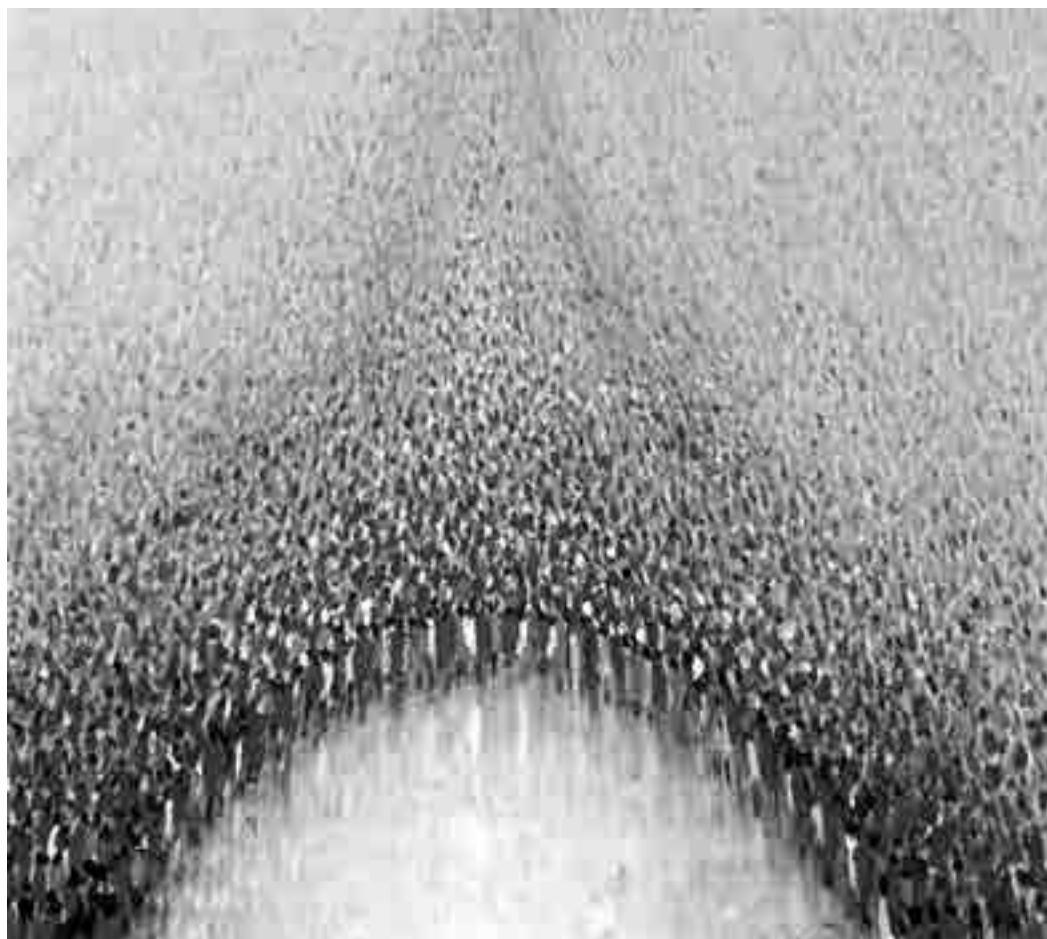
The symbolical message of Ciocoiu's works, which can be seen in several centres of culture in Europe, in America (U.S. and Canada), and Asia (China and Japan) as well, is quite similar to the spirit and values shared by the organization in Strasbourg, promoting intercultural dialogue, and aiming at a future for the united Europe's culture.

The oeuvre of Ciocoiu, today a resident in Germany, is deeply rooted in the tradition of Romanian Fine Arts.

As expressed by his peer, the painter Viorel Mărginean at the exhibition organized by the National Art Museum of Romania a year ago, “now, the vision of Emil Ciocoiu's painting has a cosmical aperture”.

In Strasbourg, the crossroad of European traditions, Emil Ciocoiu's inauguration highlights a successful cultural event, witnessed by a qualified public from many member states of the Council of Europe, bringing together Romanian visitors from all corners of the Continent in front of the art that binds them in spirit.

Press release
Exhibition Emil Ciocoiu, Palace of Europe
Strasbourg, 1- 18 April, 1997

Stradă în Paris – 2002, 70x80 cm, ulei pe pânză
Street in Paris – 2002, 70x80 cm, oil on canvas

Există locuri în care oameni de mare talent își găsesc cuibul creației, artistul, el însuși om al fanteziei creatoare caută un moment, o împrejurare, o viață, așa se naște legătura împlinirii, legătura dintre mit și realitate.

În spatele unei fațade liniștite din orașul Aachen, aflat la confluența a trei țări – Olanda, Belgia și Germania – se află un loc minunat numit atelier de pictură, noțiune modestă pentru cel ce pătrunde dincolo de ușa înaltă și primitoare. O comparație cu acele intrări dintr-un timp sau spațiu într-altul, cunoscute la Mircea Eliade, nu pare nici desuetă, nici exagerată.

O adevărată filosofie a culorilor, aflate pe pânzele de diverse dimensiuni trecute prin mâna, sufletul și mintea unui maestru, român prin naștere și vocație, reprezintă o deschidere spre o lume a acelei arte ce convinge prin seva unei forțe deosebite. Un român ce a luat cu sine nuanțele țării sale și le-a transformat în culori universale.

După absolvirea în 1974 a Academiei de Arte

There are places where very gifted people find their nest of creation; the artist, a man of creative fantasy, seeks: a moment, a circumstance, a life. This is how the connection of fulfillment is born – the connection between myth and reality.

Behind a quiet façade in the city of Aachen, at the confluence of three countries – Holland, Belgium and Germany – is a wonderful place called a painting studio, a modest notion to he who goes past the tall, hospitable door. A comparison with the passages from one time or space to another, like in Mircea Eliade's prose, does not seem either obsolete or exaggerated.

A genuine philosophy of colour, spread on canvases of varying sizes that have gone through the hands, soul, and mind of a maestro, a Romanian by birth and vocation, represents an opening to the world of an art that persuades with the sap of a special force. A Romanian who took with him the nuances of his country and has changed them into universal colours. After graduating, in 1974, from

Drum spre Lumină – 2004-2005, 100x200 cm, ulei pe pânză
Road to the Light – 2004-2005, 100x200, oil on canvas

din București, artistul, născut la 13 septembrie 1948 în Șasa - Tg. Jiu, preocupat încă din timpul studenției de întrebarea filozofică a legăturii individ-univers, a încercat prin seria „câmpiilor infinite“ descoperirea universului de la nivel orizontal, în perspectivă pământeană. Rămas credincios unei tehnici apropiate de cea a pointiliștilor, tânărul artist de atunci a înțeles ce înseamnă legătura pozitivă dintre om și divinitate, context în care pasul următor al operelor sale a devenit o simplă treaptă urcată cu eleganță. Deși numeroase expoziții individuale și de grup, premii și onoruri au confirmat atât direcția, cât și tehnica sa impecabilă, la începutul ultimului deceniu, după transmutarea sa, în anul 1980, din totalitarismul nedorit de creație liberă, către una din marile democrații ale continentului, Germania, pictorul a avut revelația schimbării perspectivei. Libertatea de a călători, de a zbura cu un banal avion, sus, aproape de cer, i-a adus noua perspectivă: aceea a verticalului, direcție și tendință, legătura dintre divinitate și creația acesteia. Una dintre direcțiile operei sale o reprezintă mulțimile, oamenii pământului, ca populații ale marilor urbanisme ale planetei sau ca o părticică a unui corp ce reprezintă simbolic

the Academy of Fine Arts in Bucharest, the artist, born on 13 September 1948 at Șasa-Tirgu Jiu, concerned since his student years with the philosophical question of the individual-universe rapport, tried to discover the universe from the horizontal level, through the “boundless fields” series, from an earthly perspective. Remaining faithful to a technique very similar to the pointillists’, the then young artist understood the positive bond between man and divinity, a context in which the next stage in his work became a mere step climbed elegantly. Although many personal and group exhibitions, prizes and decorations, confirmed both his direction and his impeccable technique, at the beginning of the last decade, after his emigration, in 1980, from totalitarianism that was not interested in free creation to one of the great democracies on the continent, Germany, the painter had the revelation of a change of perspective. The freedom to travel, to fly in an ordinary airplane close to the sky, brought a new perspective: that of verticality, as direction and tendency: the connection between the divinity and its creation. One of the directions of his work is represented by crowds, the people of the earth,

marile credințe ale umanității: creștinismul, budismul, islamul și iudaismul. Ierusalimul, de exemplu, este prezentat în lucrarea cu același nume ca o adunare imensă de oameni, indivizi care în dinamica grupului formează un drum șerpuit ce trece prin portaluri simbolice - în dominanta acelei culori galben-ocru a vestitei pietre din care este construit orașul sfânt.

În perioada de mari întrebări filozofice asupra religiilor, viziunea puternică a interpretării acestora se reflectă într-un ciclu ce are la bază principiul filosofului Hans Küng: „Nu există pace mondială fără pace între religii, nu există pace între religii fără dialog între acestea“. Astfel, creștinismul este reprezentat în forma unei mulțimi în culoarea albastrului păcii, dominate de spoturi luminoase ce formează o cruce, simbolul sfânt al acestei credințe. Budismul este reprezentat printr-o clepsidră formată din oameni, simbol al reîncarnării, întoarcerea continuă în timp și în spațiu. Islamul are ca temă un drum sinuos, alcătuit parcă din miile de drumeți către locurile sfinte ale acestei religii, în timp ce iudaismul este în viziunea artistului format din persoane care se roagă într-o formație ce reprezintă o menoră.

O altă tematică o reprezintă încercarea de a răspunde la o veche întrebare filosofică: originea planetei, încercare transpusă pe pânză în lucrări de dimensiuni mari, pictate în supra-puneri de până la 40 de straturi de culoare, ce reprezintă spiralele unei imense explozii, poate o confirmare a teoriei fractalelor - a momentului restabilirii ordinii în haos.

Lista expozițiilor individuale și de grup ale artistului este lungă. Mari muzee ale lumii i-au găzduit cu plăcere lucrările, iar critica a fost mereu elogioasă. De remarcat expoziția personală cu caracter special, organizată de orașul Aachen în anul 1996, cu prilejul decernării Premiului pentru pace și unitate europeană reginei Beatrix a Olandei-, fotografiată de presă în fața lucrării „Amfiteatrul înțelegerii universale“, precum și prezența unei lucrări la Muzeul Național de Artă al României. Nu mai puțin remarcabilă este alegerea de către cotidianul Aachener Zeitung pentru numărul de Paște al anului 2001 a ciclului religiilor ca

seen either as populations of great urban areas on the planet, or a small part of a body that represents symbolically the great faiths of humanity: Christianity, Buddhism, Islam, Judaism. Jerusalem, for instance, appears – in the homonymous work – as a huge gathering of people, individuals who, in the group dynamics, form a path that winds through symbolic portals, dominated by the ochre-yellow of the famous stone of which the holy city was built.

In a time of heavy philosophical questions about religion, the powerful vision of their interpretation is reflected in a cycle based on the principle proclaimed by the philosopher Hans Küng: “there is no world peace without peace between religions, there is no peace between religions without their dialogue.”

Thus, Christianity is represented in the guise of a crowd coloured in blue, the colour of peace, dominated by light spots that form a cross, the holy symbol of this faith. Buddhism is illustrated by a clepsydra made of people, symbol of reincarnation, of the perpetual return in time and space. Islam has as a theme a winding road apparently made of the thousands of pilgrims going to the holy places of this religion, while Judaism, in the artist's vision, is made of persons who pray in a group that suggests a menorah.

Another subject is the attempt to answer an old philosophical question: the origin of the planet – an attempt materialized in very large canvases painted with superpositions of up to 40 layers of paint, representing the spirals of a huge explosion, maybe a confirmation of the theory of fractals, of the moment when order is reestablished in the chaos.

The list of one-man shows and group exhibitions of the artist is long. Great museums of the world have willingly hosted his works, and the critics have always been praiseful. Worth mentioning is the personal exhibition especially organized in Aachen in 1996 on the occasion of the granting of the Prize for peace and European unity to Queen Beatrix of Holland – who was photographed by the press in front of the work “The Amphitheater of Universal Understanding”, as well as the presence of one of his works in the Romanian

ilustrații într-o întreagă pagină dedicată „celui ce creează serii de lucrări grandioase“ – citat din articolul însoțitor.

Distincții remarcabile, din care menționăm: Medalia de argint a orașului Metz în 1988, Distincția Ionel Jianu în 1995, la Los Angeles, International Art Fair, în 1997, în Italia, confirmă clasa deosebită a talentului său.

Astfel, atelierul aflat pe acea stradă universală a unui oraș european devine un leagăn de mare creație a unei puteri vizionare de mare forță. O forță adusă cu sine din România sa natală, păstrată în inimă și cuget, amplificată și transpusă pe pânzele devenite artă. La ieșirea din atelierul – fabrică de gânduri și simțiri nobile transformate în culoare – ne duce din nou gândul la Eliade: „pictura poate transmite în timp și spațiu!“

Dinu BRAUNSTEIN

Revista *Lumea*, corespondență de la Berlin,
februarie 2002

National Museum of Art. No less remarkable is the choice by the Aachener Zeitung daily, for the 2001 Easter issue, of the cycle of religions to illustrate an entire page dedicated to the man who “produces series of grand works” (quoted from the accompanying article). Remarkable awards, such as: the Silver Medal of the City of Metz in 1988, the Ionel Jianu Award in Los Angeles in 1995, the International Art Fair in Italy in 1997, confirm the class of his talent.

Thus, the studio located on a universal street of a European city becomes the hub of a powerful, visionary creative force. A force he has brought with him from his native Romania, kept in his heart and thought, and amplified and transposed on canvases that became art. While leaving the studio – a factory of noble feelings and thoughts turned into colour – Eliade comes to my mind again: painting can transmute in time and space!

Dinu BRAUNSTEIN

Lumea magazine, press correspondence from
Berlin, February 2002

Așezare cosmică – 2007,
80x90 cm, ulei pe pânză

Cosmic settlement – 2007,
80x90 cm, oil on canvas

Pulsația elementelor cromatice minimale, cumpănirea notațiilor fără cusur și ordinea elaborată sunt particularități stilistice ale picturii lui Emil Ciocoiu în expunerea de la Galeriile Paradisino, strada Cavour.

Petele punctiforme de culoare pură, generând o atmosferă difuză, sugerează în expoziția organizată de Augusto Medici conotații pointiliste. Artistul de origine română cu studii academice la Institutul de Arte Plastice

din București și care locuiește în prezent în Germania se detașează de divizionism; fără a urmări efecte optice speciale, tușele minuscule iluminează narațiunea, ca o magmă fluidă. În mod deliberat, Ciocoiu analizează particularitățile cromatice ca expresie a

trăirii, conturând esența vieții. Se remarcă aici bucuria creativității lucide, care citește și transcrie percepția de dincolo de aparențe. Culoarea trasată cu vârful pensulei, constituită în accente spontane, transpune lumina aglomerărilor urbane (străzile din Bruxelles, București și New York), muntelui, zorilor, grădinii, orașului (Ierusalim, Roma, Merano, Manhattan-ul noaptea, San Francisco), credințelor (islamismul, iudaismul, creștinismul, budismul) și cosmosului.

Preocuparea artistului se îndreaptă spre îmbogățirea culorii cu rezonanță interioară, realizând un figurativ delicat, preschimbat în surse de energie, muzicalitate pură, melodie și ritm, în energie ca element vital (apă și foc); o realitate luminoasă, penetrată în adâncul fibrei și redată în totalitatea vieții infinite.

Michele FUOCO
Gazetta di Modena, 2002

A throb of minimal chromatic elements, an equilibrium of unmistakable notations, an apparently playful, yet studied implantation: these are the connotations of Emil Ciocoiu's painting, on display at Paradisino galleries in Cavour Street.

The exhibition, organized by Augusto Medici, reminds a kind of pointillism, due to the dots of pure colours creating diffuse atmospheres, but the painting of the Romanian artist, who is living and working in Germany (he was edu-

cated in Bucharest at the Institute of Fine Arts) seems to distance itself from divisionism, as the minute brushstrokes do not seek any particular optical effects, but a light that can illuminate the story, like flowing magma.

With a high degree of awareness, Ciocoiu aims for an analysis of chromatic particularities as the expression of emotionality, in order to delimit the essence of life. The delight of a conscious creativity may be detected, which reads and

transcribes what it feels beyond appearances. The strokes of the brush tip, which seem to evolve toward informal accents, have the power to render the light and the crowds (streets of Brussels, Bucharest, New York), a mountain, a dawn, a garden, a city (Jerusalem, Rome, Merano, Manhattan by night, San Francisco), a civilization (Islam, Judaism, Christianity, Buddhism), or the cosmos. The artist's concern is for the colour to be enriched with inner resonances to achieve figurative delicacy, evolving into sources of energy, pure musicality, melody and rhythm, energy as an element of life (fire and water), an illuminated reality penetrated in its most intimate fiber, and rendered in the entirety of its infinite life.

Michele FUOCO
Gazetta di Modena, 2002

Pe Emil Ciocoiu îl caracterizează tablourile de dimensiuni ample, în culori strălucitoare și forme durabile, purtând titluri de rezonanță: Religie, Libertate, Amfiteatrul Magilor. Pictorul, care se bucură de o reputație internațională, s-a născut în România și trăiește la Aachen din anul 1981. Timp de două zile consecutiv (8-9 septembrie), Ciocoiu prezintă în Aula Carolina expoziția personală intitulată Viziunile Comunicării, în cadrul sesiunii mondiale pentru pacea lumii. Spațiul bisericii reprezintă alegerea perfectă pentru manifestările pentru pace ale comunității din Sant' Egidio. Lucrările lui Ciocoiu sunt marcate de o notă gravă: „Vreau ca pictura mea să fie un simbol al păcii. Cred că pacea – un vechi țel al omenirii se poate realiza prin comunicare, prin dialog între toate popoarele, culturile și religiile“. Așadar, Aula Carolina găzduiește 21 de tablouri pline de strălucire, având ca tematică cele patru forme de religie monoteistă a lumii – creștinismul, iudaismul, islamul, budismul, dialogul și iluminarea lăuntrică. Piesa centrală a expoziției o constituie tabloul „Comunicare“, care poate

Large-sized paintings, chromatically bright, with vital forms, represent his characteristic features. Emil Ciocoiu's works have names with powerful resonance, such as Religion, Freedom, or The Wise Men's Amphitheater.

He was born Romanian, but has lived in Aachen since 1981, and enjoys international repute; he may be seen in Aachen again, after seven years, on the occasion of a one-man show. During the world meeting for world peace prayers, for two consecutive days (Sunday, 7 and Monday, 8) Ciocoiu will have on display "Visions of Communication" in Aula Carolina. The place, the church space and a venue for performances related to peace rallies of the Sant'Egidio community, is the ideal choice. An important problem marks Ciocoiu's works: "I want my painting to be a symbol of peace – humankind's oldest dream. I believe it can come true only by way of communication, of dialogue between all the peoples, cultures and religions." Thus, in Aula Carolina may be admired 21 bright paintings whose common theme is the four monotheistic religions (Christianity, Judaism, Islam and Buddhism),

Sant Egidio – Aachen 2004 (detaliu de la pag. 134)

Sant Egidio – Aachen 2004 (detail from p. 134)

fi admirat încă de la intrare: este o sinteză, o „viziune plină de speranță“, o structură luminoasă în care credințele se armonizează. Ceea ce a declanșat această viziune a fost scena văzută de artist în urmă cu 15 ani pe un deal din Ierusalimul de Vest, la orele cinci după amiază, scenă care l-a marcat profund: „În fața zidului de la vest se aflau numeroși evrei cu cărți albe în mâini și înveșmântați în negru, iar de cealaltă parte a zidului îngenuncheaseră musulmanii îmbrăcați în alb la rugăciunea de seară. M-am gândit atunci să redau pe pânză aceste imagini pregnante“. Faptul că Ciocoiu a ales să locuiască în Aachen îl datorăm soției sale, violonista Rodica-Daniela care, în timpul regimului lui Ceaușescu, a primit o slujbă la Orchestra Simfonică din orașul nostru. Astfel, Ciocoiu s-a stabilit aici, deși oriunde în lume se simte acasă, iar când nu se află la Aachen, este prezent în expoziții prin tablourile sale. Lucrări semnate de „Ciocoiu“ fac parte din patrimoniul muzeelor și colecțiilor a numeroase orașe din toată lumea: de la Helsinki la Ierusalim, de la Quebec la Tokio, de la Beijing la New York. Muzeul preferat de Ciocoiu, pentru că „numai marii maeștri expun aici“, este însă Muzeul Național de Artă al României, unde în 1996 a fost invitat să expună timp de două luni de zile 120 dintre lucrările sale: un gest reparatoriu față de artistul nedreptățit de regimul comunist, care a fost nevoit să aleagă exilul. Structurile geometrice ciclice în formă de spirală formează dinamica majorității tablourilor sale: „Imediat după terminarea studiilor, am simțit imboldul de a exprima nesfârșitul și am continuat pe aceeași linie“. În timp, artistul și-a dezvoltat o stilistică proprie, suprapusă pe influența impresionistă, oscilând continuu între transparență și densitate prin multiple juxtapuneri de culoare...

Mark WAHNEMUEHL
Revista *Bad Aachen*, septembrie 2003

communication, and the enlightenment of the mind. It is for this very reason that the central painting, *Communication*, may be seen from the center, opposite to the main entrance. *Communication* is a sort of synthesis, a “vision full of hope” in which religions harmonize in a structure of light. The decisive moment happened 15 years ago, at 5 p.m. on a hill in western Jerusalem. There, Ciocoiu saw a scene that he would never forget: “Facing the Western Wall stood many Jews clad in black, holding white books in their hands. On the other side were the Muslims, clad in white, kneeling for the evening prayer. It was such a powerful image that I asked myself: How could I render it on canvas?” It is to his wife Rodica-Daniela that we must thank for the fact that Ciocoiu lives in Aachen. When both fled Ceausescu’s regime, the violinist instantly got a job with the Aachen Symphony Orchestra. This is how Ciocoiu settled here. However, he feels at home anywhere in the world, and if he is not there in person, then he is represented by his paintings. The list of exhibitions, collections and museums that displayed or possess a “Ciocoiu” is comprehensive: from Helsinki to Jerusalem, from Quebec to Tokyo, from Beijing to New York. Nevertheless, the gifted painter, has his favorite: “a two-month exhibition at the Romanian National Museum in Bucharest, in 1996. Only the greatest maestros are invited there.” Ciocoiu was invited to exhibit 120 of his works. It was considered a symbolic reparatory gesture toward an artist who, wronged by the communist regime, had been forced into exile. Many of his paintings express dynamism in a spiral-shaped cyclical geometric structure. “Right after graduation, I was feeling the wish to render infinity. And I continued in this line.” Consequently, over the years, he developed his personal, entirely autonomous style, based on impressionist influences, which mediates a permanent dialogue between transparency and density, through the multiple colour superimpositions.

Mark WAHNEMUEHL
Bad Aachen Magazine, septembrie 2003

Ciocoiu ne dezvăluie, pas cu pas, desfășurarea procesului de lucru de la ductul inițial, prin traiectele semnelor grafice din ce în ce mai dense, până ce țesătura picturală prinde a vibra sensibil din toate fibrele ei zona unde explozia de culori se transformă într-un flux de lumină. Este o lumină, în care coexistă manifestarea fizică și esența spirituală a acestor viziuni suspendate între cer și pământ. Mai clar spus: pornind de la aceste acorduri muzicale de continuitate, de la aceste impulsuri lansate prin spațiul realității imediate, ce constituie locul de întâlnire al relativului cu accidentalul și în care se mistuie existența umană și trecând prin lumea extrasenzorială, dimensiunea metafizică în care modulațiile sonore reverberează prin simpatie precum vibrează corzile unei harfe atinse de o mână măiastră, ne putem imagina lumi posibile, pulverizate în infinitatea spațiului.

În discursul aspirației intime spre transcendță a acestor căutări picturale conduse metodic pe o temă fundamentală sau mai bine zis pe o poetică - aceea a armoniei cosmice - ce constituie un adevărat și propriu sistem conceptual, nu mi se pare întâmplătoare în opera lui Ciocoiu afilierea funcției cognitive a filozofiei la aceea eliberatoare și înălțătoare a rugăciunii.

În exercițiile modului său liturgic de practicare a picturii, evlavia, împreună cu reflexia laborioasă, joacă un rol determinant, de filtru decantor al stărilor existențiale.

Aceasta este o punte necesară, fără de care nu avem acces la un nivel mai înalt de cunoaștere: înfrânarea tumultului emoțiilor, evadarea din corsetul Ego-ului pentru a face loc sentimentului conștient și comprehensiv al timpului.

Încercându-mă un sentiment de neputință în fața nesiguranței existenței cotidiene și a împrejurărilor dramatice ale istoriei, îmi îndrept gândul către soluția ideală de descătușare, utopia proiectării unei așezări omenești făcute după chipul și asemănarea cetăților Dumnezeiești.

Pentru a ne putea închipui, cu aproximație, o astfel de imagine, de o figură asemănătoare celei divine, cel puțin în ideea de frumusețe ce

Ciocoiu reveals to us, step by step, the progress of the work process, from the initial brushstroke, through the ever denser trajectories of the graphic signs, until the painterly weave begins to vibrate sensibly with all its fibers towards the area where the colour explosion turns into a stream of light. There is a light in which coexist the physical manifestation and spiritual essence of these visions suspended between heaven and earth. More explicitly: starting from these musical chords of continuity, from these impulses launched into the space of immediate reality, which constitutes the meeting point of the relative and the haphazard, in which human existence fades out, then passing through the extrasensory world, the metaphysical dimension in which sound modulations reverberate through sympathy, similar to the strings of a harp that vibrate when plucked by a masterful hand, one can imagine possible worlds pulverized in the infinity of space.

In the discourse of the intimate aspiration to transcendence of these painterly quests, methodically conducted on a fundamental theme, or better said on the poetics of cosmic harmony, which constitutes a genuine personal conceptual system, it does not seem accidental to me that, in Ciocoiu's work, the cognitive function of philosophy should be affiliated with the liberating, elevating function of prayer.

In the exercises of his liturgical way of painting, devoutness together with painstaking reflection play the crucial role of a decanting filter of existential moods.

This is a necessary bridge, without which there is no access to a higher level of understanding: the curbing of the tumult of emotions, the evasion from the corset of the ego in order to make room for the conscious, comprehensive feeling of time.

As I experience a feeling of helplessness faced with the insecurity of daily life and dramatic historic circumstances, I turn to the ideal unfettering solution, the utopia of a projection of a human settlement made in the image of godly cities.

In order to envisage more or less such an image, resembling the divine one, at least in

Imensitate (detaliu de la pag. 195)
Imensity (detail from p. 195)

este egală bunătații, avem nevoie de un instrument guvernat de o „ratio formativa“, de un principiu de ordine pur intuitiv, deschis soluțiilor imaginarului.

Ciociu știe acest lucru și nu se sustrage determinărilor regulii, de aceea aceasta nu a fost niciodată pentru el o paradigmă abstractă și înghețată de principii, o secțiune de aur, de metode de succes.

Arta lui este un instrument flexibil, supus multiplelor solicitări pe care procesul de creație, în complexitatea lui, îl îndrumă de la o operă la alta, fiecare în unicitatea ei, dar toate traversate de aceeași flacără ce le înscrie într-un corp omogen, precum rapsodiile și cânturile într-un poem.

N-aș putea trece cu vederea, aici, analogiile între inspiratele viziuni ale lui Ciociu, în anumite lucrări, și imaginile sublime din cântul al treilea din Divina Commedia. Mă refer, în mod special, la cadrul mistic din "rosa dei beati", ce-mi poartă gândul spre varietatea viziunilor maestrului român, în care orchestrează turbioane cosmice de limbi de foc într-o infinitate de nuanțe cromatice,

the idea of beauty yhat equals goodness, one needs an instrument governed by a “ratio formative”, a purely intuitive principle of order, open to the solutions of the imaginary. Ciociu knows this and does not shrink from the determinations of the rule, that is why this has never been to him an abstract, frozen paradim of principles, a golden section of successful methods.

His art is a flexible tool, subjected to the many efforts that the creative process, in its complexity, takes from one work to the next, each in its uniqueness, yet all traversed by the same flame that inscribes them in a homogenous body, like rhapsodies and cantos in a poem.

I couldn't overlook here the analogies between Ciociu's inspired visions in some works and the sublime images from the third canto of the Divine Comedy. I am referring especially to the mystical background of the “rosa dei beati”, which makes me think of the Romanian maestro's variety of visions, where cosmic whirls of flames are orchestrated in endless hues, antagonistic energetical nuclei

nuclee energetice competitive lansate convingător în pulsații circulare spre un centru focal de lumină energetizată, irezistibilă. Fiecare trăsătură de penel evocă spiritul, și mai puțin materialul, deci o esență pură, supusă legilor metafizicii, ale iubirii, ca și ale armoniei, esență ce izvorăște irezistibil din sursa focului ce o alimentează.

O altă trăsătură distinctă a personalității lui Ciocoiu, ce mă determină să amintesc de exotismul lui în contextul artei contemporane actuale, este absoluta lui perseverență de lucru la șevalet, precum și coerența cu care reușește să conducă laboriosul proces până la sfârșit, atât într-o singură lucrare, cât și în ansamblul operelor, fază după fază, într-un sistem experimental propriu ce durează de decenii.

El nu cedează tentațiilor, cu atât mai puțin deviațiilor de limbaj, în discursul său pictural. Cred că Ciocoiu nu s-a lăsat niciodată deviat de la traseul propus, nu a fost tentat de a păși pe alte drumuri decât cele cunoscute, și aceasta numai din dorința de a le putea aprofunda. Acesta trebuie să fie raționamentul pentru care el, după părerea mea, se lasă pătruns de secretele revelațiilor infinite. Aici i se dezvăluie perspective neprevăzute, teritorii neînchipuite, populate de entități ce se deplasează lent și scrutând profunzimea își concentrează atenția pe porțiuni de spațiu circumscrise, ce în același timp devin univers creat.

Un bob de nisip, ca parte din natura deșertului, în sinteza sa extremă este însuși deșertul. Microcosmosul și macrocosmosul coincid în ochiul celui care înțelege semnalele necodificate ale naturii și ale elementelor ce o compun, natura din care și omul face parte integrantă.

Omul este un călător neobosit în timp, pe o planetă ce la rândul ei călătorește în univers precum o aeronavă lansată în spații siderale. În pictura lui Ciocoiu infinitezimalul și macroscopicul coincid și se află în mișcarea dublă a unei realități unice, filtrată prin lentile în sens contrar celor ale crustaceelor și este surprinzător cum reușește să sugereze o concordanță atât de clară utilizând un limbaj caracterizat prin transparența conținutului și claritatea formelor.

are convingător set out in circular throbs towards an irresistible energetic spotlight. Each trace of brush evokes spirit rather than matter, it is pure essence, subject to metaphysical laws, to love and harmony, essence that springs out compelled by its fostering source of fire.

Another distinct feature of Ciocoiu's personality, and I have to mention here his excitingly different nature in the context of today's contemporary art, is his obstinacy to work in his studio, as well as the coherent way that he masters till the completion of the strenuous process, not just in the case of a single painting, but in the case of his whole activity, at all stages, in a personal experimental system, which has never failed.

His artistic discourse does not yield to temptations of any kind, nor to language deviations.

I believe that Ciocoiu has never been deviated from his set route; his steps followed the well-trodden paths, only to get to know them better. And, in my opinion, this must be the reason why he lets himself pervaded with the mystery of inexhaustible revelations. Here, he is confronted with unusual perspectives, imaginary lands, populated by entities that float, and scrutinizing the depths, they focus to circumscribed spaces, turning into created universe.

A grain of sand, as part of the desert's nature, equates the desert in its utmost essence.

Microcosm and macrocosm are quite similar for the one who perceives the uncoded signals of nature, and of its consisting elements, with man as an integral part of it.

Man is a tiresome traveler in time, on a planet that, in its turn, travels through the universe, as a spaceship launched to the sky.

In Ciocoiu's painting, either the infinitesimal, or the macrocosmic dimension coincide, and they are self-contained in the dual movement of a unique reality, seen as through some lens, different from the crustaceans'.

Moreover, his readiness to communication is praiseworthy in this case, considering the symbolic message suggested through an anthropologic filiation of intersecting and merging old and nearly forgotten archetypes.

Și mai de apreciat este aici capacitatea sa de comunicare, având în vedere că totul se mișcă în sfera simbolicului, unde se intersectează și fuzionează arhetipuri de vechi și uitate apartenențe antropologice.

Spre exemplu mandala, care este semn al nucleului original de proiecție cosmologică sau chiar și alte configurații ce conțin întrebări de natură teologică și finalism filozofic, păstrează exigența primară de conservare a componentei existențiale, raportând-o mereu, pe cale directă sau indirectă, la condiția umană, într-o perspectivă a eliberării.

Va apărea, deci, limpede că necesitatea de a promova cu orice chip comunicarea, cât și efortul de a transpune cu claritate în limbajul pictural ideile ce îl animă sunt la Ciocoiu consecința credinței în instanța morală ce stă la baza lucrărilor sale. Este o credință simțită sincer.

Voi rezuma-o în termenii unei voințe declarate de a conferi picturii, considerate instrument de cunoaștere prin intermediul revelației, un mesaj pozitiv de comun și de dorit consens.

Pictura lui, într-adevăr exprimată cu o extremă acuratețe, dublată de un sistem tehnic de lucru propriu, ce trece deseori prin demersuri lingvistice divizioniste, nu-și asumă rolul de analiză științifică a viziunii, fondată pe multiplele mecanisme ale percepției. Ea este mai degrabă o prefigurare intuitivă a ordinii, încărcată de misterul vieții manifestată în diversitate, o totalitate străbătută de energie în fiecare fibră, înlăturând aspectul său particular, organic sau anorganic, ce e lipsit de suflul vital.

O astfel de ordine condusă o regăsim și pe pământ, în fluxul mareelor și nu mai puțin în evoluția biologică a speciilor, în mișcarea dunelor deșertului și cu atât mai mult în succesiunea generațiilor umane, a indivizilor, a popoarelor și civilizațiilor, în timp și spațiu.

Nicola MICIELI

Prefață la Albumul de artă bilingv
italo-german, Editura de Artă Ghirlandina,
Modena, 2003

Mandala for example, which signifies the original nucleus of cosmological nature, as well and other configurations with inherent theological and teleological queries, keeps the primary exactingness of existence preservation in continuous relationship to the human condition, either directly or indirectly, with a view to set it free.

Hence, it appears that the necessity to promote communication, by all means, as well as the effort to clearly transpose the ideas that actuate him in painterly language, are for Ciocoiu a consequence of his faith in the moral judgement. And it is this sincere mode of expression that lies at the foundation of his art.

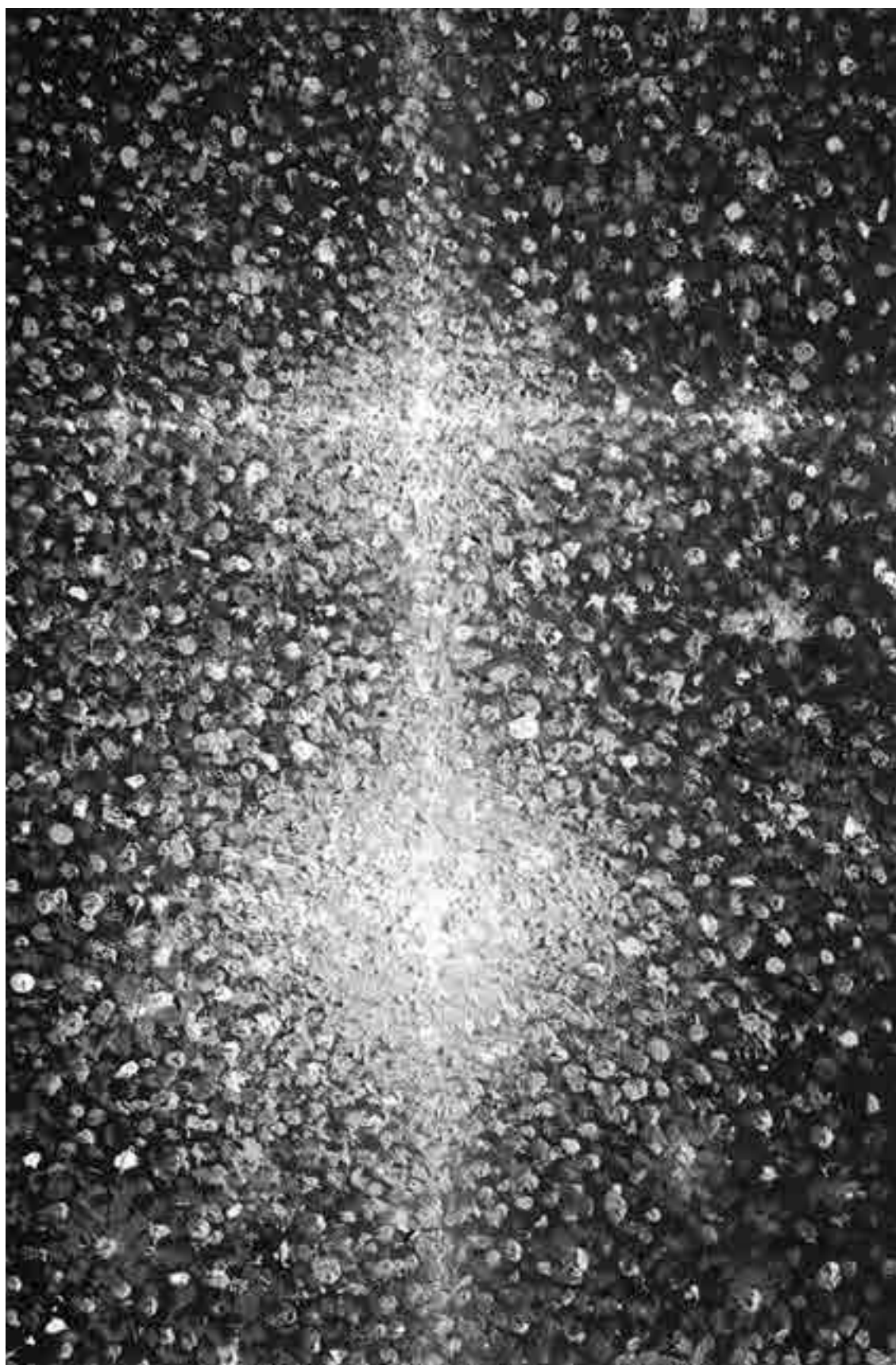
It means that, in terms of declared willingness, he offers a positive message of consensus to his art, considered an instrument of learning through revelation.

His painting of extremely accurate expression, doubled by a peculiar working technique, often going through plastic phases of dissolution, does not assume a role of scientific analysis to the vision, being subjected to the operations of insight. It is rather the intuition of order filled with the mystery of life, and manifested in diversity, a totality charged with energy in each pore, discarding the particular of any kind, either organic or amorphous, usually devoid of vital spirit.

This directed order is also to be found on earth, in the high and low tide, as well as in the biological evolution of species, in the movement of the sand dunes, and, moreover, in the succession of human generations, of individuals, peoples, and civilizations within the time and space.

Nicola MICIELI

Preface to the bilingual Italian-German art
album published by Ghirlandina Art
Publishers, Modena, 2003

Comuniune – 2005, 70x50 cm,
ulei pe pânză

Communion – 2005, 70x50 cm,
oil on canvas

OMUL ȘI ASPIRAȚIILE SALE MAN AND HIS ASPIRATIONS

„Simbolistica sa metafizică se naște dintr-o necesitate profundă, religioasă, de a cânta omul și apartenența sa la univers.“

Wolfgang BECKER

*Vernisajul expoziției Emil Ciocoiu,
Muzeul Ludwig Forum, Aachen, 1996*

“His metaphysical symbolism appears as an intrinsic religious necessity to praise man and his affiliation to universe.”

Wolfgang BECKER

*Opening day of Emil Ciocoiu's exhibition
Ludwig Forum, Museum, Aachen, 1996*

Dintr-o suprafață difuză, creată prin culori succesive de albastru, roșu și bej se desprind, asemănător cu o frescă parțial restaurată, cei patru muzicieni ai cvartetului „Sharon“. Doar capetele, mâinile și respectivele instrumente sunt prezentate în pătrate, în mod realist ca portrete, iar perspectiva asupra restului corpului rămâne ascunsă în spatele suprafeței de culoare din jur. Pozițiile mâinilor fiecărui muzician sugerează ritmul creator de unitate a fluidului muzical transmis de aceștia. Din partea de sus a tabloului, toate figurile sunt pătrunse de o energie fulgerătoare, care se pierde în jos, peste capete și mâini. Suprafața agitată de culoare dă o senzație de mișcare, unde totul vibrează, astfel părând să transmită sunete muzicale.

Tabloul are o semnificație foarte personală pentru artist. Soția sa, Rodica-Daniela, este membră a acestui cvartet și este prezentată a doua de la stânga, la vioară. Cvartetul a fost înființat în 1984 de muzicieni de origine română ce trăiesc în Germania și Olanda și este apreciat astăzi prin performanțele sale extraordinare. Ceilalți membri sunt: Gil Sharon (vioară), Georg Haag (violă) și Cătălin Ilea (violoncel).

Profesor Dr. h.c.mult. **Peter LUDWIG**
Muzeul „Ludwig Forum“, Aachen, 1996

From a diffuse surface created by successive layers of blue, red and beige, the four musicians of the Sharon Quartet detach themselves like a partially restored fresco. Only their heads, hands and instruments are depicted in squares, as realistic portrayals, while the perspective on the rest of the body remains concealed behind the surrounding colour surface. The positions of the hands of each musician suggests the unity-creating rhythm of the musical fluid conveyed by them. From the top side of the picture, all the figures are permeated by a striking energy that fades over their heads and hands. The agitated coloured surface gives the impression of movement where everything is vibrating, thus seeming to transmit musical sounds.

The painting has a very personal significance for the artist. His wife, Rodica-Daniela, a member of this quartet, is depicted here the second from left, with a violin. The quartet was set up by Romanian-born musicians who have been living in Holland and Germany since 1984, and is today appreciated for its extraordinary performances. The other members are Gil Sharon (violin), Georg Haag (viola) and Cătălin Ilea (cello).

Professor Dr. h. c. mult. **Peter LUDWIG**
“Ludwig Forum” Museum, Aachen 1996

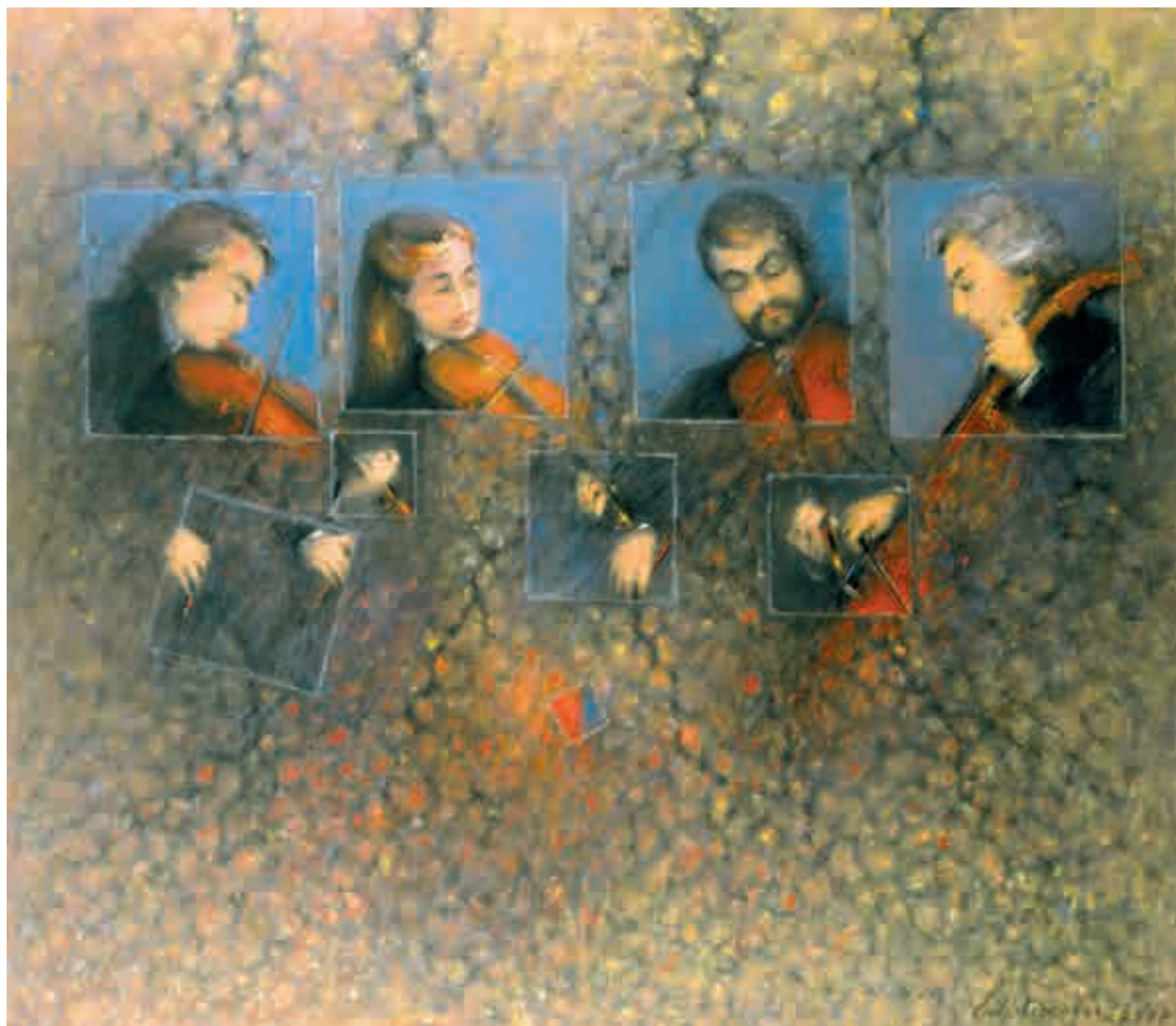
Apreciem arta sa deosebit de mult și punem mare preț pe faptul că arta postbelică germană este reprezentată prin acest tablou (Sharon Quartett) înălțător în Muzeul Național de Artă din Beijing

Profesor Dr. dr.h.c. mult. Peter Ludwig, Doctor honoris causa al Universității de Artă București

We appreciate his art very much and are very glad that German postwar art is represented by this elating painting (Sharon Quartet) in the Beijing National Museum of Modern Art

Profesor Dr. dr.h.c. mult. Peter Ludwig, Doctor honoris causa from the Bucharest Art University

Sharon Quartett – 1987-1988, 150x170 cm, ulei pe pânză
Sharon Quartet – 1987-1988, 150x170 cm, oil on canvas

Rugăciune ecumenică – 2004, 130x140 cm, ulei pe pânză
Ecumenical Prayer – 2004, 130x140 cm, oil on canvas

Stradă în București – 2004,
40x50 cm, ulei pe pânză

Street in Bucharest – 2004,
40x50 cm, oil on canvas

Oameni – 2000,
50x60 cm, ulei pe pânză

People – 2000,
50x60 cm, oil on canvas

Luminile speranței – 1993-1994,
160x150 cm, ulei pe pânză

Lights of hope – 1993-1994,
160x150 cm, oil on canvas

„Sant’ Egidio – Aachen 2004“ – 2004, 130x150 cm, ulei pe pânză
“Sant’ Egidio – Aachen 2004” – 2004, 130x150 cm, oil on canvas

Speranță – 1991-1992, 170x200 cm, ulei pe pânză
Hope – 1991-1992, 170x200 cm, oil on canvas

Oameni-catedrală – 1990-1993, 170x150 cm, ulei pe pânză
Men-cathedral – 1990-1993, 170x150 cm, oil on canvas

Zidul Berlinului – 1989, 180x200 cm, ulei pe pânză
Berlin Wall – 1989, 180x200 cm, oil on canvas

Stradă la Roma – 1993, 120x130 cm, ulei pe pânză
Street in Rome – 1993, 120x130 cm, oil on canvas

Sahara – 1994, 120x140 cm, ulei pe pânză
Sahara – 1994, 120x140 cm, oil on canvas

Aflux – 1992, 130x150 cm, ulei pe pânză
Affluence – 1992, 130x150 cm, oil on canvas

Pace – 1989, 140x160 cm, ulei pe pânză
Peace – 1989, 140x160 cm, oil on canvas

Stradă în Ierusalim – 1990-1993, 170x150 cm, ulei pe pânză
Street in Jerusalem – 1990-1993, 170x150 cm, oil on canvas

Viitor – 1997, 150x130 cm, ulei pe pânză
Future – 1997, 150x130 cm, oil on canvas

Amfiteatrul – spațiu al dialogului

Amphitheatre – space of dialogue

Amfiteatrul speranței – 1992, 190x200 cm, ulei pe pânză
Amphitheatre of hope – 1992, 190x200 cm, oil on canvas

Amfiteatrul păcii – 1991-1992, 160x180 cm, ulei pe pânză
Amphitheatre of peace – 1991-1992, 160x180 cm, oil on canvas

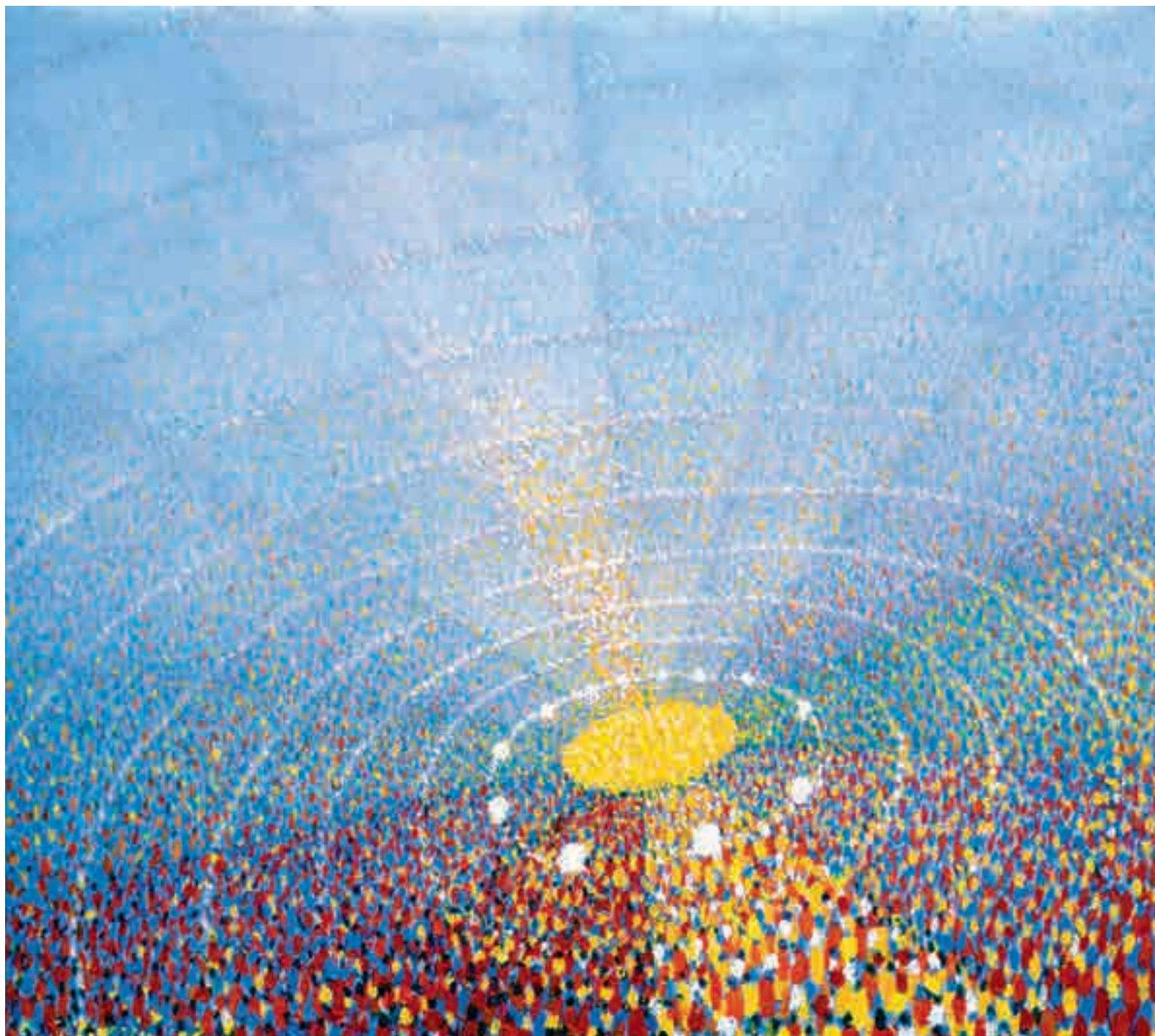

Amfiteatrul libertății – 1991, 90x100 cm, ulei pe pânză
Amphitheatre of freedom – 1991, 90x100 cm, oil on canvas

Amfiteatrul bucuriei – 1993-1994, 140x160 cm, ulei pe pânză
Amphitheatre of joy – 1993-1994, 140x160 cm, oil on canvas

Amfiteatrul viitorului – 1995, 110x120 cm, ulei pe pânză
Amphitheatre of future – 1995, 110x120 cm, oil on canvas

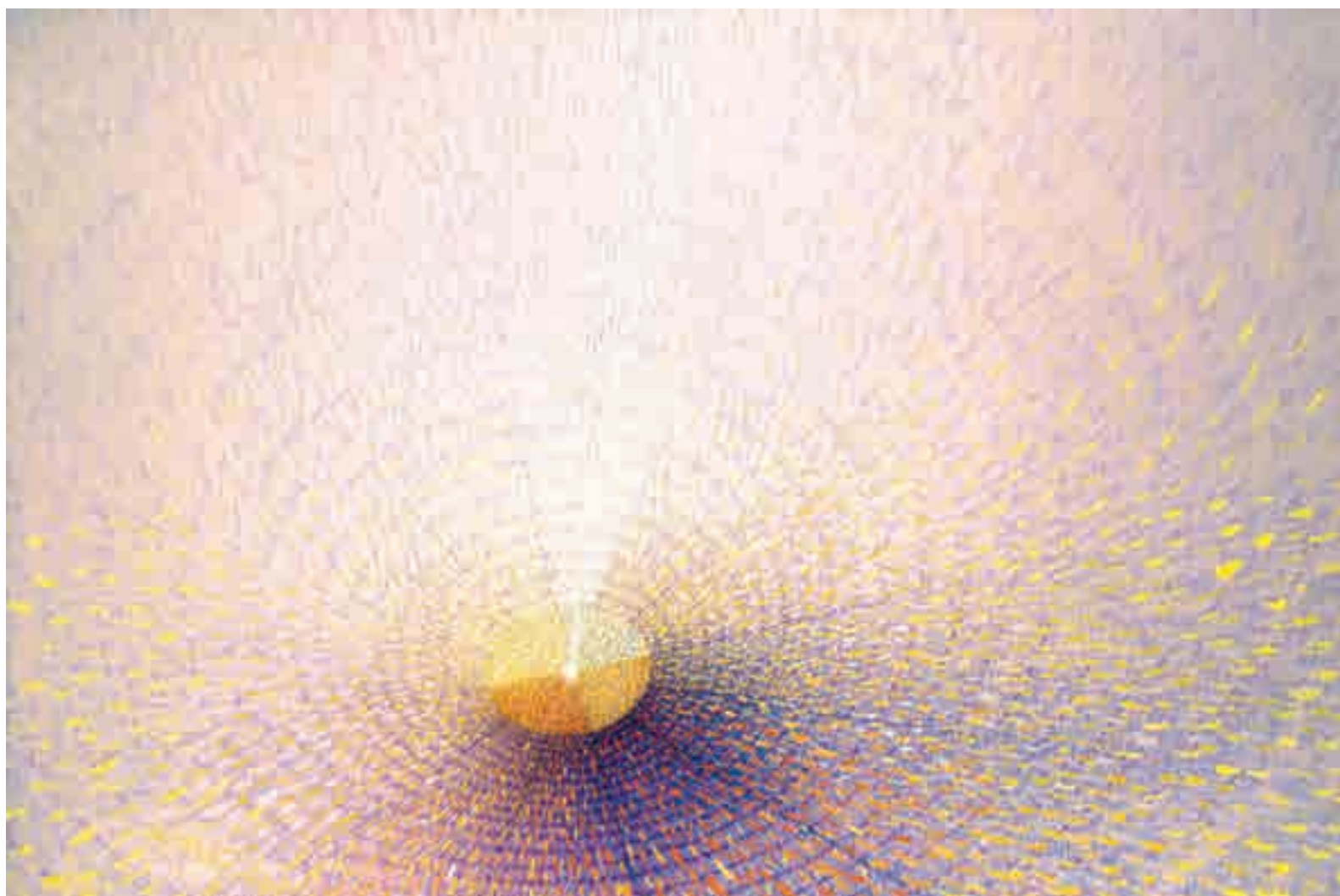
Amfiteatrul Europei – 1991-1992, 190x200 cm, ulei pe pânză
Amphitheatre of Europe – 1991-1992, 190x200 cm, oil on canvas

Amfiteatrul iubirii – 1993-1994, 140x160 cm, ulei pe pânză
Amphitheatre of love – 1993-1994, 140x160 cm, oil on canvas

Amfiteatrul consensului – 1994-1995, 200x300 cm, ulei pe pânză
Amphitheatre of consensus – 1994-1995, 200x300 cm, oil on canvas

Sacrul

The Sacred

Creațiunea – 1984-1986, 190x200 cm, ulei pe pânză
The Creation – 1984-1986, 190x200 cm, oil on canvas

Spirit – 1984-1986,
190x160 cm,
ulei pe pânză

Spirit – 1984-1986,
190x160 cm,
oil on canvas

Quo vadis Domine – 1984-1986, 200x250 cm, ulei pe pânză
Quo vadis Domine – 1984-1986, 200x250 cm, oil on canvas

Judaism – 1994-1995, 200x180 cm, ulei pe pânză
Judaism – 1994-1995, 200x180 cm, oil on canvas

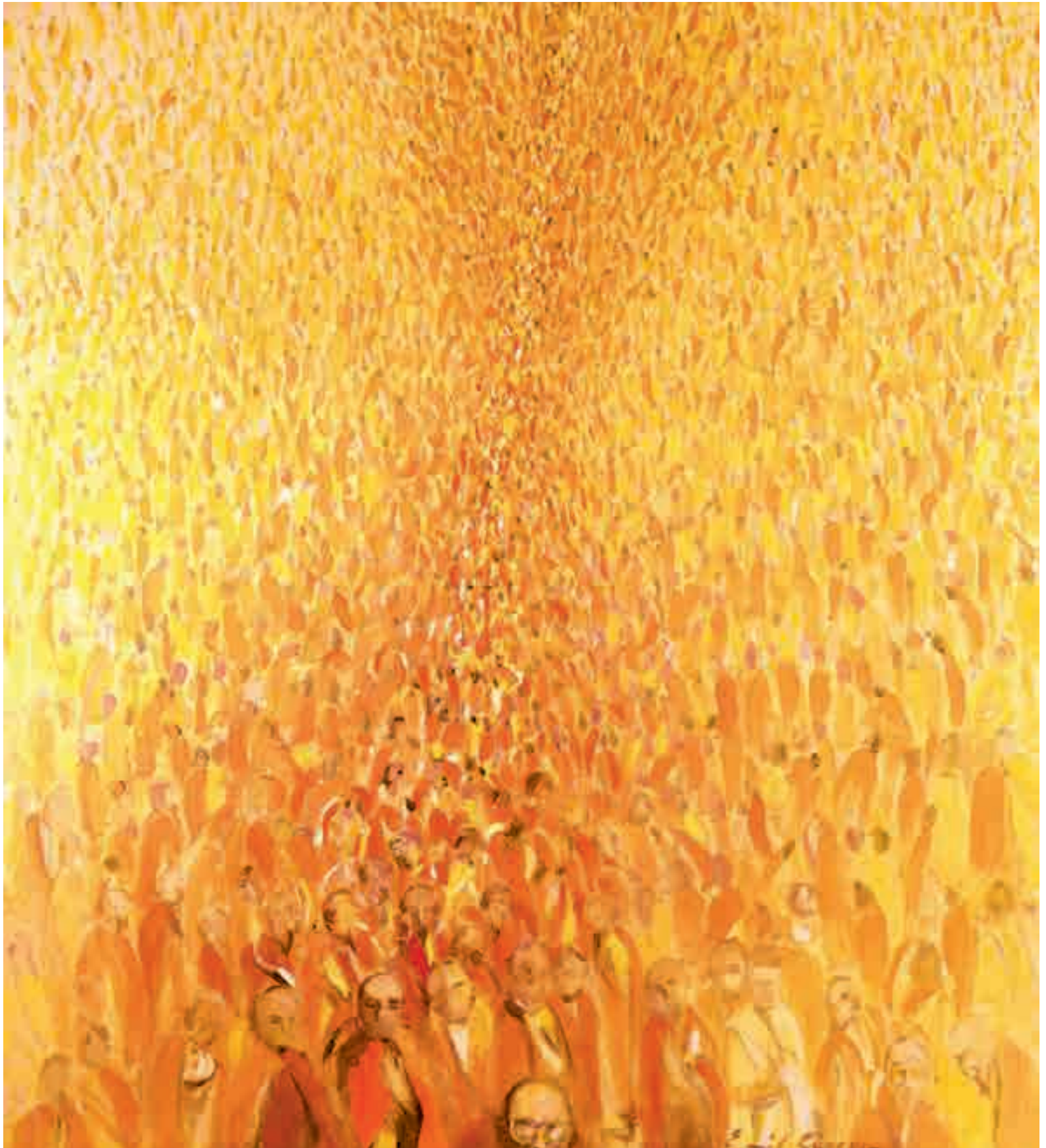

Creștinism – 1994-1995, 200x180 cm, ulei pe pânză
Christianity – 1994-1995, 200x180 cm, oil on canvas

Islam – 1995-1996, 200x180 cm, ulei pe pânză
Islam – 1995-1996, 200x180 cm, oil on canvas

Budism – 1995-1996, 200x180 cm, ulei pe pânză
Buddhism – 1995-1996, 200x180 cm, oil on canvas

Consens – 2002-2003, 200x300 cm, ulei pe pânză
Consensus – 2002-2003, 200x300 cm, oil on canvas

OMUL ȘI UNIVERSUL MAN AND UNIVERSE

„Mesajul viziunii sale cosmice este transmis, în jocul de imaginar și rațional, prin cascade de culori și nuanțe izvorâte dintr-un misterios fluid creator.“

Christel von Nagel

Aachener Volkszeitung, 1985

“The message of his cosmical vision is transmitted, in the play between imaginary and rational, through cascades of colours and nuances originating in some mysterious creative fluid.”

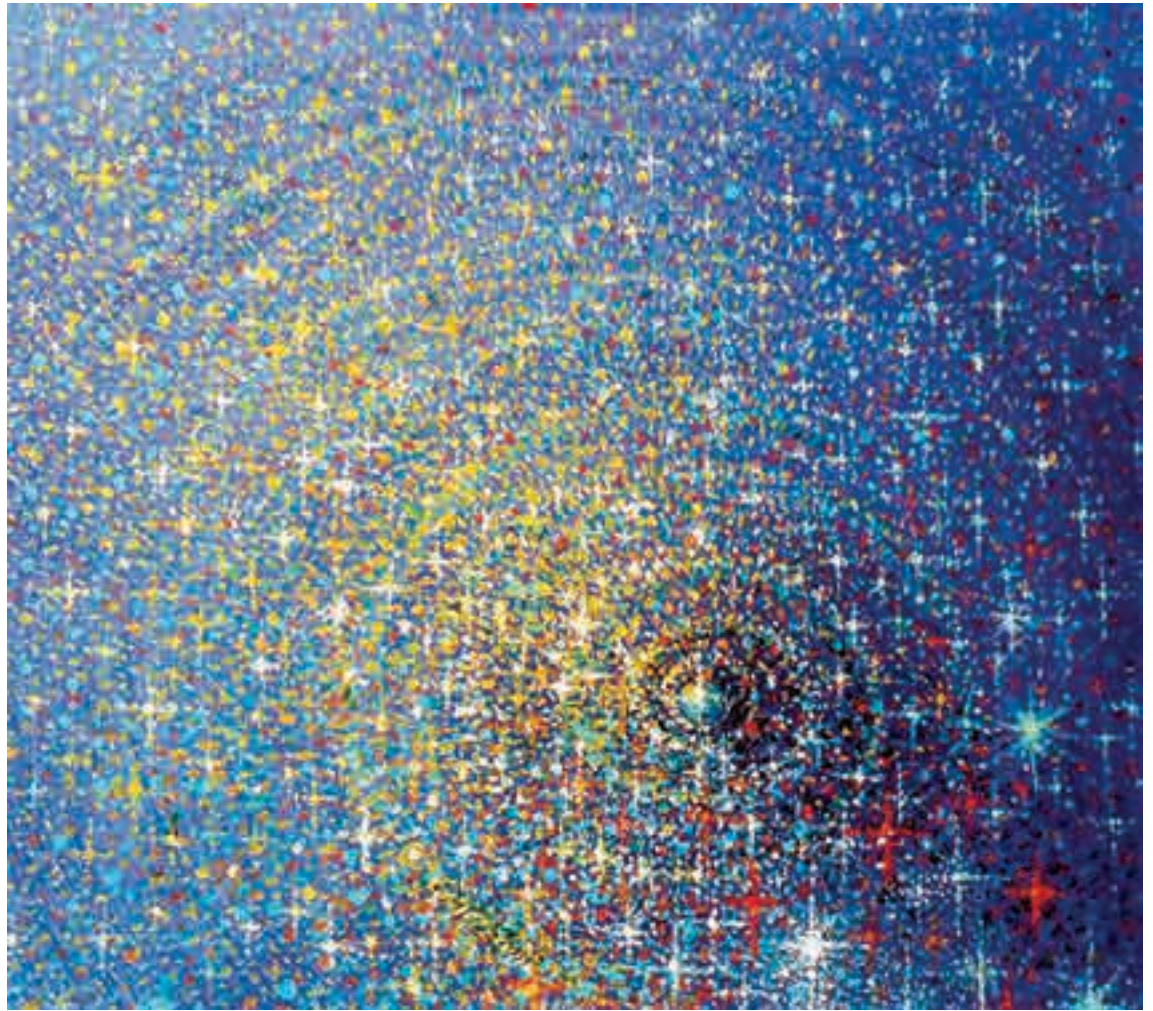
Christel von Nagel

Aachener Volkszeitung, 1985

Oameni-Cosmos – 1992-1993, 180x200 cm, ulei pe pânză
People - Cosmos – 1992-1993, 180x200 cm, oil on canvas

Quantum – 2007, 100x110 cm, ulei pe pânză
Quantum – 2007, 100x110 cm, oil on canvas

Genesis – 1993, 150x170 cm, ulei pe pânză
Genesis – 1993, 150x170 cm, oil on canvas

Dimineață cosmică – 1997, 60x70 cm, ulei pe pânză
Cosmic Morning – 1997, 60x70 cm, oil on canvas

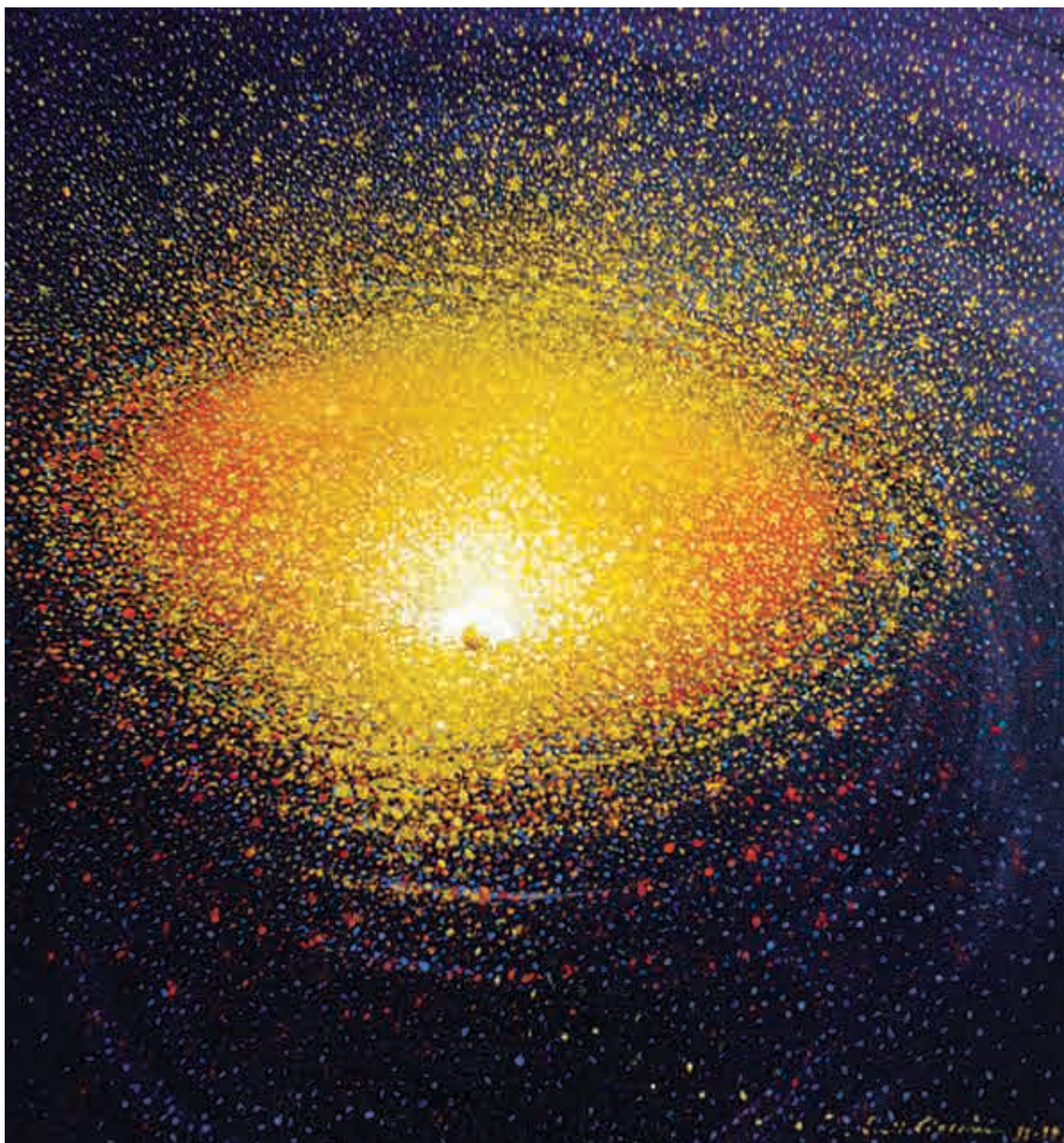

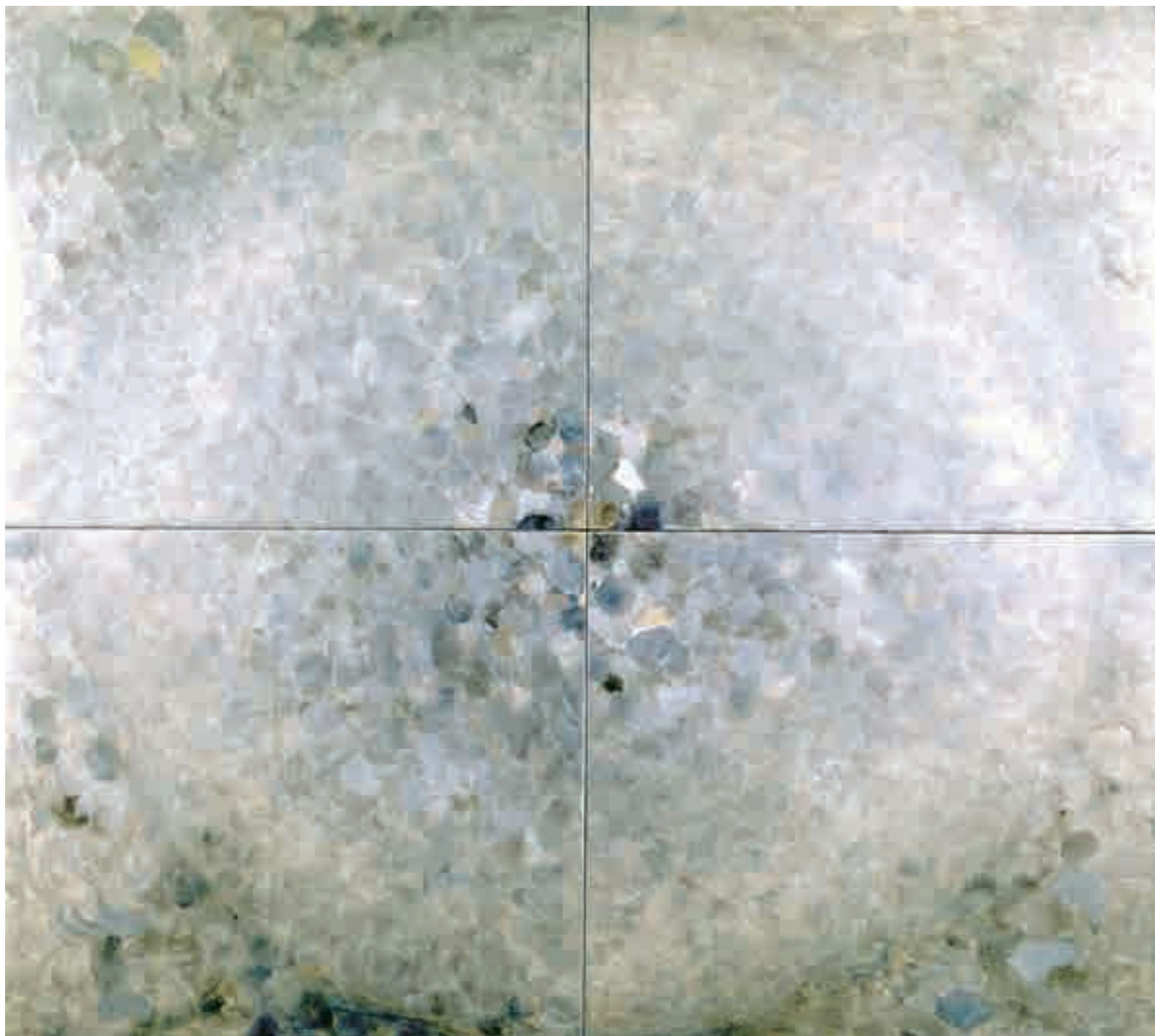
Istoria Universului – 2000-2001, 150x200 cm, ulei pe pânză
History of Universe – 2000-2001, 150x200 cm, oil on canvas

Creațiunea – 2001, 85x105 cm, ulei pe pânză
The Creation – 2001, 85x105 cm, oil on canvas

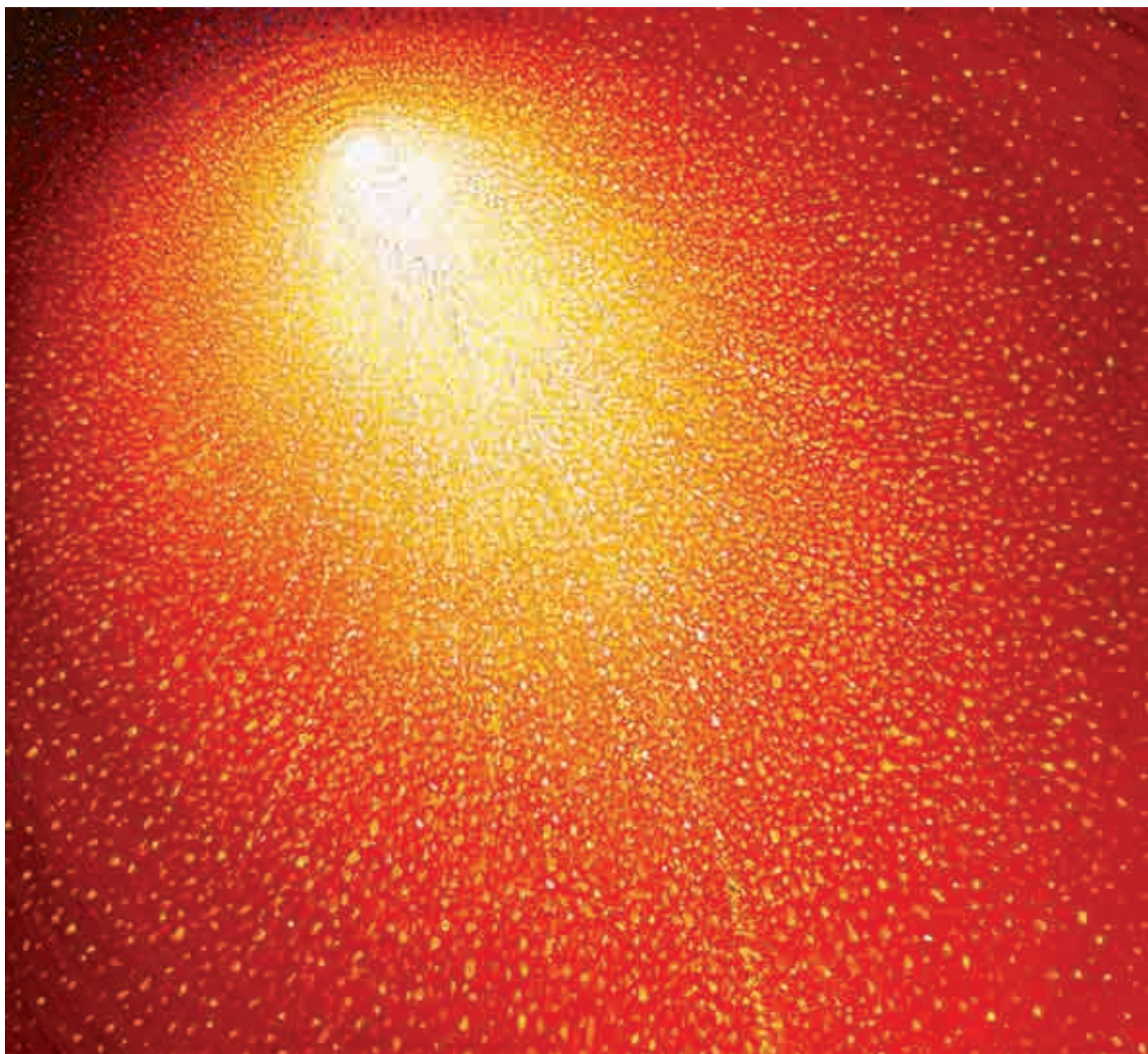
Marele Graal – 1999-2000, 130x120 cm, ulei pe pânză
Great Graal – 1999-2000, 130x120 cm, oil on canvas

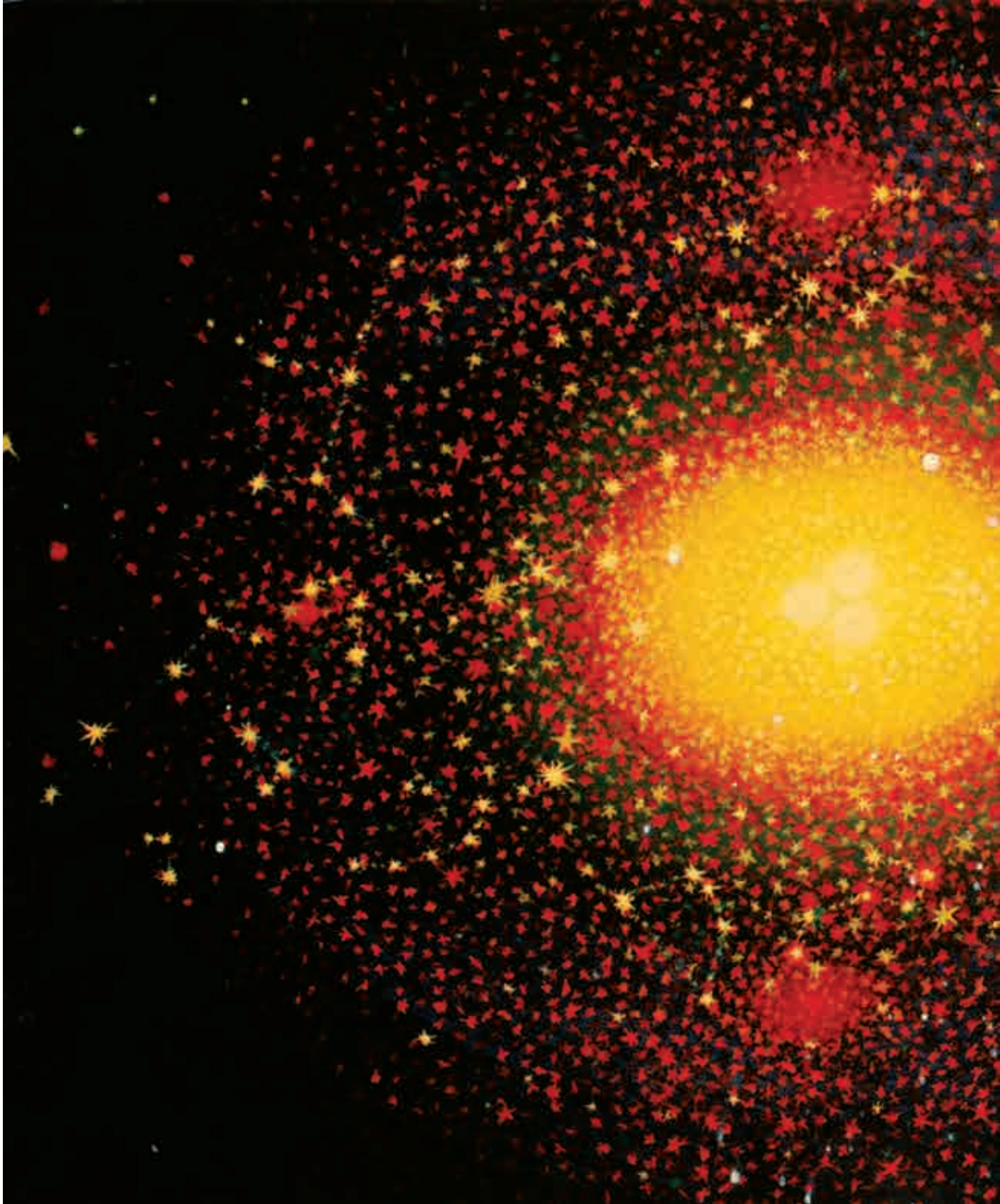

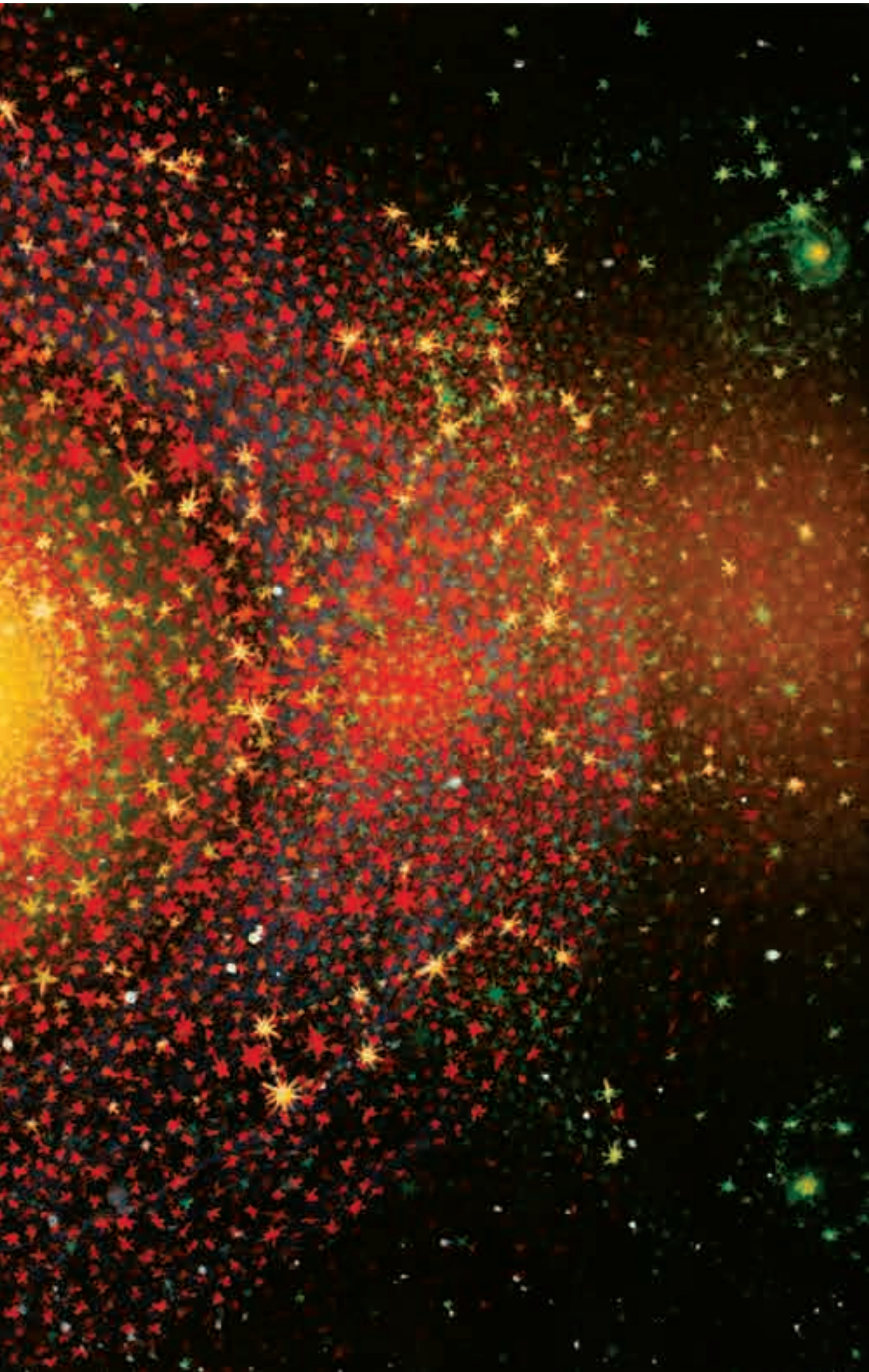
Planetă – 1984, 190x200 cm, ulei pe pânză
Planet – 1984, 190x200 cm, oil on canvas

Madona cosmică – 2002, 130x160 cm, ulei pe pânză
Cosmic Madonna – 2002, 130x160 cm, oil on canvas

Universum (In sich gekehrt) – 2005, 300x500 cm, acril pe lemn
Universum (In sich gekehrt) – 2005, 300x500 cm, acril pe lemn

Pulsar – 1997-1998, 130x150 cm, ulei pe pânză
Pulsar – 1997-1998, 130x150 cm, oil on canvas

„...Și a fost lumină” – 2004, 50x60 cm, ulei pe pânză
“And Light came out of darkness”, – 2004, 50x60 cm, oil on canvas

Vârtej de lumină – 1994, 160x140 cm, ulei pe pânză
Light swirl – 1994, 160x140 cm, oil on canvas

Hyperion – 2000, 130x140 cm, ulei pe pânză
Hyperion – 2000, 130x140 cm, oil on canvas

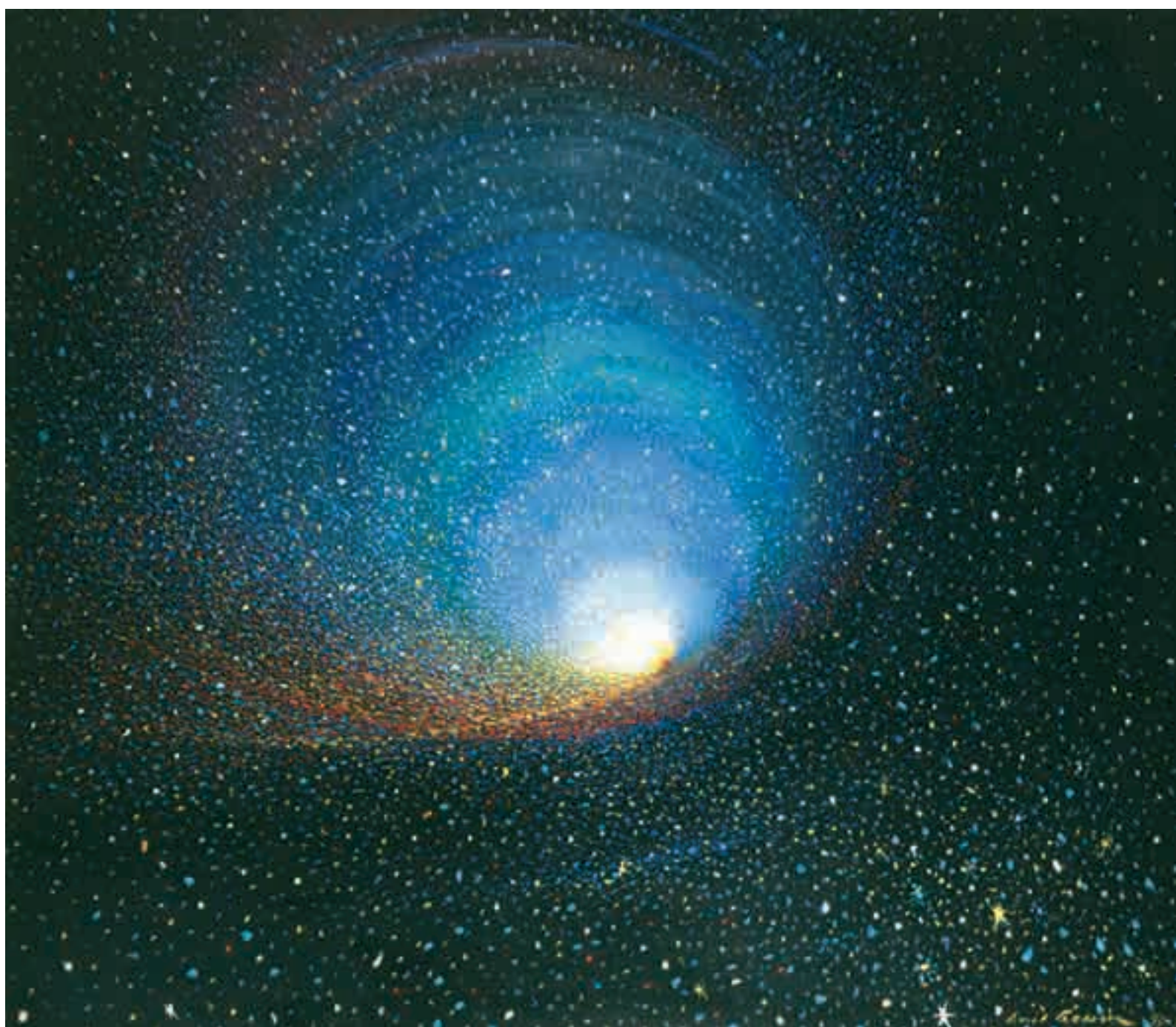
Constelația artiștilor – 1989-1990, 180x200 cm, ulei pe pânză
Artists' Constellation – 1989-1990, 180x200 cm, oil on canvas

Cetate cosmică – 2000, 60x70 cm, ulei pe pânză
Cosmic fortress– 2000, 60x70 cm, oil on canvas

Adagio – 1998-1999, 130x150 cm, ulei pe pânză
Adagio – 1998-1999, 130x150 cm, oil on canvas

Nașterea luminii – 1999-2000, 180x200 cm, ulei pe pânză
Birth of light – 1999-2000, 180x200 cm, oil on canvas

Absolvent al Academiei de Artă din București, stabilit în Germania din 1980, Emil Ciocoiu s-a impus ca una dintre personalitățile remarcabile ale picturii contemporane. Momente de seamă ale carierei sale artistice – „Premiul Muzeului 2000” din Luxemburg, expozițiile personale din Paris, Milano, Hamburg, Viena și din alte importante orașe europene, expoziția de la Forumul Ludwig din Aachen sau cea prezentată la Primăria istorică din Aachen cu prilejul înmânării Premiului Charlemagne reginei Beatrix a Olandei, o mare expoziție prezentată la Muzeul Național al României în 1996, expoziții la Parlamentul European din Strasbourg și la Cartierul general NATO din Bruxelles și recenta expoziție „Viziuni ale înțelegerii”, organizată la Aachen în contextul unei reuniuni ecumenice a reprezentanților marilor religii monoteiste ale lumii. Un album monografic bilingv italo-german, publicat de editura Ghirlandina din Modena în excelente condiții grafice, sub titlul „Emil Ciocoiu. Un artist contra curentului. Un călător ceresc”, oglindește etapele unei creații puternic ancorate în gândirea cea mai înaintată a vremii sale. Autorul monografiei, Nicola Micieli, îl caracterizează pe maestrul român drept un pictor de dimensiune europeană, singular și neobișnuit. Criticul italian precizează că prin „neobișnuit” nu trebuie să se înțeleagă excen-tric sau extravagant. Cum sună și titlul mono-grafiei, Ciocoiu este într-adevăr un artist con-tra curentului, contra aceluși curent exhibiționist, atât de frecvent azi în pictura zisă modernă. Nicola Micieli are dreptate să releve substanța profundă a esteticii lui Emil Ciocoiu, consecvența și coerența ei, poezia și spiritualitatea care le străbat, originalitatea și stilistica, stricta disciplină tehnică și, toto-dată, înalta instanță morală pe care se întemeiază. Într-o epocă în care violența și ura nasc la rândul lor violență și ură, când fanatismul îndeamnă la războaie religioase, la acțiuni teroriste, arată autorul monografiei, Emil Ciocoiu este în mod hotărât „de partea oamenilor”, a tuturor oamenilor, de toate etniile, culturile, religiile. Aceasta o demonstrează el explicit - scrie Micieli - când în opera sa așază laolaltă popoarele aflate în con-

A graduate of the Academy of Fine Arts in Bucharest who settled in Germany in 1980, Emil Ciocoiu has emerged as a remarkable personality of contemporary painting. Landmarks of his artistic career were the 2000 Museum Award in Luxemburg, the one-man shows in Paris, Milan, Hamburg, Vienna and other important European cities, the exhibition at the Ludwig Forum in Aachen and the one at the Historical City Hall of Aachen on the awarding of the Charlemagne Prize to Queen Beatrix of Holland, a great exhibition at the National Museum of Romania in 1996, exhibitions at the European Parliament in Strasbourg and the NATO General Headquarters in Brussels, and quite recently the exhibition “Visions of Understanding” organized in Aachen on the occasion of an ecumenical reunion of the representatives of the great monotheistic religions of the world. A graphically excellent, bilingual – Italian-German – monographic album published by Ghirlandina in Modena, entitled Emil Ciocoiu. An Artist against the Mainstream. A Traveler in Spaces depicts the stages of a work with deep roots in the most progressive thought of its age. The author of the mono-graph, Nicola Micieli, characterizes the Romanian maestro as a European painter, singular and unusual. However, the Italian critic specifies that “unusual” does not mean eccentric or extravagant. As the title of the mono-graph says, Ciocoiu is indeed an artist against the mainstream – against the exhibitionist mainstream, so frequent in the purported modern painting. Nicola Micieli is right to reveal the profound substance of Emil Ciocoiu’s esthetics, its consistency and coherence, the poetry and spirituality that permeate it, its stylistic originality, the strict technical discipline and at the same time the high moral instance it is based on. At a time when violence and hatred beget violence and hatred, when fanaticism incites religious wars and terrorist acts, the author of the mono-graph points out, Emil Ciocoiu is definitely “on the side of people”, of all the people from all ethnic groups, cultures, religions. “He demonstrates this explicitly,” Micieli writes,

flict, reunindu-le pe o imensă esplanadă într-un templu, într-un parlament, într-un loc sacru al întâlnirii și recunoașterii. Portretul artistic schițat de criticul italian este ilustrat prin 122 de reproduceri color. Desigur, unele din viziunile monumentale ale lui Ciocoiu încap cu greu în limitele acestor planșe. Ele reamintesc privitorului avizat splendidele tablouri pe care le-a admirat în expoziție. Albumul se încheie cu o antologie critică. Sunt citate printre altele cuvintele unuia din marii critici plastici ai României, Ionel Jianu: „Sub forma unor tablouri de format mare, Ciocoiu ne oferă simfonii de o rară sensibilitate în albastru, roșu sau galben, în tonalități de culoare care creează o indescritibilă mișcare în spațiu, prin infinit de multe straturi reunite... Dimensiunea poetică a picturii lui Emil Ciocoiu e însoțită de o adâncă meditație filozofică... Prin magia combinațiilor de culoare și a jocurilor de lumini, Emil Ciocoiu creează o lume originală, al cărei scop este înțelegerea universală“. Artă sa aparține mileniului trei.

Andrei BĂLEANU
Deutsche Welle, 18 ianuarie 2004

“when in his works he groups together peoples in conflict, reuniting them on an immense esplanade, in a temple, in a parliament, in a sacred place of meeting and recognition.” The artistic portrait drawn by the Italian critic is illustrated by 122 colour reproductions. Certainly, some of Ciocoiu’s monumental visions are hardly encompassed in the confines of these pages. They remind the knowledgeable looker the splendid paintings he has admired in exhibitions. The album closes with an anthology of criticism. The words of one of Romania’s greatest art critics, Ionel Jianu, are quoted among others: “In the form of large-size paintings, Ciocoiu offers us symphonies of exquisite sensibility in blue, red, or yellow, in tonalities of colour that create an indescribable movement in space, through infinities of reunited layers. The poetic dimension of Ciocoiu’s painting is doubled by deep philosophical meditation... Through the magic of colour combinations and plays of light, Emil Ciocoiu creates an original world, whose aim is universal understanding.” His art belongs to the third millennium.

Andrei BĂLEANU
Deutsche Welle, January 18, 2004

Ploaie de stele – 2007, 70x80, ulei pe pânză
Shooting stars – 2007, 70x80, oil on canvas

Herzogenrath. Privind de departe spre frontispiciul mării săli de expoziție a castelului „Burg Rode“, de îndată suntem atrași de strălucirea culorilor și formelor unui tablou de mari dimensiuni, iar apropiindu-ne mai mult de el, avem ocazia să descoperim figuri omenești ce par a se ruga. Emil Ciocoiu numește lucrarea sa „Consensus“ și creează în ea spațiul spiritual al unui posibil dialog între cele patru mari religii monoteiste ale lumii.

Aici, într-un singur spațiu, se configurează armonios patru simboluri, fiecare din ele corespunzând câte uneia din cele patru credințe. Menora, ca imagine a religiei iudaice, este creată din oameni care citesc, crucea creștină este formată din siluete ce se îndreaptă spre lumină, clepsidra – simbol al reîncarnării – oferă cadrul credinței budiste, iar șirul nesfârșit de pelerini care se îndreaptă spre Mecca întruchipează crezul islamului.

Omul și raportul său cu Spiritul sacru sunt teme incandescente abordate de artistul de origine română, ce trăiește și creează de multă vreme în orașul Aachen.

Speranța sa într-un dialog pașnic între religii se exprimă chiar și prin titlul acestei expoziții: „Puncte de vedere“.

În mod conștient, artistul, păstrând aceeași linie armonică a expoziției, alături acestor teme și alte lucrări din diferite perioade de creație, precum cele poetice din ciclul „Câmpiile nesfârșite“ sau mai recente „Cicluri cosmice“, bogate în contraste de culoare.

Fiica artistului, Ruxandra Ciocoiu-Petkov, expunând pentru prima oară fotografiile ei, realizează un ansamblu de opere din care se desprinde o viziune unitară și personală față de lumea înconjurătoare.

„Mă preocupă căutarea propriului meu drum în înțelegerea sensului vieții. Acest lucru doresc să-l exprim în fotografiile mele“, spune artista.

Cu mult spirit de observație, ea se apropie de motiv, caută și aduce la lumină detalii ce pot fi, altfel, trecute cu vederea. Așa, de exemplu, numai privind cu atenție poți descoperi crucea cupolei domului din Berlin, ce se întrezărește printre florile de hibiscus.

Herzogenrath. Looking from the distance to the front of the vast exhibition hall of the “Burg Rode” castle, we are immediately attracted by the bright colours and shapes of a large-sized painting, and coming closer we can notice some human figures depicted in praying.

Emil Ciocoiu calls this work “Consensus”, as he tries to define within its frame the spiritual space of a possible dialogue between the four great monotheistic religions of the world. Here, within a singular space, the artist configured harmoniously four symbols, each of them corresponding in turn to one of the four faiths.

Menorah, as an image of Judaism, is composed of people reading, the Christian cross is made of silhouettes that are making their way to the light, the hourglass – a symbol of reincarnation – offers the framework for the Buddhism, and the never-ending row of pilgrims that are setting out to Mecca stand for the Islam.

The human beings and their relation with the sacred Spirit are burning themes approached by the Romanian-born artist, who has been living and creating for a long time now in Aachen.

His hope in a peaceful dialogue of the religions is implied even in the exhibition title: “Points of View”.

The artist deliberately adds to these themes, but in keeping with the harmonious note of the exhibition, some other pieces, from different periods of creation, such as the poetic ones in the cycle “Endless Fields”, or his recent “Cosmic Cycles”, rich in colour contrasts.

The artist's daughter, Ruxandra Ciocoiu-Petkov, who exhibits her photographs for the first time, presents a series of works marked by a unitary and personal vision of the surrounding world.

“My concern is to search for my own way to understand the meaning of life. This is what I want to express in my photographs”, says the artist.

Proving a distinct power of observation, she approaches the motif, looks for it and brings to light unnoticeable details. Only a very attentive person can discern the cross on the steeple of the dome in Berlin, among the

Inspirată de pictura tatălui său, extrage fotografic detalii de pensulație și interpretează operele lui în modul ei personal.

„Nu e fascinant să privești un detaliu dintr-un tablou ales în acest mod și să vezi dintr-o dată o compoziție fotografică de sine stătătoare?” - spune Emil Ciocoiu cu mândria artistului și a părintelui, arătând una din lucrările fiicei sale. Ruxandra a extras din marele tablou

„Consensus” portretul unui rabin, al unui preot creștin, al unui imam și al unui călugăr budist, realizând în acest fel o viziune complementară imaginii consensului religiilor.

Pictură și fotografie, tată și fiică, iată două moduri armonice de interpretare ale aceleiași teme, care, completându-se, ne inspiră o nouă formă de artă.

Andrea THOMAS

Aachener Nachrichten, 3 septembrie, 2005

hibiscus flowers. Inspired by her father's painting, she extracts details of paintbrush traces, and interpretes his works in her personal photographic manner.

“Isn't it fascinating to look for a detail of painting selected like this and see, all of a sudden, a distinct photographic composition?” - says proudly Emil Ciocoiu, both artist and parent, pointing to one of his daughter's works.

Ruxandra extracted from the large painting “Consensus” four portraits depicting a rabbi, a Christian priest, an imam, and a Buddhist monk; thus, she realized a complementary vision to the image of religious consensus. Painting and photography, father and daughter, two harmonious modes of interpreting one single theme, adding elements to one another, expressing a new form of art.

Andrea THOMAS

Aachener Nachrichten, September 3, 2005

Piața în Santa Margherita – 2005, 18x29 cm, acuarelă
Place in Santa Margherita – 2005, 18x29 cm, water colour

Cu o pictură originală și încărcată emoțional, Ciocoiu pare că s-ar fi jucat într-un sistem de variațiuni pe aceeași temă, propunând imagini armonice, construite din tușe mai mici sau mai mari și din semne ce par a fi caligrafice. Primul ciclu propus este cel al mulțimilor. Bărbați și femei schițate ca niște puncte pe pânză, văzute din perspectiva zborului, se adună în piețe sau se înșiră de-a lungul străzilor. Oamenii devin o masă compactă și îi intuim adunați pentru rugăciune în Piața San Pietro.

Acestui ciclu i se alătură cel dedicat naturii. Marea și cerul se unesc, aproape se confundă, se conjugă într-un spațiu comun ce se îndreaptă spre infinit, iar întregul spațiu al tabloului devine astfel o imagine transcendentă, aproape abstractă.

Expoziția continuă cu o serie de viziuni cosmice, enorme deschideri spațiale încărcate de energie ce se transformă în lumină. Culorile calde sugerează materia incandescentă compusă din elementele primordiale, alăturate în milioane de formațiuni de la o margine la alta a lucrării, ce explodează într-un triumf al luminii siderale. Inspirația sa de factură transcendentă conduce spre o sublimă poetică a armoniei cosmice.

Paola CORTESE

Gazzetta di Mantova, 30 martie 2006

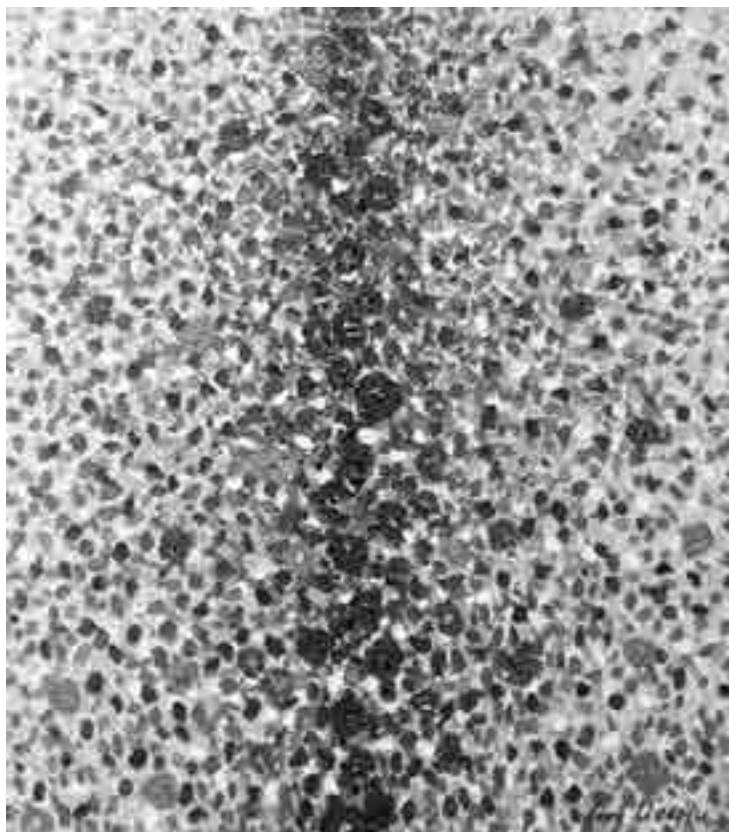
Ciocoiu's original painting, pervaded by feeling, seems to have been played in a system of variations on a same theme, by suggesting harmonical images, consisting of touches - different in size - smaller or bigger, and of calligraphical signs. The artist's first cycle is that of the crowds. Men and women sketched as dots on the canvas surface, seen at a bird's-eye-view, are drawn together in squares, or are aligned along the streets. People become a compact mass, and we just sense them gathering in prayer in San Pietro.

Another series of paintings is that dedicated to nature. The sea and the sky are growing together, there is no difference between them anymore; they set in conjunction to the infinite, while the picture's space turns into a transcendent image, nearly abstract.

There are also on display a series of cosmical visions, huge spatial openings charged with energy that turns into light. Warm colours suggest the incandescence of matter composed of primordial elements, grown together in millions of particles from one edge of the painting to the other, bursting in a triumph of cosmical light. His inspiration of transcendent nature leads to a sublime poetics of universal harmony.

Paola CORTESE

Gazzetta di Mantova, March 30 2006

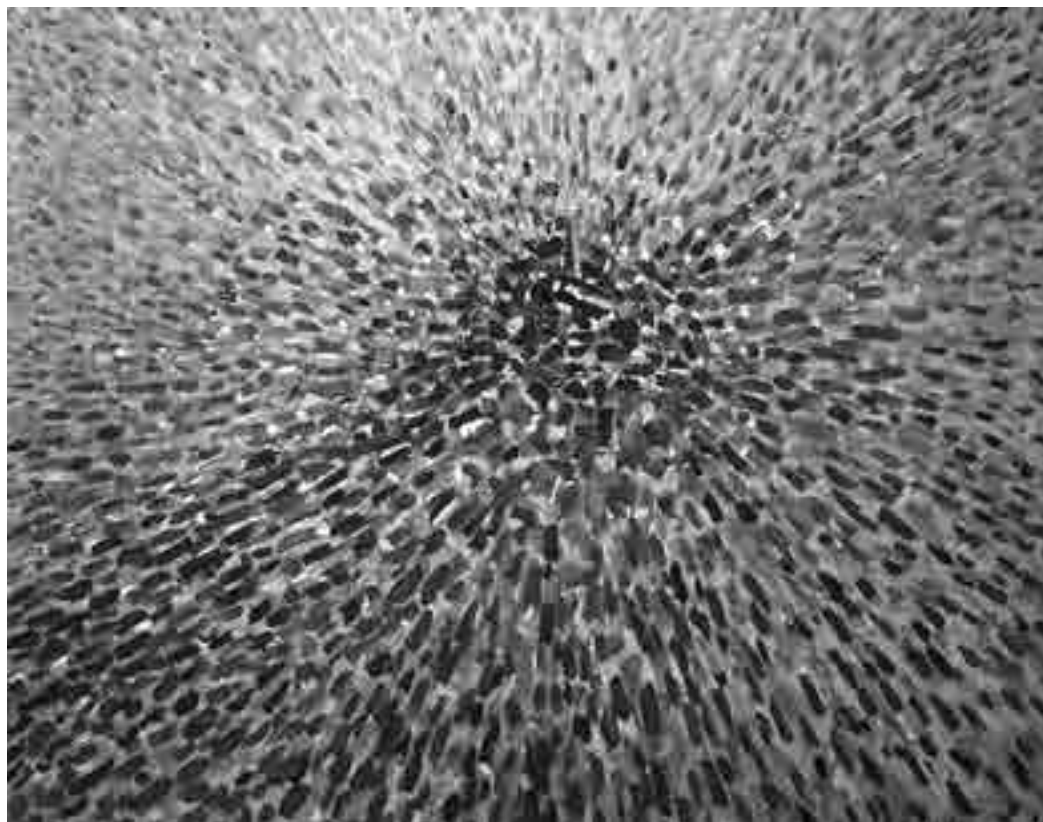
Grădină – 1991, 130x115 cm, ulei pe pânză
Garden – 1991, 130x115 cm, oil on canvas

Nu mă număr printre cei ce i-au cunoscut activitatea dinainte de așezarea pictorului în Germania, prezent apoi cu expoziții personale în marile centre occidentale, poate de aceea expoziția personală de la Galateca, surprinzătoare prin originalitate și atitudine picturală, pentru mine a constituit o veritabilă revelație. Cine dorește să pătrundă adevăratele încărcături și sensuri ale picturii moderne, concept atât de discutat și rădiscutat în epoca noastră, este invitat să privească cu atenție suita de tablouri inspirat așezate pe simezele Galatecii bucureștene. Sau, dacă acest lucru nu va mai fi posibil, să-i cerceteze cele 112 pagini ale albumului Emil Ciocoiu de Nicola Micieli. Categoric, se va întâlni cu una dintre multele posibile fețe ale modernismului pictural cu drept de-a rămâne în istorie...

Culoarea, o mare de puncte și pete în tonuri și nuanțe de roșu, albastru, galben-auriu, alb, verde, aflate în continuă mișcare și restructurare – chiar dacă, surprinde pe pânză, pare încremenită în ipostaze de flori, frunze, stele sclipitoare ce ne amintesc de strălucitoarele

I haven't known the artist's activity before his settling to Germany, and then his presence with one-man shows in the important Western centres; this is the reason why his personal exhibition at the Galateca Gallery, amazing how it is by its originality and painterly loftiness, turned to be a revelation for me. The one who desires to grasp the true connotations and meanings of modern painting, a very much debated concept in our era, is invited to look carefully at the series of paintings displayed on the walls of the gallery in Bucharest. However, if this may not be possible anymore, there still remains this album to be studied: Emil Ciocoiu by Nicola Micieli. And, by all means, they will meet one of the many possible facets of modernism in painting, entitled to be included in the history of art...

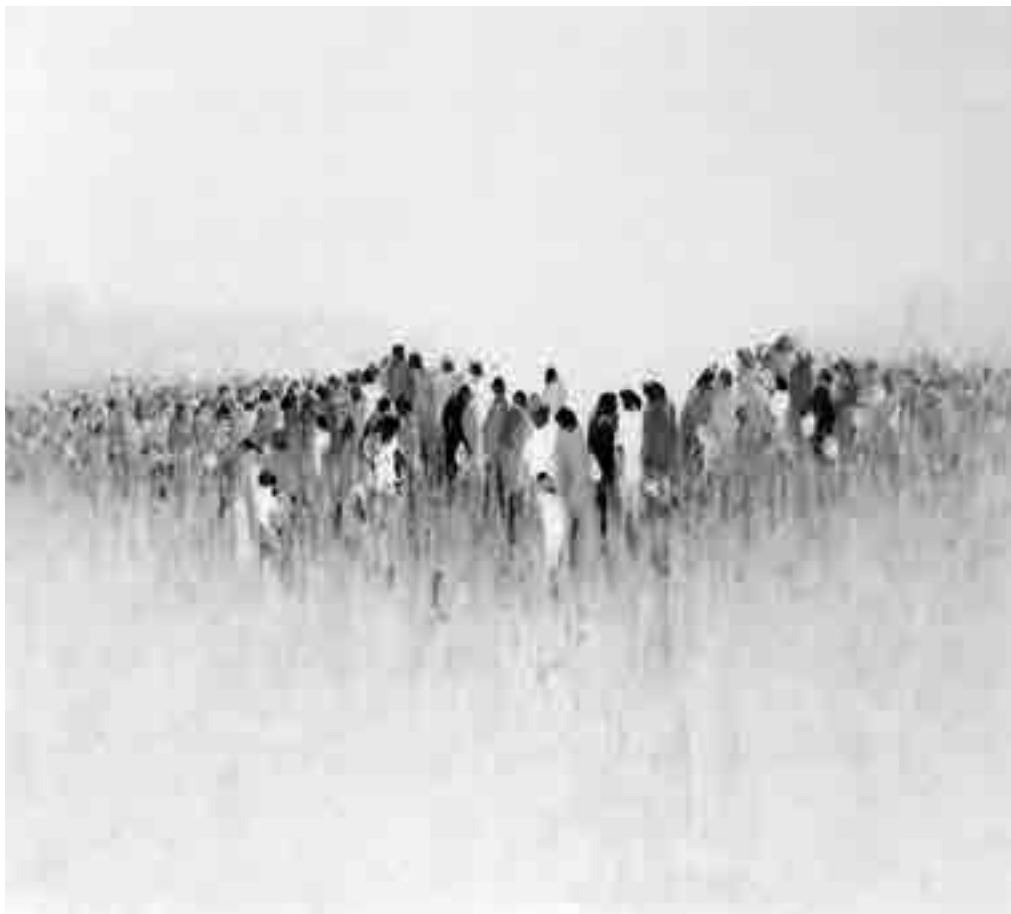
The artist's colour is in fact his most representative mark – an infinity of nuances of red, blue, golden-yellow, white, green - continuously moving and reorganizing – though surprising on canvas, seems freezed in

Sat german – 1987, 120x150 cm, ulei pe pânză
German village – 1987, 120x150 cm, oil on canvas

constelații ale cerului în nopțile clare și senine ale anotimpurilor și reprezintă primul și cel mai reprezentativ însemn al artei domniei sale. Nu-i de mirare că Nicola Miceli, prefațatorul albumului pomenit, îl consideră „un viaggia-tore celeste“ (călător celest, printre stele...). Monocromatismul, adică voitele aplecări ale artistului asupra unei singure culori, cu intenția de a-i descoperi toate nuanțele, toate „vocile“ și toate tainicele lor înțelesuri, reprezintă, mai ales că izbutește să le evidențieze prin sugesție și adânc grăitoare contraste, un mare succes într-ale cromaticii maestrului Emil Ciocoiu. Culorile cu rol de fond compozițional (albastru, galben-auriu, oranj, gri etc.), gazde bune „dis-puse“ să se topească lent și să lase loc de manifestare unor teme, simboluri sau idei etc. (vezi: Stâlp de foc; Iudaism; Stradă în București; Crucea creștină etc.), sunt de natură să-l așeze printre marii colorişti ai breslei. Motivele cu evidente încărcături simbolice (Strada: Stradă în Bruxelles; Stradă în Aachen; Stradă în Roma ș.a.; Credințele: creștinism, mahomedanism, iudaism cu portrete ale pre-oșilor ce slujesc lui Dumnezeu, Alah, Iehova;

hyposthases of flowers, leaves, twinkling stars, reminding us of the bright constelations at night, ready to be noticed in any season. Therefore, it is no wonder that the Italian critic Nicola Miceli considers Ciocoiu “an outerspace traveler flying through the stars”. Monochromy – by its force of suggestion, and contrast is successfully handled by the artist as a deliberate choice for a single colour in order to discover all its nuances, all its sounds, and secret meanings. The colours in the background (blue, golden-yellow, orange, grey, etc.) play a particular role in Ciocoiu’s compositions, melting or supporting his themes, symbols, or ideas (see Fire Post, Judaism, Street in Bucharest, Christian Cross, etc.), ready to reveal the artist’s masterly chromatic knowledge. The motifs bearing obvious symbolic meanings (Street: Street in Brussels; Street in Aachen; Street in Rome a.s.o.; Faiths: Christianity, Islam, Judaism with portraits of priests serving Allah, Yahweh; Amphitheatres: Amphitheatre of Joy; Aspirations towards a universal communion:

Stradă în Aachen – 2005, 70x80 cm, ulei pe pânză
Street in Aachen – 2005, 70x80 cm, oil on canvas

Amfiteatrele: Amfiteatrul bucuriei; Aspirațiile spre o universală împăcare: Pace – tablou monumental, sugerând dreptul tuturor confesiunilor la liberă și liniștită manifestare etc.), Ciclul Anotimpurilor (O vară la Ierusalim; O noapte la Berlin) și cel al unor „nesfârșituri“ cromatice (Nesfârșit albastru, Nesfârșit galben) sau „totaluri“ (Quantum) ne conferă dreptul (întemeindu-ne și pe cele câteva portrete prezente în expoziție) să-l considerăm, în sens clasic, pictorul omului, mai ales un pictor al problemelor multe, dificile și interesante ale omului de pretutindeni și de întotdeauna. Împrejurarea că penelul maestrului a optat în favoarea unei modalități moderne de expresie plastică a universului etern-uman nu schimbă cu nimic sus-menționata realitate. Seriile de „umanități“ (șiruri de oameni ce se țin aproape și strâns legați unii de alții prin fundamentale interese și chemări comune!), admirabil sugerate și „întregite“, pledează convingător în acest sens.

Augustin MACARIE
Dimineața, iulie 2007

Peace – monumental painting, suggesting the right of all denominations to free and peaceful manifestation, etc.), Seasons' Cycle (Summer in Jerusalem; Night in Berlin) and that of some chromatic "infinities" (Infinite Blue, Infinite Yellow) or "total amounts" (Quantum) entitles us (also based on the portraits in the exhibition) to consider him, in a classical sense, a painter of people, especially a painter of many difficult and interesting problems of the universal man. The fact that the master selected some modern ways of plastic expression for the eternly-human universe cannot change anything of this reality. The series of "human clusters" (rows of people closely united to one another by fundamental and common interests), admirably suggested and "completed", provide a convincing pleading.

Augustin MACARIE
Dimineața newspaper, July, 2007

Pictura sa, ce urmărește cu o extremă acuratețe un proiect ce posedă o logică structurală și parcurge propriile demersuri divizioniste, nu se dorește a fi o analiză științifică a vizunii, fondată pe multiplele mecanisme ale percepției. Mai degrabă poate fi o prefigurare intuitivă a ordinii tainice a diferitelor manifestări ale existenței, a totalității străbătute de energie în fiecare fibră, făcând, bineînțeles, abstracție de aspectul particular, cel lipsit de suflul vital.

Ciocoiu sugerează prin mijloace de expresie personale, printr-o subtilă geometrie coloristică, o întoarcere în timp către apariția primelor scânteieri siderale ce au determinat înlăturarea obstacolelor ce stăteau în calea Absolutului, a cărui origine este Totul. Nu poate exista o mașină a timpului ce poate, pe căi raționale, să facă concurență unui spirit creativ.

Călătoria virtuală propusă, fără să direcționeze însă trasee rigide, ne conduce la Big Bang, similarul lui Fiat Lux al Genezei biblice și ne dezvăluie viziuni de o extraordinară sugestie picturală.

Dionisio DA PRA

Comunicat de presă, Prato, mai 2007

His painting, which follows most accurately a project possessing a logical structure and its own divisionist efforts of plastic language, does not claim to be a scientific analysis of the vision, being founded on the multiple mechanisms of perception. It is rather an intuitive prefiguration of the various manifestations of life's secret order, of the wholeness pervaded by energy in each of its fibre, except for the specific aspects, which are devoid of vital breath. Ciocoiu suggests, by personal means of expression, and subtle geometry of colour, a return in time to the beginning of the primary cosmical sparks, which removed the obstacles from the road to the Absolute, whose origin is Everything. A time machine to compete with a creative spirit in a rational manner is not yet possible.

The suggested virtual journey, without going on rigid tracks, brings us to the first Big Bang, similar to the biblical Fiat Lux of Genesis, unveiling visions of extraordinary painterly suggestion.

Dionisio DA PRA

Press Release, Prato, May 2007

Izvor de energie – 2002-2003,
180x200 cm, ulei pe pânză

Fountain of energy – 2002-2003,
180x200 cm, oil on canvas

În căutările sale plastice se remarcă o evoluție de la plecarea din România, din 1980. Ciclul „Câmpiile infinite” surprinde perioada în care „căutam lumina într-o perspectivă a zborului”, spune artistul. Una dintre lucrările impresionante din acest ciclu este „Nesfârșit albastru”, pictată în 1983. Urmează perioada amfiteatrelor și a căutărilor spirituale mai adânci. „Amfiteatru înseamnă speranță, bucurie, comunicare, pornind de la cel antic și ajungând la cel modern”, afirmă artistul. Urmează perioada 2002-2007, cu tablouri ca „Stradă în București”, „Grande Place”, „Și lumina învinse întunericul”, „Stradă din Bruxelles”, „Stradă din Aachen”, „Quantum” etc. Cu aceste tablouri de dimensiuni mari, în 2002, când România se pregătea să fie invitată să adere la Alianța Nord-Atlantică, Emil Ciocoiu a deschis o expoziție personală la Cartierul General al NATO de la Bruxelles. De asemenea, în 2006, înainte de aderarea la Uniunea Europeană, pictorul a contribuit la acest efort general cu o remarcabilă expoziție desfășurată la sediul Comisiei Europene, de la Bruxelles. O altă temă preferată de pictor este cea a păcii, realizată de comunicarea dintre cele patru religii. Astfel, lucrările „Judaism”, „Creștinism”, „Islam” și „Budism”, toate realizate în 1992, sunt direcționate de o axă luminoasă, realizată pe mijlocul crucii, simbolizând înțelegerea între oameni.

Carmen DRĂGAN

Jurnalul Național, duminică 8 iulie 2007

Since in 1980, when he left Romania, the artist constantly developed his plastic language. His cycle of paintings entitled “Infinite Plains” illustrates the time when “I was looking for the light through the flight perspective”, says the artist. One of the impressive works belonging to this cycle is “Unlimited Blue”, painted in 1983. It followed a time of amphitheatres, of deeper spiritual search. “An amphitheatre means hope, joy, communication, starting from ancient and going to the modern times”, states the artist. Between 2002-2007, he painted “Street in Bucharest”, “Grande Place”, “And Light defeated Darkness”, “Street in Brussels”, “Street in Aachen”, “Quantum”, etc. In 2002, when Romania was preparing to access the North-Atlantic Alliance, Emil Ciocoiu exhibited these large-sized paintings in a one-man show at the NATO General Headquarters in Brussels. In 2006, he also contributed to the general effort for our accession to the European Union by opening a remarkable exhibition at the European Commission in Brussels. Another favourite theme of the artist is that of Peace, accomplished by the communication among the four main religions. Works like “Judaism”, “Christianity”, “Islamism” și “Buddhism”, which were painted in 1992, are all directed by an enlightened axis towards the centre of the cross, as a symbol of understanding between people.

Carmen DRĂGAN

Jurnalul Național, July 8, 2007

Artiștii contemporani sunt conștienți de fragmentaritatea lumii și de experiența lumii, dat fiind că orice sistem, chiar și cel mai mare, nu este altceva decât un fragment. Și totuși, acestea se ocupă cu o serie de strategii pentru a recompune unitatea realului în gândirea „vizualului”: recurgerea la fabulă, la mișcarea vechilor zei (precum Iside, mama Zeului-Soare, care noaptea emană o epifanie de lumină), la arabesc, la *synphilosophieren*, la gândirea comună, sunt tentative extraordinare de a rezolva problema. Paradoxal, opera lor, urmărind această recompunere, de fapt deschide drumul spațiului, care o depășește. Poetica clipei, închisă în conceptul *Witz*, sau teribila excentricitate a artei, care face ca ideea să fie într-o formă care ea însăși nu îi neagă caracterul etern și nepieritor, sunt elemente pe care le găsim în tablourile din 1985 ale lui Emil Ciocoiu și care se păstrează până astăzi.

Căutarea artistică a pictorului român presupune că identificarea a ceva ce aparține trecutului cu ceva ce aparține prezentului se poate constitui într-un fel de monadă, într-o dimensiune pe care o putem defini în afara timpului. Este momentul plin de timp de care vorbește Benjamin în eseul său „Afinități electice” de Goethe: plin de timp până la explozie. În timp ce la filosoful berlinez, incredințând cunoașterea istoriei operei de artă, clipele se opresc dintr-o dată într-o constelație plină de tensiuni, la Ciocoiu nu durează și se multiplică la infinit: sunt destinate să se încrucișeze cu timpul, să se frângă în el și să se scurgă în scânteii luminoase, în cursul său, de unde însă va putea apărea într-o clipă pentru a ilumina cosmosul.

În tablourile *Cântecul viorii*, din 1985-86, și *Pasărea de foc*, din 1988, aceste clipe nu sunt nici în timp, nici măcar în realitatea dominată de timp. Dar dacă sunt destinate să dispară și să curgă oricum într-un timp și într-un loc din care vin în mod involuntar la viață, e nevoie să înțelegi în ce timp și în ce loc se vor duce să se ascundă. În tentativa de a descifra esența *poesis*-ului său, să lăsăm în suspensie asemenea întrebări pentru a urmări modelul creativ al lui Ciocoiu. A picta, pentru el, înseamnă a face să iasă din penumbră propriile sale senza-

Contemporary artists are aware of the world's fragmentation and of the observation that every system, even the largest one is only fragmentary. Nevertheless, they are dealing with certain strategies to remake the unity of reality when thinking the visible: resorting to fable, to the old deities' movement (such as Iside, mother of Sun, that emanates at night a light epiphany), to arabesque, to *synphilosophieren*, to customary thinking, such extraordinary tentatives to solve the question.

Paradoxically, in pursuing recreation, actually, the work opens the road to space, which transcends it. Poetics of flash, encapsulated in the *Witz* pattern, or the terrific excentricity of art, which turns idea into form without denying its everlasting character, are elements that we can trace in the 1985's paintings of Emil Ciocoiu, and up to these days.

The Romanian painter's artistic quest may presume that recognizing something belonging to the past in something belonging to the present may embody a monad, a dimension that we can define outside time. It is the flash of time mentioned by Benjamin in his essay “Elective Affinities” of Goethe: on the verge to explode of too much time. For the Berlin philosopher, when entrusting the knowledge of history to the work of art, the moments freeze in a constellation full of tensions; for Ciocoiu, on the contrary, they multiply infinitely: they are meant to cross time, to break into it, and then to flow as luminous sparks to illuminate the cosmos.

In the paintings entitled *Violin Song*, of 1985-86, and *Bird of Fire*, of 1988, these moments are not subjected to time. If they have to follow their destiny, and disappear anyway in the time and space from where they came to life, irrespectively of their choice, one would need to understand what time, and which space they will choose to hide. In trying to decipher the essence of *poesis*, let us leave such questions aside and notice Ciocoiu's model of creation. To paint means, for him, to let his own sensations out of the dark and look for a kind of intellectual balance which can reveal the hidden part of nature, the minerals' veins, the secret growth of flowers, the luminous densi-

ții și să caute un echilibru intelectual care să facă vizibilă chiar și inima ascunsă a naturii, vinele mineralelor, creșterea secretă a florilor, densitatea luminoasă a nopții, unduirile apelor curgătoare, cu acea culoare care ascunde formele, le îmbracă în nuanțele cerului, ca niște sepale ce închid bobocul. Bineînțeles, acest arhetip nu se potrivește gândirii geometrice absolute a unui Mondrian, ci doar abstracției lirice a unui Klee, sau a unui Kandinsky, care este pătrunsă de acel adevăr pictat sau desenat cu ajutorul icoanelor fenomenice. Înțesată de clipe și fragmente cusute împreună (Proust a folosit, pentru acest gen de operă, metafora muncii croitorului), paleta lui Ciocoiu oferă o situație spațială care împiedică aplatizarea pe o suprafață unică. Fiecare dintre aceste „pete“ tisulare identifică un plan divers, iar fondul îmbrăcat în sedimente de umbră, dar de o umbră care este umbră de lumină, e ca și cum ar sta să apere și să garanteze o spațialitate care nu se reduce la suprafață, dar nici nu inventează o adâncime. În tablou, tonurile diferite de culoare, unite și separate în același timp, se dispun într-o balanță intuitivă despre care nu se poate da o justificare riguroasă arhitectonică sau a „numărului de aur“ al lui Pitagora. Chiar și în anii tinereții, Ciocoiu simte inspirația poetică ca pe un flux: o mare sau un vânt

ty of night, the winding of rivers, by using the colour which hides the shapes, and puts on them the sky nuances like sepals closing the bud. Obviously, this archetype does not suit the geometric absolute way of thinking of Mondrian's, but it suits Klee or Kandinsky's abstract lyricism, which is crossed by a truth painted or drawn with phenomenal icons. Overwhelmed by moments and fragments sewn together (Proust used for this kind of work the metaphor of the tailor's work), Ciocoiu's palette offers a spatial situation, preventing flattening within a surface. Each of these "spots" on skin identifies a different plan, whereas the background - covered in shadow layers, but shadows of a different consistency coming from light - stands en garde, promising spatiality, neither confining itself to surface, nor producing perspective. In the picture, the various tones, united and separated at the same time, are intuitively arranged in equilibrium, although they may not justify a rigorous architectural structure or Pitagora's golden number.

Even in his youth years, Ciocoiu feels the poetical inspiration as a flow: of the sea, or a continuous breeze which fills his mind and body, taking him out at the sea, where the great creations of a "middle world" are flowing, creations of some *Zwischenwelt* which

Simfonie cosmică – 2007-2008, 100x200 cm, ulei pe pânză
Cosmic symphony – 2007-2008, 100x200 cm, oil on canvas

ușor și continuu care îi umple mintea și corpul, purtându-l în larg, acolo unde curg marile creații ale unei „lumi de mijloc“, ale unei *Zwischenwelt* care se dilată și în care totul este posibil. Acest vânt foarte dulce se ridică în el, mai ales în desenele *Yebudi Menuhin*, din 1985, *Vioara*, din 1987, și *Rodica*, din 1989, în care semnele cărbunelui sau ale creionului refuză, în egală măsură - așa cum a scris Sartre pentru Giacometti - „inertă materia și inertă neantul pur“. E o forță eliberatoare, și totuși o tensiune invizibilă, care o sfâșie, o revoltă care urcă din abisurile sufletului său, din tenebrele inconștiente ale spiritului său. Dar asta nu ajunge pentru a defini calitatea de neegalat a picturii lui Ciocoiu.

Cu tehnica pointilismului, dar cu încercări atât de diferite de cele ale unui Georges Seurat sau a unui Paul Signac, autorul *Cântecului florii*, din 1987, și al *Grădinii albastre*, din 1992, vrea să picteze tot ceea ce este instabil, în mișcare, în aer, ușor, transparent, ceea ce fuge și se modifică, ceea ce este vag și nu are substanță; aerul care îmbracă lucrurile, care pătrunde peste tot, care schimbă viziunea, apele, care posedă mii de vieți, intensitatea lor și mișcarea lor agitată, cu va-

expands, and making everything possible. This sweet breeze swells, especially in drawings like: *Yebudi Menuhin*, from 1985, *Violin*, from 1987, and *Rodica*, from 1989, where the charcoal and crayon traces refuse - in the way Sartre wrote of Giacometti - both “the inertia of matter and that of absolute abys”. It is a releasing force, yet an invisible pressure, which tears apart, a revolt growing from his soul’s depths, from his spirit’s unconscious darkness. But this is not enough in trying to define the singular quality of Ciocoiu’s painting.

By choosing a pointilist technique, differently handled though than Georges Seurat or Paul Signac’s technique, the author of *Flower’s Song*, in 1987, and *Blue Garden*, in 1992, wishes to paint everything that lacks stability, everything is in motion, in air, light, evanescent, which flies and alters, what is vague and has no substance; the atmosphere filling things, entering everywhere, changing vision, waters with their thousands of lives, their intensity and agitated movement, with waves of all kinds, either calm or tormented; the progress of clouds in the sky, the waving field of poppies, the brightness of snow in the mountains,

Aspirație – 1992, 70x50 cm,
ulei pe pânză

Aspiration – 1992, 70x50 cm,
oil on canvas

luri care reflectă și valuri înfuriate; plimbarea norilor pe cer, întinderea unduitoare a câmpului de maci, strălucirea zăpezilor în munți, culorile aprinse ale gemelor primăvara și freamătul ascuns al toamnei; este magică, volubilă, trezind emoții deasupra oricăror altor lucruri, lumina ca revelație a contactului între spirit și carne, între cosmos și haos. E vorba de o lumină ca, de exemplu, în picturile în ulei *Mișcare cosmică*, din 1993 și *Izvorul de energie*, din 1999, pe care artistul o pătrunde sau îl pătrunde pe el însuși, lumină care modelează materia sau care o revelează sau o anulează, lumină care devine materie luminoasă, *mnemosyne* strălucitoare sau parcurs radiant.

Pentru a picta tăcerea, reverberația și aerul unui sat acoperit de zăpadă, precum în *Infinitul alb*, din 1989, pentru a picta clipa și imposibilul, precum în *Iluminarea* din 2002, e necesar ca Ciocoiu să semneze în fiecare punct și ca în fiecare punct al său să recunoască spațiul neliniștit pe care omul de astăzi l-a descoperit. Este spațiul relativ al timpului însuși care îi respira în jur și care în juru-i i se înfățișează, în care existența respiră astfel încât petele policrome ale pointilismului său, la un anumit moment, se aranjează în roi, cu gestul semănătorului, în spațiul-timp respirând, sunt densitatea urmei, văzută în secțiune, indicând verticalitatea cu care aceasta cade, conform unghiului înclinării pe suprafața pânzei; aceste lucruri ar fi mult mai reprezentative pentru spontaneitatea fecundă a trăsăturilor de penel care înving hazardul futurist al lui Balla în *Lampada ad arco* sau abstracționismul lui Klee din *Pânză dublă*, pentru a da foc aparențelor, fenomenelor preconstituite.

De la *Simfonia nocturnă* din 1995-96 la *Forța apei* din 2000-01, de la *Spre lumină* din 1999 până la *Stâlpul de foc* din anul următor și la *Rugăciune* din 2006 se naște atunci pentru materia de la origini, ca un simț paradisiac: adică sensul unei libertăți expresive care e căutare, recunoașterea unui spațiu în care evoluează, și, prin urmare, crearea aceluiași spațiu care nu exista înaintea aceluiași spațiu

the gaudy colours of gems in spring, and the secret rustling of autumn; it is magical, natural, waking emotions above any other things,

light as revelation of the contact between spirit and flesh, between cosmos and chaos. It is that special light in the oil paintings, such as

Cosmic Motion, in 1993 and *Energy Spring*, in 1999, a light felt by the artist and which fills everything, modelling the matter, either revealing, or hiding, a light which becomes glowing substance, bright *mnemosyne* or radiant road.

In rendering quietude, reverberation and atmosphere of the village covered in snow, in *White Infinity* (1989), or in illustrating the moment, and the impossible, in *Illuminarea*, (2002), it is necessary that Ciocoiu should sign every dot, each of his dots recognizing the restless space discovered by today's man. This is the relative space of time itself, breathing around, and revealing itself out there, where life breathes, so that the polychromic spots of his pointilism, may arrange themselves in a swarm formation, as in a sower's gesture, breathing space and time, under the paintbrush trace, seen in a sectional view, indicating its verticality, according to the angle of falling; these things would be more representative for the rich spontaneity of paintbrush traces, conquering Balla's futurist haphazard in *Lampada ad arco* or in Klee's abstractionism of *Double Canvas*, thus burning appearances, preset phenomena.

From *Nocturnal Symphony* (1995-96) to *Water Power* (2000-01), from *To the Light* (1999) to *Fire Post*, the following year, and *Prayer*, in 2006, a heavenly sense is born for the origi-

momentan, referitor la o materie care trebuie să iasă din starea fără formă și din haos. Precum muzica dodecafonică a lui Schönberg, care a fost cântată o singură dată și a cărei partitură a fost apoi fragmentată în numeroase fraze care nu mai pot fi reconstituite într-o oarecare condamnare a destinului; la fel precum conceptul de *différance* sau de „urmă” a lui Derrida, care, între acorduri și disonanțe umbrește împreunarea gândului filosofic al deconstrucției, empirismul artistic al lui Ciocoiu e totuși întrutotul înțesat cu o serie de reflexii optico-receptive mușcătoare, ton pe ton, cu o răbdare, să spunem, leopardiană: o răbdare morală, și atenție; curgerea timpului, ascunderea lui într-o străfulgerare asupra lucrurilor, până a le preface în sigilii și în simptome închise într-o compresie, care este o formă pură a poeziei.

Floriano de SANTI

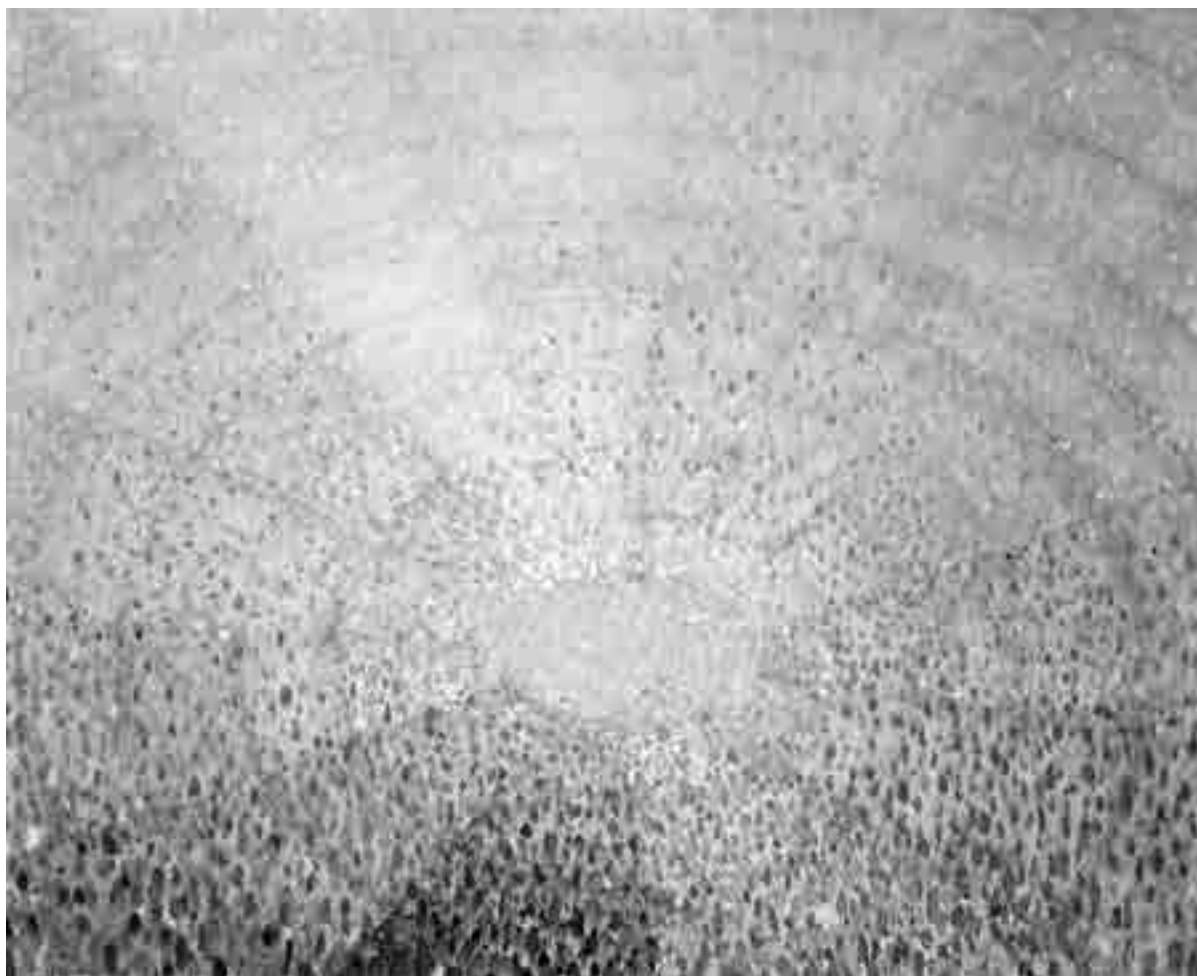
Revista *Contemporart*, No. 52, September 2007

nary matter, namely, the freedom of expression sense, which means searching, recognition of an evolutionary space, created after a transient space, related to the matter originating from a shapeless state, and chaos. In a similar manner to Schönberg's dodecaphonic music, which was played just once, its partiture being then fragmented into lots of phrases, never to be composed again, as a result of fatality; or to Derrida's concept of *différance* or of his "trace", which, among accords and dissonances casts into shade the unifying philosophical thought of deconstruction, Ciocoiu's artistical experience is full of a series of biting optical reflexions, tone in tone, carefully set: psychological patience, and attention; the flow of time, its hiding in a flash, transforming things into sealed symptoms by compression, which is a pure form of lyricism.

Floriano de SANTI

Contemporart Magazine, No. 52, September

2007

Amfiteatrul comuniunii – 1998,
80x100 cm, ulei pe pânză

Amphitheatre of communion – 1998,
80x100 cm, oil on canvas

OMAGIU LUMINII

HOMAGE TO LIGHT

„În pictura lui Emil Ciocoiu, lumina este esențială, din tot atâtea puncte de vedere câte tușe compun pânzele sale. O modelează, o recompune, o invocă și o venerază. Ca un demn păstor pe câmpiile infinite, artistul cheamă omenirea, cu fiecare dintre imaginile sale, să vină și să ia lumină“.

Marius Tița

“In Emil Ciocoiu’s painting, light is essential from as many points of view as there are in his canvases’ touch lines. He models, recreates, invokes, and venerates it. At each display of his images, as a trustworthy shepherd on the endless fields, the artist calls for the mankind to come and take light”.

Marius Tița

Stâlpul de foc – 1993-1994,
350x200 cm,
ulei pe pânză

Fire Post – 1993-1994,
350x200 cm,
oil on canvas

Viziune despre viitor – 2001-2002, 180x200 cm, ulei pe pânză
Vision about future – 2001-2002, 180x200 cm, oil on canvas

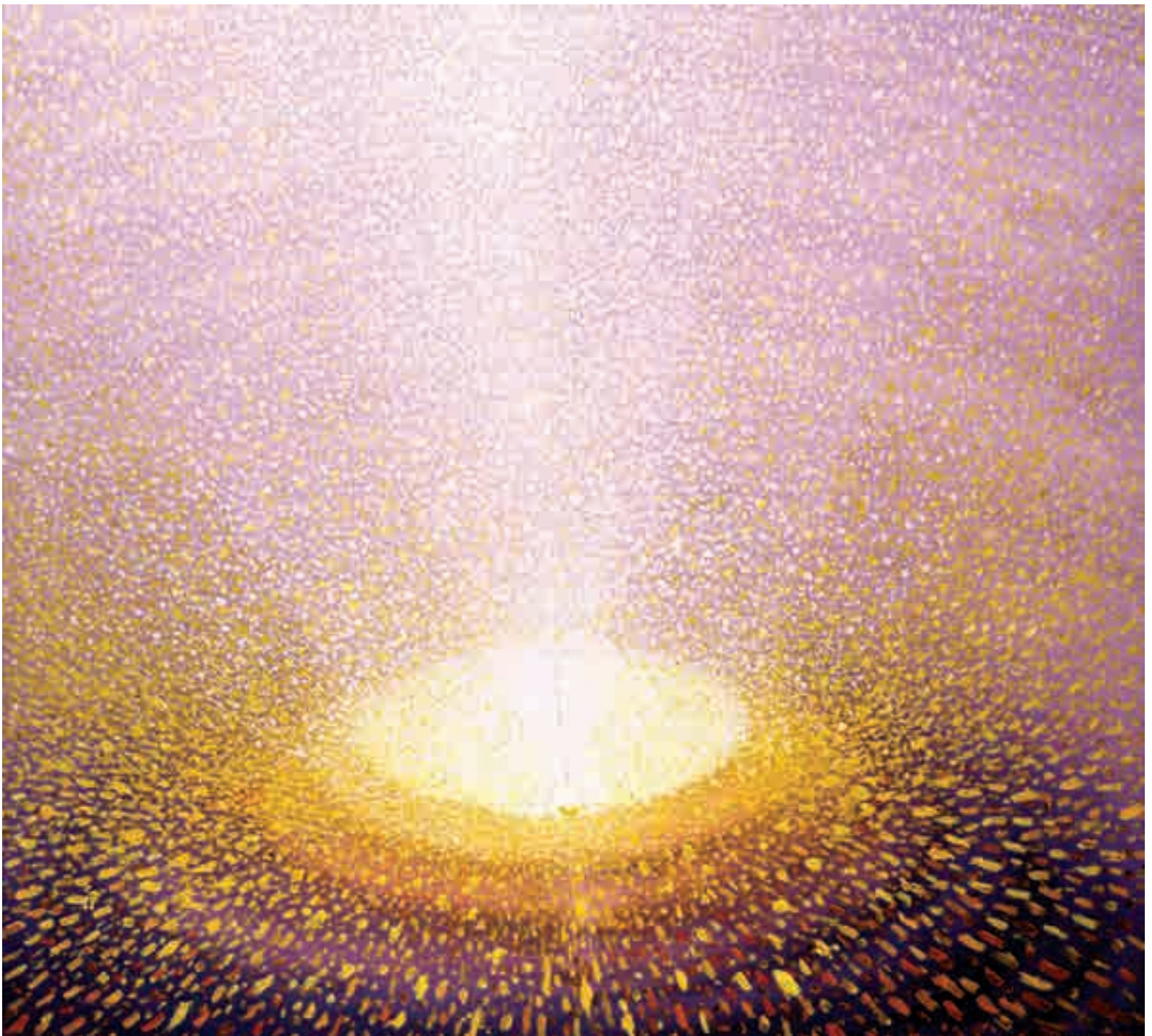
Imensitate – 1999-2000, 140x160 cm, ulei pe pânză
Imensity – 1999-2000, 140x160 cm, oil on canvas

Mister – 2002, 130x140 cm, ulei pe pânză
Mystery – 2002, 130x140 cm, oil on canvas

Omagiu luminii – 2001, 120x130 cm, ulei pe pânză
Homage to light – 2001, 120x130 cm, oil on canvas

Străluminare – 1997-1998, 140x150 cm, ulei pe pânză
Illumination – 1997-1998, 140x150 cm, oil on canvas

Libertate – 2000, 130x140 cm, ulei pe pânză
Liberty – 2000, 130x140 cm, oil on canvas

Simfonia asfințitului – 1989, 130x120 cm, ulei pe pânză
Sunset symphony – 1989, 130x120 cm, oil on canvas

Trilogia Luminii
Trilogy of Light

Spirit – 1993-1994, 200x250 cm, ulei pe pânză
Spirit – 1993-1994, 200x250 cm, oil on canvas

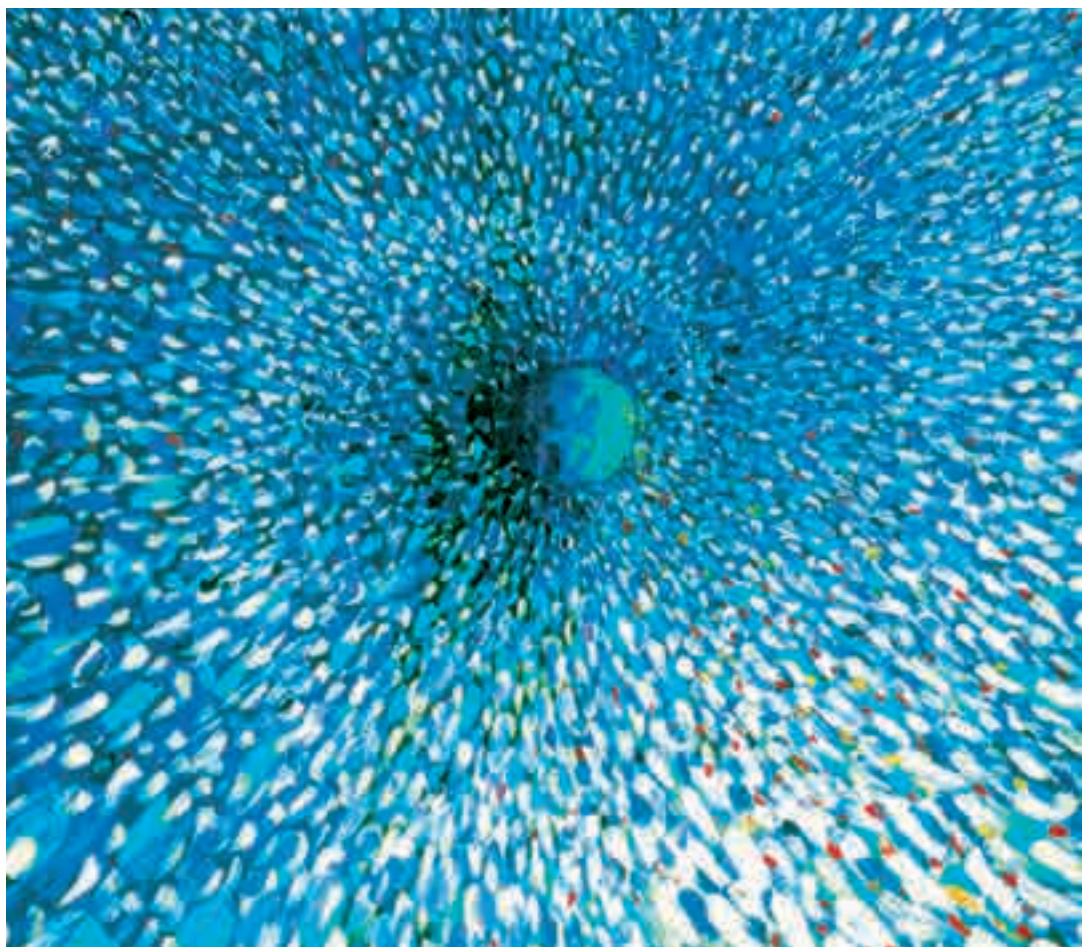
Materie – 1993-1994, 200x220 cm, ulei pe pânză
Matter – 1993-1994, 200x220 cm, oil on canvas

pânză
canvas

„Din chaos, Doamne-am apărut“ – 1993-1994, 200x250 cm, ulei pe pânză
“God, out of the chaos was I wrought” – 1993-1994, 200x250 cm, oil on canvas

...Și lumina învinse întunericul – 2005-2006, 120x150 cm, ulei pe pânză
“And Light defeated Darkness”, – 2005-2006, 120x150 cm, oil on canvas

Divinitate – 2001, 90x100 cm, ulei pe pânză
Divinity – 2001, 90x100 cm, oil on canvas

Muzica

Music

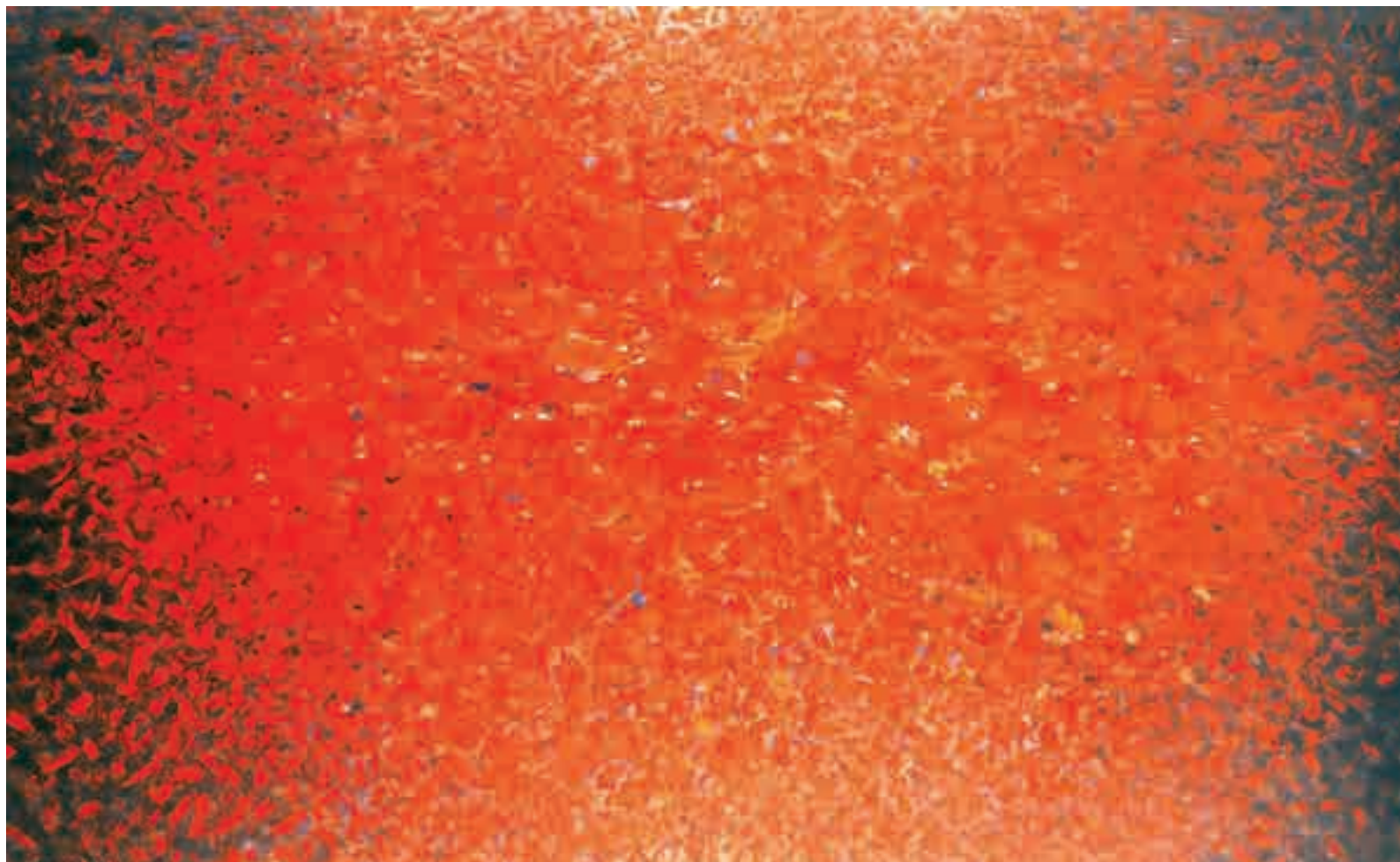
Studiu – 1987, 70x90 cm, ulei pe pânză
Study – 1987, 70x90 cm, oil on canvas

Omajiu muzicii – 2007, 100x120 cm, ulei pe pânză
Homage to Music – 2007, 100x120 cm, oil on canvas

Cântecul vioarei – 1987-1988, 200x320 cm, ulei pe pânză
The song of the violine – 1987-1988, 200x320 cm, oil on canvas

Muzica apei – 2007, 70x45 cm, ulei pe pânză
Watermusic – 2007, 70x45 cm, oil on canvas

Sonata lunii – 1994-1995, 110x170 cm, ulei pe pânză
Moonlight Sonata – 1994-1995, 110x170 cm, oil on canvas

Vioară inflăcărată – 1989, 140x140 cm, ulei pe pânză
Fiery violin – 1989, 140x140 cm, oil on canvas

Constantin Bogdănaș

Cristian Mandeal

Midori

Frans Helmerson

Requiem – 1990, 100-110 cm, ulei pe pânză
Requiem – 1990, 100-110 cm, oil on canvas

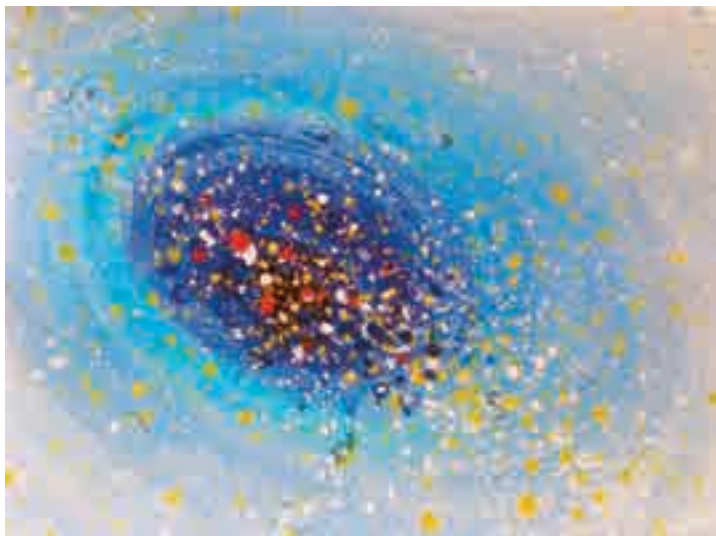
Regina noptii – 2004, 85x75 cm, ulei pe pânză
Queen of the Night – 2004, 85x75 cm, oil on canvas

Privire spre eternitate – 2007, 75x65 cm, ulei pe pânză
Looking to eternity – 2007, 75x65 cm, oil on canvas

Pasărea de foc – 2005, 75x65 cm, ulei pe pânză
Firebird – 2005, 75x65 cm, oil on canvas

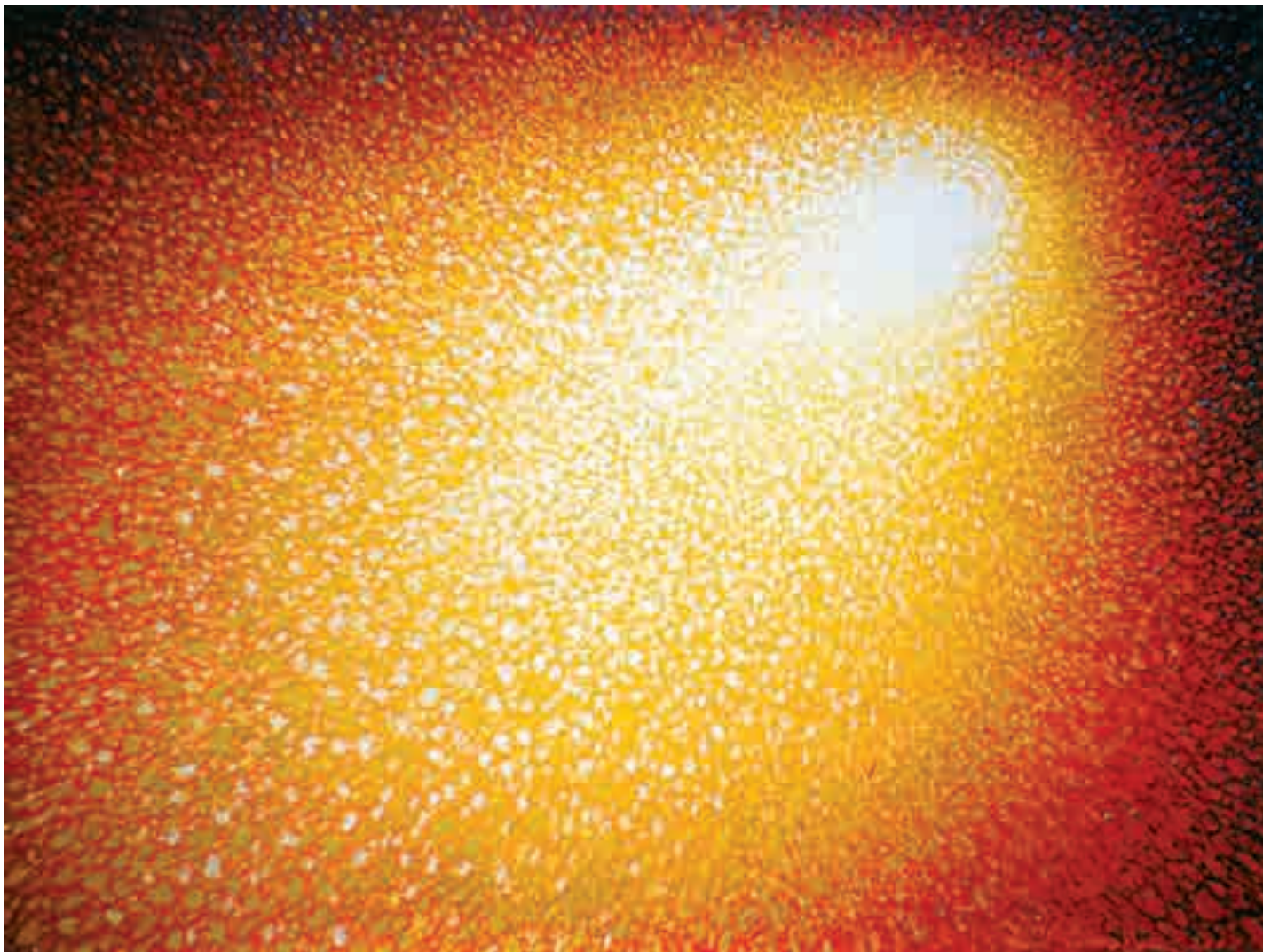

Cosmos – 1989, 29x43 cm, acuarelă
Cosmos – 1989, 29x43 cm, watercolour

Galaxie – 2005, 29x43 cm, acuarelă
Galaxy – 2005, 29x43 cm, watercolour

Primăvara cosmică – 2002, 130x160 cm, ulei pe pânză
Cosmic spring – 2002, 130x160 cm, oil on canvas

Nașterea luminii – 2007-2008, 110x120 cm, ulei pe pânză
Birth of light – 2007-2008, 110x120 cm, oil on canvas

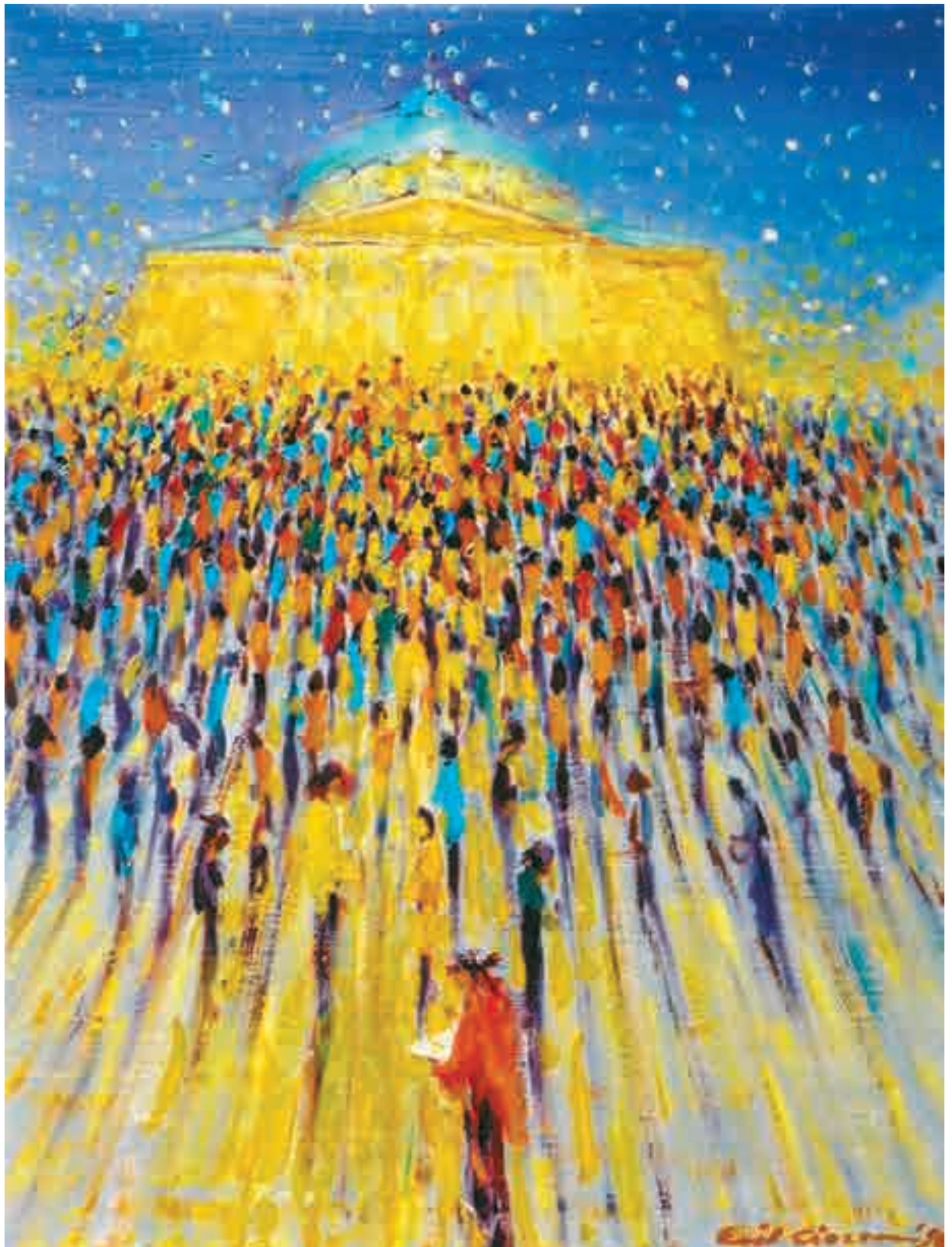

Stradă în Bruxelles – 2006, 120x140 cm, ulei pe pânză
Street in Brussels – 2006, 120x140 cm, oil on canvas

Stradă în București – 2005, 120x140 cm, ulei pe pânză
Street in Bucharest – 2005, 120x140 cm, oil on canvas

Înainte de concert – 1996, 80x60 cm, ulei pe pânză
Before the concert – 1996, 80x60 cm, oil on canvas

Athos – Mănăstirea Prodromu – 2000, 60x55 cm, ulei pe pânză
Athos – Prodromu Monastery – 2000, 60x55 cm, oil on canvas

Mănăstirea Tismana – 2007, 60x55 cm, ulei pe pânză
Tismana Monastery – 2007, 60x55 cm, oil on canvas

Sinai – Mânăstirea Sfânta Ecaterina – 2008, 60x55 cm, ulei pe pânză
Sinai – Saint Catherine Monastery – 2008, 60x55 cm, oil on canvas

Athos – Mânăstirea Xenophontos – 2006, 70x90 cm, ulei pe pânză
Athos – Xenophontos Monastery – 2006, 70x90 cm, oil on canvas

Maci la Balcic – 2007, 120x55 cm,
ulei pe pânză

Poppies in Balcic – 2007, 120x55
cm, oil on canvas

Balcic – Răsărit de soare în parcul reginei Maria –
2007-2008, 200x100 cm, ulei pe pânză

Balcic – Sunrise in Queen Maria's Park –
2007-2008, 200x100 cm, oil on canvas

Grădină la Balcic – 2007,
120x55 cm, ulei pe pânză

Garden at Balcic – 2007,
120x55 cm, oil on canvas

Balcic - panorama - 2007, 50x120 cm, ulei pe pânză
Balcic - panorama - 2007, 50x120 cm, oil on canvas

Balcicul noaptea - 2007, 50x120 cm, ulei pe pânză
Balcic at night - 2007, 50x120 cm, oil on canvas

Balcic – Castelul Reginei Maria – 2007, 60x55 cm, ulei pe pânză
Balcic – Queen Maria's Castle – 2007, 60x55 cm, oil on canvas

Muntele măslinilor – 1989, 50x60 cm, ulei pe pânză
Mount of olive-trees – 1989, 50x60 cm, oil on canvas

Profetul – 1989-1990, 200x300 cm, ulei pe pânză
The Prophet – 1989-1990, 200x300 cm, oil on canvas

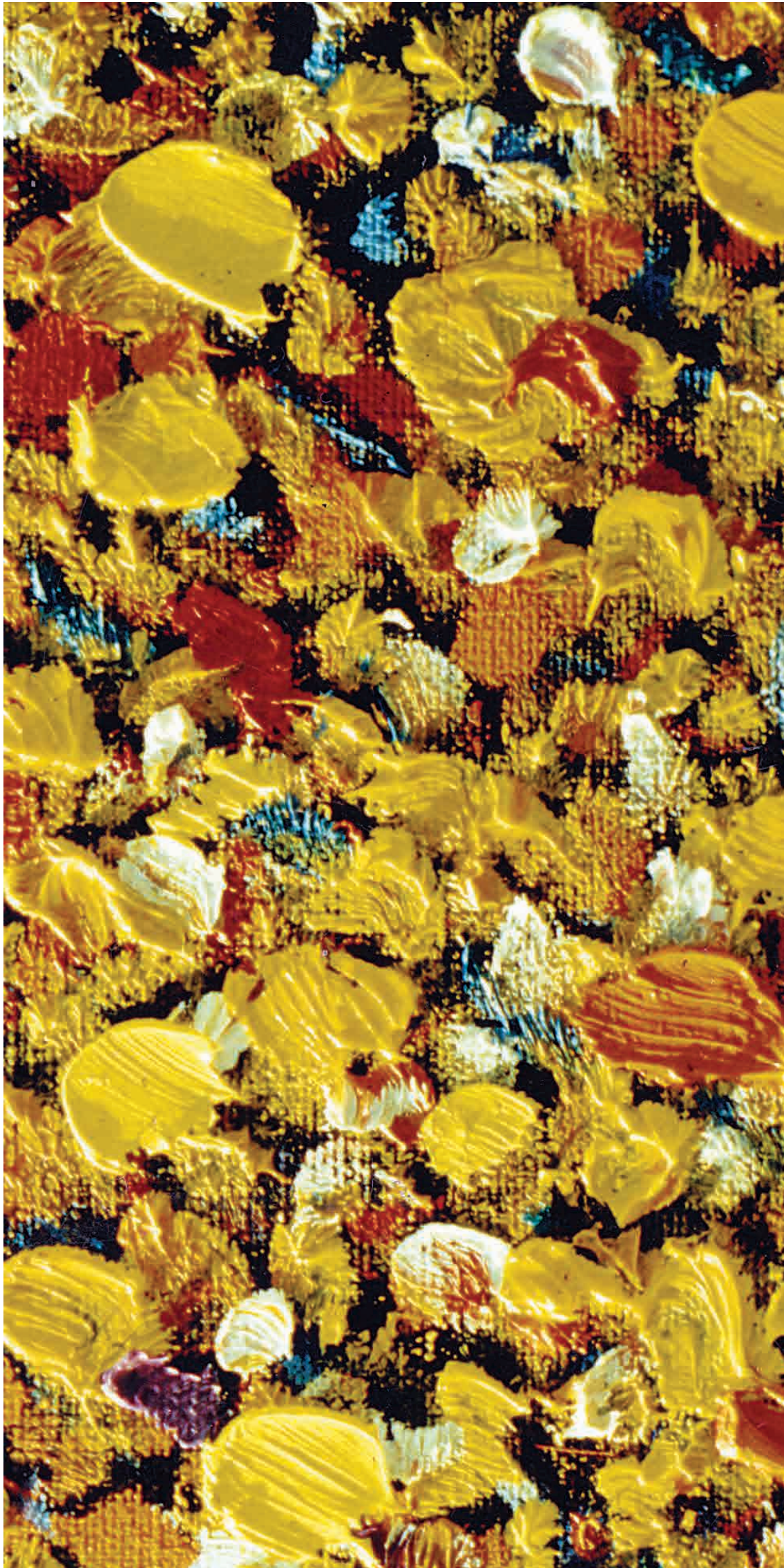
Gotic – 2007, 40x50 cm, ulei pe pânză
Gotic – 2007, 40x50 cm, oil on canvas

Slujbă – 2006, 100x120 cm, ulei pe pânză
Divine office – 2006, 100x120 cm, oil on canvas

Rugăciune – 2007-2008, 200x120 cm, ulei pe pânză
Prayer – 2007-2008, 200x120 cm, oil on canvas

DEVENIRE BECOMING

„Dimensiunea poetică a picturii lui Emil Ciocoiu este însoțită de o profundă meditație filozofică. Ce este viața dacă nu energie în mișcare? Datoria artistului este de a o transforma în realitate. El trebuie să confere realității o formă poetică, să deschidă poarta spre o lume a fanteziei și a visurilor. Prin vraja combinațiilor sale de culori și a jocurilor de lumină, Emil Ciocoiu reușește să creeze o operă originală, al cărei scop este înțelegerea universală“.

Ionel JIANU

Artiști români în Occident,
Academia Româno-Americană pentru
Artă și Știință, Los Angeles, 1986

“Philosophical meditation is thus added to the poetic dimension of Emil Ciocoiu’s painting. For what is life but energy in action? And the artist’s task is to translate it into reality. However, he must also transform reality, provide it with poetic form, open the gate to a world of dreams and fantasy. By the magic of his colours and light changes, Emil Ciocoiu has succeeded in creating an original work within the scope of univers understanding.”

Ionel JIANU

“Romanian Artists in the West” Dictionary
The American-Romanian Academy of Arts and Sciences,
Los Angeles, 1986

Viiitorul pictor Emil Ciocoiu s-a născut într-o zi de 13 septembrie, cea a anului 1948, în localitatea Șasa, nu departe de Târgu Jiu. Știm cu siguranță că tatăl său, Alexandru Ciocoiu, a fost la un pas de a deveni pictor și doar un război pe care a trebuit să-l facă pe toată lungimea sa l-a împiedicat să-și îndeplinească acest vis. În timp ce pictura de șevalet este contemporană cu fiul său, Emil, penelul lui Alexandru Ciocoiu poate fi regăsit în fresca de la Ateneul Român, unde a lucrat în echipa lui Costin Petrescu. În 1950, bătrânul maestru își amintea, în scris, de colaborarea cu Alexandru Ciocoiu atât la fresca de la Ateneu cât și la cea de la biserica Silvestru, declarându-se mulțumit de munca și străduința acestuia. Dar nu vom ști niciodată care este întreaga dimensiune a influenței anilor, întâmplărilor și peisajelor copilăriei asupra creației pictorului Emil Ciocoiu. Această amprentă poate constitui subiectul tuturor studiilor ce s-au scris și se vor scrie despre opera artistului. Cert este că tânărul Ciocoiu Emil a ales pictura ca profesiune de viață și de credință. În 1968 intră la Academia de Artă din Bucu-

The artist Emil Ciocoiu was born on 13 September 1948, in Șasa, not far of Târgu Jiu. We found out that his father, Alexandru Ciocoiu, was on the edge of becoming an artist, too; however, the war he had to go through hindered him to fulfill this dream. While the painting in oil on canvas of Alexandru Ciocoiu is contemporary with his son, Emil, his brush can be encountered on the fresco of the Romanian Concert Hall, known as the Romanian Atheneum. For painting this fresco, he worked in Costin Petrescu's team. In 1950, the old maestro Petrescu wrote about his contentment with the fruitful cooperatin with Alexandru Ciocoiu in painting both the Atheneum fresco and the one in the Silvestru Church. One would never know how all of the events and sights seen in his childhood put their imprint upon Emil Ciocoiu's creation. It is this mark which represents the source of all the studies that were or are to be written about the artist's work. It is for sure that Emil Ciocoiu chose painting as his creed in life. In 1968, he begins to attend the courses of the Academy of Fine Arts in Bucharest where he studies

Alexandru Ciocoiu – *Toamnă în pădure*, 1935

Cu profesorul Gheorghe Șaru

rești, unde studiază pictura cu profesorul Gheorghe Șaru, la rândul său un mare pictor român care avea să ia calea străinătății. La primele expoziții ale tânărului Ciocoiu, maestrul său nota: *Acest delicat interpret al naturii, pe care o recrează printr-o paletă cu infinite nuanțe de griuri colorate, irizate cu multă sensibilitate, și-a cucerit un binemeritat loc în pictură, conferind lucrărilor sale acea atmosfera poetică, acea muzicalitate a coloritului care își atrage seva din autentică tradiție a artei românești.*

Pentru Emil Ciocoiu, ca pentru majoritatea tinerilor, mai ales a celor care au ales arta ca profesie de o viață, studenția este momentul ce mustește de amintiri minunate și de acumulări esențiale pentru întreaga viață. Până să termine facultatea, în 1974, își trece deja în palmares, în 1972, un premiu internațional, „Musée 2000”, din Luxemburg.

Primul pas după absolvire este obținerea bursei „Theodor Aman”, un premiu prestigios, un jalon care demonstrează peste timp că talen-

painting with professor Gheorghe Șaru, an important Romanian artist, who was to go into exile. The master would note at the young man's first displays: *This delicate interpret of nature, which recreates it on his own palette with infinite nuances of coloured greys, made iridescent with such great sensitivity, has gained a well-deserved place in painting; his works possess a special poetical atmosphere, a kind of music in colouring, which takes its sap from the genuine Romanian art.*

For Emil Ciocoiu, as well as for most of young men, especially for the ones that made a profession of art, the university years represent a time of wonderful memories and fundamental accumulations for the entire life. Before his graduation in 1974, he had already been granted “Musée 2000” - an international prize in Luxembourg - in 1972.

“Theodor Aman” scholarship, following his graduation, represents a prestigious award, a landmark which proves appreciation of the

Părinții mei, 1990
My parents, 1990

tul și valoarea tânărului pictor era înțeleasă și apreciată. Bursa îi oferă un atelier, chiar în curtea muzeului marelui înaintaș în arta picturii. Tot în 1976, deschide o primă expoziție de suflet, la Târgu Jiu, la Muzeul municipal. Expun Alexandru Ciocoiu și fiul său cu studii de pictură la București, Emil Ciocoiu.

Simbolurile și încărcătura sentimentală ale acestei expoziții sunt uriașe, dar nici valoarea expunerii nu este mai prejos. Criticul Ion Tătaru sublinia și el, în cronică expoziției: *Emil Ciocoiu, deși foarte tânăr, moștenind talentul și pasiunea pentru artă ale părintelui său, muncind, muncind cu îndârjire și consecvență și fără să abdice de la principiile sale, s-a impus repede ca unul din cei mai talentați pictori ai generației tinere.*

Într-o perioadă scurtă, pictorul Emil Ciocoiu se impune ca o speranță a picturii românești, un artist de mare talent care promite o carieră proeminentă. Premonitoriu, Mircea Deac vorbea, în 1977, de înaltele sfere spirituale ce îi vor caracteriza creația: *Ciocoiu se impune atenției noastre și prin acea seriozitate profesională, și mai ales prin certitudinea că pornind de la uni-*

young artist's talent and value over the years. This scholarship allowed him to work in a studio in the very courtyard of his great predecessor's house. In 1976, he exhibits works at the Municipal Museum in Târgu Jiu - a place dear to himself - together with his father, Alexandru Ciocoiu. The symbols and the spiritual bearing of this exhibition are huge, as well as its value. The art critic Ion Tătaru notices in the exhibition's review: Although quite young, Emil Ciocoiu, who inherited his talent and passion for art from his father, working and working, never to abdicate from his sound principles, has quickly imposed himself as one of the most gifted artists of the young generation. Within a short while, the artist Emil Ciocoiu proves to be a promising talent in the landscape of Romanian art, embarking on a steady career. Ironically, Mircea Deac remarked, no later than 1977, the high spiritual spheres in which the painter turns his activity further on: *Ciocoiu succeeds in catching one's attention by his professional earnestness, and most of all, by the*

versul sentimentelor sale el poate ajunge să concretizeze plastic și marile aspirații umane.

În 1977, regele Hussein al Iordaniei, în vizită în România, își rezervă o plimbare prin București și trece prin fața Galeriei Municipiului unde expunea Emil Ciocoiu.

Două dintre picturile prezentate în această expoziție au fost achiziționate pe loc de rafinatul monarh hașemit, figurând și în prezent în colecția casei regale de la Amman.

În 1973 se căsătorește cu Rodica-Daniela, tânără violonistă de mare talent, iar în 1977 vine pe lume fiica lor, Ruxandra, în prezent doamna Ciocoiu-Petkov, care a rămas în domeniul creației artistice prin fotografiile de artă pe care le realizează. Este o tehnică modernă aceasta abordată de Ruxandra, spre deosebire de tatăl-pictor care, în ciuda modernității maxime a viziunii și abordării, a rămas fidel instrumentelor clasice, uleiul așternut cu pensula pe pânză, acuarela, cărbunele sau creionul Condé pe hârtie.

assurance that, starting from the universe of his feelings, he can express in painting the great aspirations of mankind.

In 1977, King Hussein of Jordan, while visiting Romania, takes a walk through Bucharest, and enters by chance in Emil Ciocoiu's exhibition hosted at the Municipal Galleries. The refined monarch purchases a couple of paintings on the spot, which are to be admired today in the Royal collection in Amman.

In 1973 he marries Rodica-Daniela, a young and very talented violon player, and in 1977 is born their daughter, Ruxandra – today, Mrs Ciocoiu-Petkov, who remains in the artistic creation area by her artistic photos. Ruxandra approaches a modern technique, in contrast with her father who, in spite of his extremely modern vision and approach, remained faithful to the classical instruments, oil brushed on canvas, and watercolours, charcoal, or condé pencil on paper.

In 1979, the artist is confronted with one of

Cu Rodica, Ruxandra și Jan

În 1979 se confruntă cu unul dintre cele mai groaznice fenomene ale comunismului, turnă-toria pornită din invidia colegială, care pe mulți i-a distrus. În timp ce pregătea o expoziție în Germania, odată întors în țară pașaportul i-a fost reținut de organele de securitate și află, cu greu, că la baza deciziei se află un denunț dintre cele mai josnice. Deși niciodată nu își propusese să rămână definitiv în Occident, confruntat cu această față a regimului comunist se decide să nu mai revină în țară. Nu a fost o decizie ușoară, mai ales că dincolo de „Cortina de fier“ rămâneau mulți dintre cei dragi, dar artistul a înțeles că sistemul din țara sa putea să îl zdrobească, să îi anihileze orice

posibilitate de evoluție și de exprimare. De asemenea, rămân în țară fiica, Ruxandra, părinții, prietenii, munca sa de până atunci și amintiri de neșters, poleite de copilărie, adolescență, studenție și frageda tinerețe. După aproape un an, familia se reîntregește în Occident, dar adaptarea la noul mediu nu este și nu a fost, ca pentru nici un artist în situația sa, ușoară. Cu toate acestea, pictorul își lansează ceea ce, peste timp, poate fi considerată declarația sa de intenții. Macii și câmpiile copilăriei vin să îl ajute în acest demers și să îl susțină.

Contractul pe care Rodica îl semnează la Orchestra Simfonică din Aachen face din vechea capitală carolingiană reședința familiei pictorului Emil Ciocoiu, locul unor multe zbateri și împliniri artistice.

Peste ani, artistul avea să se destăinuiească suplimentului „Timp liber“ al ziarului „România liberă“ din 26 iulie 2007: *Simt că mă leagă de România un filon greu de descris, seamănă cu ce spunea Blaga, acea primă gură de aer pe care o tragi în piept într-un loc anume, o respirație de natură spirituală. Apoi, e locul în care m-am născut, o regiune de deal și șes, de aceea mă simt atras de relieful calm, armonios. Și în Germania trăiesc într-o regiune asemănătoare (Aachen). În*

the most horrible facets of communism, betrayal – coming from the envy of denunciator fellows, which had already destroyed a lot of people. While preparing an exhibition in Germany, once he comes back to Romania, his passport is held because of one of the meanest denunciations. Although the thought of fleeing to the West has never crossed his mind before this unpleasant episode, quite familiar under the communist rule, it is high time for him to leave and live abroad. It is not an easy decision, especially when beyond the “Iron Curtain” remain his wife and daughter, but the artist understands that the system in his country can crush him by annihilating

any possibility of progress and free expression. He leaves, but the daughter, Ruxandra, his parents and friends stay, together with all of his gold memories of childhood and adolescence, university years and youth, which shall never be wiped out.

After almost one year, his family reunites in the West, but adaptation to the new milieu has never been easy for an artist in his position. Nevertheless, after a short while, the artist gives expression to his declaration of intentions. Poppies and childhood plains have supported the painter in his

enterprise. The contract signed in Aachen by Rodica shall make from famous Carolingian capital the residence of Emil Ciocoiu's family, a place of artistic debates and fulfilment. Years pass, and now the artist shares his opinions with the readers of “Timpul liber” – a cultural supplement of “România liberă” newspaper of 26 iulie 2007: *I feel bound of Romania by a kind of thread, it is like the first breath of air you pump into your lungs, as Blaga put it, a kind of spiritual inspiration. It is the place where I was born, an area of hills and valleys, maybe that is why I feel attracted by calm and harmonious forms of relief, and cannot paint*

1981, când am ajuns pe dealul Lousberg era să scap volanul din mână. Eram șocat! În mod inexplicabil visasem acel loc în urmă cu vreo șapte ani și asta m-a determinat să aleg să trăiesc acolo. Am plecat din România pentru că-mi lipseau libertatea de mișcare și de căutare. Un artist complex nu poate trăi fără să vadă Capela Sixtină sau Muzeul Luovru. Îmi amintesc că eram profesor de desen la Liceul din Lebliu și un elev m-a întrebat într-o zi cum pot să vorbesc cu atâta patos despre „Rondul de noapte“ a lui Rembrandt, dacă nu l-am văzut niciodată.

Primul deceniu al noii vieți a pictorului nu se dovedește a fi o „traversare a deșertului“, ci o etapă prolifică, a clarificărilor, a revelației și a acumulărilor. Până la Revoluția română din 1989, Emil Ciocoiu are cel puțin o „personală“ în fiecare an, harta aceluia deceniu desenând un adevărat traseu internațional. În 1981 este deja la Milano, în 1982, la Hamburg, anul următor expune la Paris pentru ca în 1984 să coboare pe Coasta de Azur, la Cannes. În 1985 expune la Stuttgart, în 1986 la Viena, în 1987 la Herzogenrath, în Germania, și în 1988 la Hagen. Primul deceniu al percepției internaționale a creației lui Emil Ciocoiu este jalonat și de două prestigioase premii internaționale: „Art Expo“, la Dallas, în 1985, și Medalia de Argint a orașului Metz, în 1988.

mountains. In Germany I came to live in a very similar region (Aachen). In 1980, when I reached the Lousberg hill, I nearly lost the control of my car, and stopped in amazement. In a strange way, I saw that place in my dreams 7 years before, so I chose to live there. I left Romania because I felt my liberty of movement and search were confined. A complex artist cannot live without seeing the Sistine Chapel or the Louvre Museum. I remember a time when I was teaching art in a school at Lebliu, and one of my pupils asked me why I talked in such verve about Rembrandt's "Night Round" without ever seeing it.

The first decade of the painter's new life does not prove to be a "desert crossing", but a fruitful time of understanding, revelation, and accumulation. Until the Romanian Revolution in 1989, Emil Ciocoiu has at least one personal exhibition every year, asserting himself internationally. In 1981 he is already in Milan, in 1982, in Hamburg, the following year he has his works displayed in Paris, while in 1984 he descends to Côte d'Azur, in Cannes. In 1985, he opens exhibitions in Stuttgart, in 1986 in Vienna, in 1987 in Herzogenrath – Germany, and in 1988 in the Hagen. The first years of international perception for Emil Ciocoiu's creation include

Lângă sculptura
lui Simon Benetton,
Santa Margherita, 2005

two prestigious international prizes: “Art Expo”, in Dallas, in 1985, and the Silver Medal of the city of Metz, in 1988.

The approach to the music, provided by the environment where his wife, the violin player Rodica Daniela Ciocoiu performs her activity, enables the artist to “paint music”, as some of his painting’s commentators immediately put it. “Sharon Quartett”, hosted today in the National Gallery in Beijing, is a sound example of the moment. Moreover, we have an entire period of creation (exemplified in one of the subchapters of this volume) including a lot more paintings, drawings, portraits in charcoal or in pencil, even costumes and scenography. Wolfgang Becker wrote: *Emil Ciocoiu’s painting confronts us with a novel possibility of creation: the power of painting music. His metaphysical symbology is born from a deep religious necessity to address a chant to the human being, and to its belonging to the Universe. Ciocoiu is a complex artist, well-articulate and intelligible, with a distinct role in the international orchestra.* Emil Ciocoiu’s painting evolves radically towards high peaks of elevation, ready to

Apropierea de lumea muzicii, intermediată de mediul în care soția sa, violonista Rodica Daniela Ciocoiu, își desfășoară activitatea, îi permite artistului să „picteze muzica“, după cum aveau să spună, repede și direct, comentatorii operei sale. Exemplul grăitor este pictura „Sharon Quartett“, aflată la Galeria națională din Beijing, dar avem de a face cu o adevărată etapă a creației sale, onorată de un subcapitol al acestui volum, cu mai multe alte picturi, desene, portrete în cărbune sau creion, și chiar costume și scenografie. Wolfgang Becker scrie: *Pictura lui Emil Ciocoiu ne confruntă cu o nouă posibilitate în creație: puterea de a picta muzica. Simbolistica sa metafizică se naște dintr-o necesitate profundă, religioasă, de a cânta omul și apartenența sa la Univers. Ciocoiu este un artist complex, bine articulat și clar, cu un rol bine definit în orchestra internațională.*

Pictura lui Emil Ciocoiu evoluează radical spre sfere de înaltă elevație și chiar revelație, în primul rând spirituală, dar și de-a dreptul fizică. Descoperă lumina în cele mai intime fibre ale sale, o modelează în forme de mare dinamism, o transformă în câmpii nesfârșite,

Scenografie la opera „Il Trovatore“,
Aachen, 1997

în amfiteatre spirituale, în coloane de foc sau în vârtejuri de materie.

În 1989, mărturisește Emil Ciocoiu, se afla la Ierusalim, în starea de plăcută oboseală pe care ți-o dă o zi împlinită, într-o atmosferă de spiritualitate milenară. Îi vede pe evrei și musulmani rugându-se cu evlavie profundă, aparent fiecare la zeii săi. De fapt, înțelege pictorul, chiar în forme diferite, ei se roagă la același Dumnezeu stăpân al vieții și al adevărului, dar sunt despărțiți de un zid, unul material, întunecat, dar și unul social, la fel de groaznic. Din acel moment, reflecția inter-religioasă de un umanism generos devine un subiect privilegiat în pictura sa.

Reprezentanții cărturari ai creștinismului, islamului, iudaismului și budismului apar împreună în mari compoziții gândite și migălite de pictor, iar simbolurile clasice ale acestor religii se îmbină și ele, tot în pânzele

experience revelation, both for his spirit and for the matter that he works with. He discovers light in the most intimate fibers, models it in forms of extreme dinamism, he turns it into endless plains, spiritual amphiteatres, columns of fire or into swirls of substance. In 1989, Emil Ciocoiu explains, he was in Jerusalem, in a state of pleasant tiredness given by a fulfilled day, in the particular atmosphere of a milenary spirituality. He sees both the Jews and the Muslim people praying in deep devoutness, aparently to their own gods. In fact, as the painter can tell, although they pray differently, they invoke the same god, master of life and truth; unfortunately, they are separated by a dark material wall and by horrible social barriers. Since that moment, inter-confessional reflection of a large generosity and humane nature becomes a recurrent subject in his painting. The great

Împreună cu Hans Küng la Muzeul Ludwig Forum, 1995

artistului, împreună cu o serie de simboluri, cum ar fi clepsidra pentru budiști, pe care Emil Ciocoiu însuși le alătură acestora. Cartea, ca o flacără, este simbolul comun, alături de lumină și culorile deschise, cu care încheagă o adevărată propunere de cuminecare într-o credință în religiile cărții. Filozoful Hans Küng, creatorul proiectului Weltethos, declara în 1990: *nu există supraviețuire fără un Ethos mondial. Nu există pace mondială fără Pace între religii. Nu există pace între religii fără Dialog între religii.* Mai târziu, filozoful avea să aleagă o pictură de Emil Ciocoiu pentru a ilustra coperta volumului său „Documentation zum Welthethos“. În 2005, ține o prelegere despre pace și religie la vernisajul expoziției „Consens“ deschisă de artist la Muzeul „Ludwig Forum“ din Aachen. Realizatoarea de televiziune Marilena Rotaru descoperă pictura lui Emil Ciocoiu și, în 1995, realizează „Rugăciune picturii“, un film-eseu despre viața și creația acestui artist singular în lumea românilor din afara granițelor sau chiar din țară. Jörg Engelbrecht comenta astfel acest film de televiziune: *Pe fundamentul culturii bizantine și al influențelor impresioniste, Emil Ciocoiu dezvoltă de-a lungul anilor o identitate cu totul personală în stilul și forma picturii sale, o identitate care se lasă cu greu clasificată. Culoare, vibrație, asocieri, pictură de idee, armonie în mișcare, simț al infinitului, toate acestea sunt noțiuni cu care criticii definesc pictura acestui artist. Pentru Emil Ciocoiu urmează o fază de intense contacte cu diferite culturi și popoare. Călătorește la San Francisco, New York, Ierusalim, Berlin, de mai multe ori la Paris, Roma, Madrid, Atena, Budapesta, București și în multe alte orașe, unde pictează. Aceste impulsuri sunt, până astăzi, foarte importante, pentru Emil Ciocoiu. Contactul cu oamenii, cu agitația vieții de zi cu zi, cu pulsul din ce în ce mai accelerat al timpului nostru, cu agresivitatea crescândă, cu noile migrații pe Terra, sunt înregistrate cu „ochiul său interior“ și transpuse în pictura sa, în vibrații din ce în ce mai dense și mai perceptibile, cu o identitate proprie și total diferită de cea a majorității picturii actuale.*

În 1996 îi este dat unui superb castel medieval de secol XVI să găzduiască o minunată întâlnire pe simeze a doi mari pictori români, Constantin Piliuță și Emil Ciocoiu. De când

illuminated representatives of Christianity, Islamism, Judaism, and Buddhism appear together in the compositions minutely conceived and drawn by the artist, while the classical symbols of these religions are combined on the painters' canvases together with other particular symbols, such as the sand-glass. The book, like a flame, is the common symbol, in the presence of light – sharing faith in the religions of the Book.

Philosopher Hans Küng, creator of project Weltethos would state in 1990: *There is no survival without a global ethos. There cannot be a global peace without peace between religions. There can't be peace between religions without a dialogue between religions.* Later, the philosopher chose a painting by Emil Ciocoiu to illustrate his book cover, “Dokumentation zum Weltethos”. In 2005, Hans Küng gave a lecture about peace and religion, on the occasion of the varnishing day of the “Consens” exhibition, at the “Ludwig Forum” Museum in Aachen.

The TV producer Marilena Rotaru learns about Emil Ciocoiu's painting and, in 1995, makes a film-essay about the life and creation of this singular artist among the Romanians both in the country or from abroad. Here is Jörg Engelbrecht' opinion on this television documentary: *On the basis of the Byzantine culture and Impressionistic influences, Emil Ciocoiu has developed a particular identity in the style and shaping of his painting, which makes it difficult to classify. Colour, vibration, associations of ideas, conceptual painting, harmony in movement, sense of infinity are the particular phrases used by the art critics to define this artist's painting. For Emil Ciocoiu comes a new stage of intense contacts with several cultures and civilizations. He travels to San Francisco, New York, Jerusalem, Berlin, and for several times to Paris, Rome, Madrid, Athens, Budapest, Bucharest and continues to paint. Such impulses are very important for Emil Ciocoiu. Contact with people, and everyday hubbub, contact with the pulse of our accelerated time, with growing aggressiveness, with the new migrations on Earth are all memorised within his “inner eye” and transfigured in his painting, in denser and more perceivable vibrations, with a particular identity, totally different from the majority of artists.*

Cu pictorul Constantin Piliuță și profesorul Ionel Constantinescu, Chateau Libermé, 1996

era student, pictorul stabilit în Germania s-a bucurat de recunoaștere valorii sale de către mai vârstnicul și cunoscutul său confrate. La castelul Libermé au fost expuse atât picturile lui Constantin Piliuță, cât și creațiile lui Emil Ciocoiu, marcându-se astfel un moment de vârf al relației tânărului pictor cu două personalități uriașe ale picturii românești, Alexandru Ciucurencu și Constantin Piliuță. Deși nu a fost prins în împărțirea dihotomică a studenților în jurul celor doi mari profesori de la Arte Plastice, Ciucurencu și Baba, Emil Ciocoiu s-a bucurat de aprecierea primului și a unuia dintre cei mai buni studenți ai săi, Constantin Piliuță. Un portret al lui Ciucurencu schițat de Emil Ciocoiu pe un petec de hârtie, în legănatul mașinii, la o ieșire la peisaj din ultimul an de viață al maestrului, se constituie într-un omagiu mai puternic decât orice piatră sau alt material de monument. Iar de la expoziția Piliuță-Ciocoiu de la Chateau Libermé din 1996 avem o fotografie în care apar atât expozanții, cât și lian-

In 1996, a superb 16th century mediaeval castle hosted a wonderful encounter, an artistic dialogue between two great Romanian artists: Constantin Piliuță and Emil Ciocoiu. Since he was a university student, the artist now settled in Germany enjoyed the recognition of the older and renowned artist. Both Constantin Piliuță and Emil Ciocoiu's creations were exhibited in Libermé castle, which marked a peak in the young painter's relationship with two extraordinary personalities of Romanian painting: Alexandru Ciucuresncu and Constantin Piliuță. Although he has never been classified as a student in one or the other of the two teams focusing around the great professors of the Fine Arts Academy - Ciucurencu and Baba, Emil Ciocoiu enjoyed the appreciation of one of Ciucurencu's first and best students: Constantin Piliuță. A portrait of Ciucurencu, sketched by Emil Ciocoiu on a slip of paper, during a travel by car, occasioned by a landscape outing, which

Cu Walter Haas,
Chateau Libermé, 1996

With Walter Haas,
Chateau Libermé, 1996

tul acestei întâlniri între cele două generații dar și destine ale picturii românești, pasionatul colecționar și iubitor al artei și al artiștilor, profesorul universitar Ionel Constantinescu.

De câte ori vine în București, Emil Ciocoiu își trage sufletul la un restaurant aflat la umbra Pieței Romane, acolo unde pictorul Piliuță își onora prietenii cu prezența în ultimii ani de viață. Și de fiecare dată, artistul merge să îl salute pe „Maître”, mai exact fotografia de mari dimensiuni a pictorului dispărut, afișată de proprietarii localului la loc de venerație pentru cel care a fost clientul lor din istoria artei.

Tot în 1996, picturile artistului român sunt expuse la primăria istorică a orașului Aachen

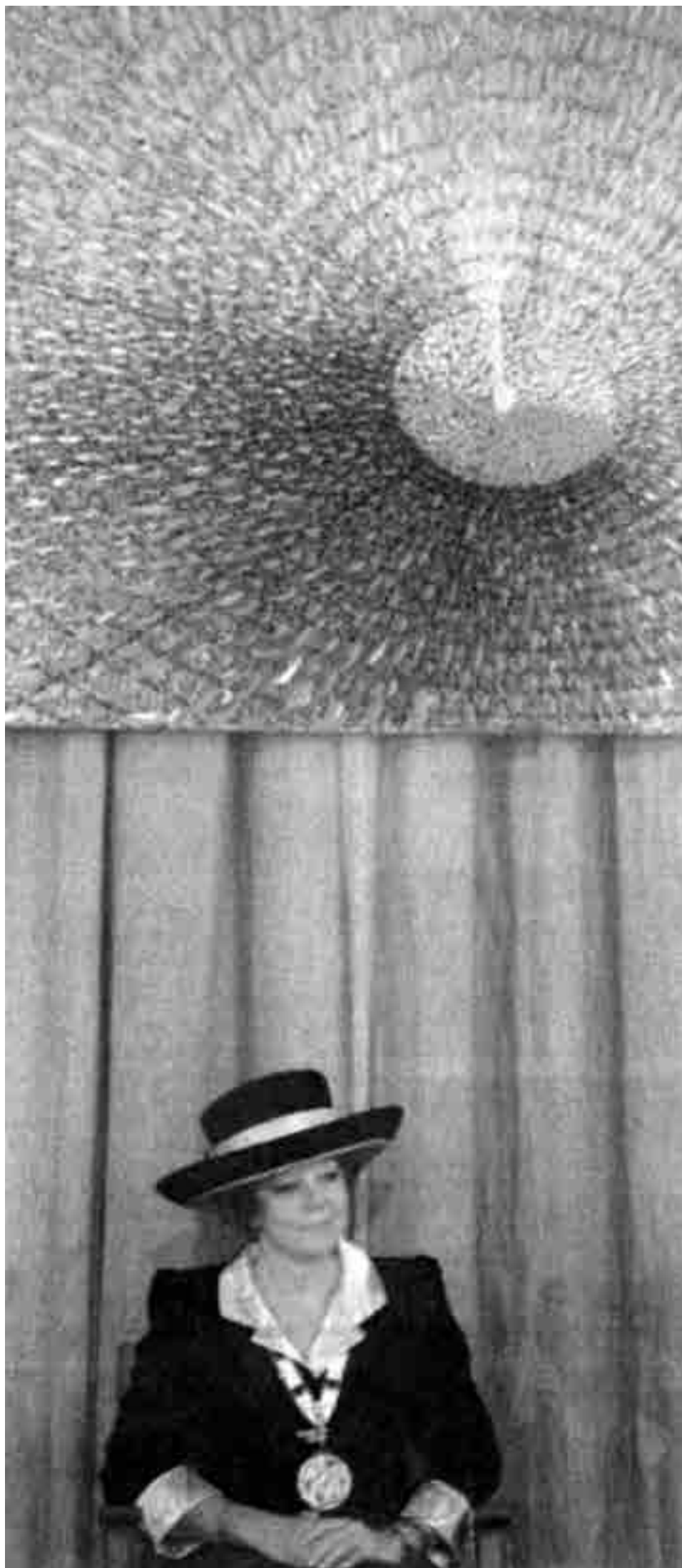
happened in the master's last year of existence may be considered as a higher homage than any monument, be it in stone or other material. The exhibition Piliuță-Ciocoiu of Chateau Libermé in 1996 provided us a photo showing both the exhibitors, and the binding agent of this encounter between two generations and destinies of the Romanian painting, the arduous art collector and admirer of art and artists, university professor Ionel Constantinescu.

Whenever he comes to Bucharest, Emil Ciocoiu stops to a restaurant found in the nearby of the Romana Square, the one often resorted by Piliuță, who was honouring his friends in his last years of existence. And he goes to greet his “Maître” – actually, the out-

Alexandru Ciucurencu – 1976,
14x8 cm, creion

Alexandru Ciucurencu – 1976,
14x8 cm, pencil

Majestatea sa, Regina Beatrix a Olandei la decernarea Premiului European „Karlspreis“, Aachen, 1996

cu ocazia decernării premiului Carol cel Mare (Karlspreis). Wolfgang Richter menționează în ziarul „Aachener Zeitung“ din 10 mai 1996: *Regina Beatrix a Olandei va avea permanent în fața ochilor în timpul ceremoniei decernării Premiului european Charlemagne tablourile pictorului Emil Ciocoiu. Picturile sale solare contrastează benefic cu zidurile întunecate de vreme ale sălii de încoronare a regilor germani.*

În viața și cariera lui Emil Ciocoiu, unul dintre momentele norocite este cel în care opera și activitatea îi sunt descoperite de celebrul colecționar Peter Ludwig, care îi achiziționează picturile pentru muzeele pe care le-a deschis în întreaga lume. Astfel, compoziția „Sharon Quartett“ a ajuns la Beijing dar, din păcate, eforturile celor doi, magnatul-colecționar și pictorul, de a face din București primul oraș din estul Europei cu un muzeu Ludwig eșuează din motive care nu pot fi imputate nici pe departe altora decât decidenților zilei.

În 1995, primește premiul „Ionel Jianu“, acordat de Academia Româno-Americană pentru Arte și Știință (ARA). Distincția prestigioasei organizații a românilor din SUA și, de fapt, din întreaga lume, poartă numele marelui critic și istoric de artă care a fost nevoit și el, la un moment dat, să aleagă viața în străinătate. Despre Emil Ciocoiu, criticul Ionel Jianu avea numai cuvinte de laudă și apreciere analitică: *Pentru prima dată în 1983 într-o expoziție personală la Paris, am intrat în contact cu Emil Ciocoiu*

sized photograph of the departed painter; the photo is posted by the pub's owners in a veneration place dedicated to their customer who entered the history of art.

Again in 1996, the Romanian artist's paintings are displayed at the historical townhall of Aachen, occasioned by the granting of the great award “Charlemagne” (Karlspreis). Wolfgang Richter notes in “Aachener Zeitung” on 10 May 1996: *Queen Beatrix of Holland will always have Emil Ciocoiu's paintings during the ceremony of awarding the European Prize Charlemagne. His solar pictures make a favourable contrast with the dark old walls of the hall of crowning of the German kings.*

During Emil Ciocoiu's life and career, the renowned art collector Peter Ludwig has had a major role in acquiring the paintings for the museums that he opened in the whole world. This is how “Sharon Quartett” composition found its place in Beijing. But, despite the painter and the rich art collector's efforts to turn Bucharest into the first Eastern city in Europe to have a Ludwig museum fail from reasons owing to the time's decision-makers. In 1995, he is awarded the “Ionel Jianu” prize, granted by the Romanian-American Academy for Arts and Science (ARA). The distinction of the prestigious organisation of the Romanians in USA and, in fact, in the whole world, bears the name of the great art critic and historian, who had once had to go into exile, too. Ionel Jianu had only words of

Lionel Scanteye și Ionel Jianu în expoziția de la Paris din 1983

În dialog cu Bernd Mathieu (redactor-șef al AZ și AN), Muzeul Ludwig Forum, 2005

și tablourile sale și am fost uimit de muzicalitatea armoniei de culoare, echilibrul, lirismul și seninătatea picturilor sale.

În 2003 expune din nou la Aachen, în prestigioasa Aula Carolina. În atmosfera impozantă din acest edificiu medieval, mesajul picturii lui Emil Ciocoiu se aude clar și luminos. În publicația-cronică a orașului Aachen, Bernd Mathieu, lider al principalelor publicații din Aachen, marca astfel evenimentul, la 25 octombrie 2003: *Tablourile sale transmit energie și dinamism, culorile picturii sale strălucesc, inspiră, nu provoacă ci, mai degrabă, îndeamnă la meditație, la reflecție intelectuală, viziune și dialog. Emil Ciocoiu nu face concesii ingeniozităților ieftine, de moment, ci își impune cu fermitate accentele proprii, ca om și ca artist. Complexitatea coloristică și excepționala calitate artistică a lucrărilor sale de mari dimensiuni dovedesc virtuțile unei personalități artistice inconfundabile. Forța mesajului viziunii picturii sale constă în propunerile sale: victoria asupra violenței, a neînțelegerilor și a egoismului. Rar a reușit un artist prin opera sa să documenteze atât de strălucitor un vis al omenirii:*

praise and analytical appreciation: *In 1983, in a personal exhibition in Paris, I met for the very first time Emil Ciocoiu and his paintings, and I was amazed by the musicality found in the harmony of colours, balance, lyrism and serenity of his pictures.* In 2003 the artist exhibits again in Aachen, in the reputed Aula Carolina. In the imposing atmosphere of this mediaeval building, the message of Emil Ciocoiu's painting is clear and serene. This is how, on 25 October 2003, Bernd Mathieu, leader of the main media from Aachen, marked the event in his publication-chronicle of Aachen: *His paintings convey energy and dynamism by means of colours which glow and inspire, rather stimulating than inducing meditation, intellectual reflection, vision, and dialogue. Emil Ciocoiu does not make concessions to cheap and fugitive solutions; on the contrary, he impresses by instituting his own personality features both as an artist and an individual. The complexity of hues and the exceptional artistic quality of his large-sized works prove to be attributes of a distinct artistic personality. The force of vision in his paintings consists in the artist's propositions:*

Pacea.

Anul 1989 îi aduce pictorului român stabilit în Germania Emil Ciocoiu vestea căderii regimului dictatorial ceaușist și a tuturor barierei care făcuseră din decizia sa de a se stabili în Occident o dramă personală și pentru cei dragi rămași în România. Angajamentele internaționale, însă, nu îi permit să vină „acasă”, cu o expoziție, decât în 1996. În acel an, în luna noiembrie, trei mari săli ale Muzeului Național de Artă al României prezintă publicului românesc o amplă retrospectivă a pictorului Emil Ciocoiu, cel care cucerise lumea de când plecase de acasă. Este o Românie nouă, luptând cu greutatea tranziției și vindecându-și, prin uitare, rănila trecu-

Victory against violence, disputes, and egotism. It is quite unusual for an artist to succeed in supporting so brilliantly such a great desire of mankind: Peace. 1989 brings to Emil Ciocoiu - the Romanian artist settled in Germany - the news of the collapse of Ceausescu's dictatorship, and thus, the fall of all barriers, including the ones that contributed to his personal drama when he chose to live in the Western world, leaving his beloved relatives and friends in Romania. However, his international engagements do not allow him yet to go "home" with an exhibition until November 1996. This is when three of the large halls of the National Art Museum of Romania display on their walls an ample retrospective of Emil Ciocoiu, redis-

La Muzeul Național
de Artă al României, 1996

Augusto Medici, Floriano de Santi și Marius Tița, la Galeria Galateca, 2007

tului, cea care îl redescoperă pe Emil Ciocoiu. Cronicile și reacțiile elogioase îmbină surpriza descoperirii cu uimirea pentru opera care se relevă, venind din Germania, cu trecere pe simeze internaționale, sub un nume românesc. De la ampla expunere de la Muzeul Național de Artă al României vor mai trece alți mai bine de 10 ani până când Emil Ciocoiu va reveni la București cu o expoziție. Vernisată la Galeria Galateca, la 11 iunie 2007, această nouă expoziție românească are corespondent în Italia, pe parcursul întregii veri a aceluși an, o altă expoziție Emil Ciocoiu fiind deschisă în localitatea italiană Prato și ține din mai până în septembrie. Criticii și admiratorii săi italieni îi dedică, la sfârșitul expoziției, un articol amplu și chiar coperta prestigioasei publicații de specialitate „Contemporart”. În 2008, când împlinește șase decenii de viață, Emil Ciocoiu este din nou pe simezele de acasă și are alături volumul de față, primul și binemeritatul album românesc al operei sale.

covering the artist to the Romanian public, an artist who had already conquered the world since he left his home. It is a new Romania, fighting and overcoming the transition's hardships, healing the wounds of the past by oblivion. The favourable reactions and reviews bring together the surprise of discovering and the amazement in front of the revealed work, coming from Germany, passing through the international recognition, under a Romanian name.

Another decade has passed since the ample exhibition

from the National Art Museum of Romania, and then, another one until the return of Emil Ciocoiu to Bucharest. Opened at the Galateca Gallery on 11 June 2007, this new Romanian exhibition has a correspondent in Italy, during the same year's summer: another exhibition Emil Ciocoiu is opened from May to September in the Italian locality Prato. The Italian critics and admirers dedicate him, at the exhibition's closure, an ample article and the cover of famous specialized publication, „Contemporart”. In 2008, on his sixtieth anniversary, Emil Ciocoiu is again exhibiting at home and has this volume beside him: the first and well-deserved Romanian album of his work.

Artă pentru o Românie euro-atlantică

Pictura lui Emil Ciocoiu are cu totul alte țeluri decât cele care pot fi bănuite de simpatii politicianiste dar în perioada în care societatea românească era implicată total în lupta pentru aderarea la NATO și la Uniunea Europeană, artistul stabilit în Germania, la doi pași de Bruxelles, semnează două inițiative de excepție. În 2002, deschide o expoziție chiar la cartierul general al NATO, de la Bruxelles, iar în 2006 pictura sa cucerește Palatul Berlaymont, unul dintre punctele vitale ale Uniunii Europene. Ambele expoziții, cea de la sediul NATO și cea de la Comisia Europeană, sunt întâmpinate cu interes și se bucură de succes. Personalități de înalt rang ale celor două organizații cu vocație paneuropeană participă la vernisaje și exprimă opinii dintre cele mai apreciative. La vernisajul din 31 martie 2006, Emil Ciocoiu îi adresează „țarului“ de atunci al extinderii Uniunii Europene, Olli Rehn, câteva cuvinte de mulțumire chiar în finlandeză, limba natală a acestuia: *Arvoisa komissaari Rehn! Kiitos tuestanne tämän näyttelynsuojelijana. Olen erittäin iloinen, että olette täällä tänään!* Deși ar părea imposibil de tradus, cele spuse de pictor comisarului European înseamnă doar: *Stimate domnule comisar Rehn, sunt foarte bucuroși pentru prezența dumneavoastră și sunt onorat în același timp de girul acordat expoziției mele.* Apoi face o adevărată mărturisire de credință,

Bogdan Mazuru, ambasadorul României la NATO, Bruxelles, 2002

Art for a Euro-Atlantic Romania

Emil Ciocoiu's painting is drawn by very different aims than the ones which may be taken as being in favour of some politicians. During the time when the Romanian society was totally involved in fighting for the accession to NATO and the European Union, Emil Ciocoiu signs two exceptional initiatives. In 2002, he opens an exhibition in Bruxelles, at NATO's general headquarters, and in 2006, his painting conquers Berlaymont Palace, one of the vital points of the European Union. The exhibitions, both the one at the NATO

Headquarters, and the one at Berlaymont Palace are successful, and high personalities of the two Pan-European organisations take part at opening days, expressing highly appreciative opinions. At the opening day, on 31 March 2006, Emil Ciocoiu addresses his thanks to the president of the European Union at the time, Olli Rehn, in Finnish, his native language: *Arvoisa komissaari Rehn! Kiitos tuestanne tämän näyttelynsuojelijana. Olen erittäin iloinen, että olette täällä tänään!* Although seemingly impossible to translate, the words addressed by the artist to the European commissioner only mean: *Dear Mister Commissioner Rehn, I am very happy for your presence here, and honoured, as you represent a guarantee for my exhibition.* Then, he makes a real confession of faith, coming from a mature artist that is on the verge of interna-

Cu Olli Rehn și Anca Boagiu, Palatul Berlaymont, Bruxelles, 2006

venită din partea unui artist aflat la maturitatea recunoașterii internaționale, care își slujește țara cu arta și viziunea sa: *Astăzi am onoarea să vă prezint pictura mea și sper ca prin aceasta să aduc o modestă contribuție la cunoașterea artei, culturii și spiritului poporului român. Ele conțin aspirații către libertate, armonie, pace și gânduri către o lume mai bună. Lucrările mele pot fi privite ca metafore ce se descifrează în act meditativ izvorât dintr-o dorință profundă de a cânta natura și omul în raport cu apartenența sa la Univers. O floare, un arbore, o ființă umană, conjugate cu o infinitate de entități imaginare, orchestrează împreună simfonii energetice dătătoare de viață.*

După ce își prezintă lucrările expuse, Emil Ciocoiu încheie micul discurs spunând: *Iată, mi-am dezvăluit meșteșugul și sufletul și sunt fericit să pot aduce astfel un omagiu viitorului țării mele, România.* În 2007, expoziția cu care Emil Ciocoiu revine la București după o pauză de un deceniu are loc într-o Românie membră a

tional recognition, who serves his country by means of his art and vision: *Today, I am honoured to present you my paintings, hoping to bring a humble contribution to your learning about the Romanian people's art, culture, and spirituality. They contain my aspirations for liberty, harmony, peace, and thoughts for a better world. My works can be seen as metaphors to be deciphered through meditation, coming from an intense desire to sing nature and humankind in respect to their belonging to the Universe. A flower, a tree, a man in conjunction with an infinity of imaginary entities, orchestrate together lively energetic symphonies.*

Following his works' presentation, Emil Ciocoiu's small speech closes like that: *There you are. I have revealed my art to you, as well as my soul, and I am happy to pay my respects to the future of my country, Romania.* In 2007, after nearly a decade, Emil Ciocoiu comes back to Bucharest to display his works in Romania – now a member of the European Union and NATO.

Uniunii Europene, precum și a NATO. Contribuția lui Emil Ciocoiu la eforturile românilor de integrare euro-atlantică primește o adevărată răsplată morală în 2008, când Lazăr Comănescu este numit ministru de externe și prima sa fotografie la care presa apelează este cea oficială, de șef al reprezentanței României pe lângă Uniunea europeană. Fotografia îl arată pe noul șef al diplomației sub tabloul „Zbor” realizat de Emil Ciocoiu.

Emil Ciocoiu's contribution to the Romanian people's efforts for Euro- Atlantic integration receives a moral reward in 2008, when Lazăr Comănescu is nominated Foreign Affairs minister, since the first photo that the press resorts to is the official one in his former capacity as a chief of Romania's representation with the European Union. This photo presents the new chief of diplomacy under the painting "Flight", by Emil Ciocoiu.

Lazăr Comănescu, ministrul Afacerilor Externe, în fața tabloului „Zbor”

Emil Ciocoiu și artiștii români din străinătate

Anul 2007 îi aduce pictorului și două participări la evenimente dedicate artiștilor români stabiliți în străinătate. Prima dintre manifestări este și o premieră în domeniu, prima ediție a Salonului Artiștilor Români de Pretutindeni (SARP) și s-a desfășurat la Mangalia, în cadrul Festivalului „Callatis”, dedicat de asemenea românilor din străinătate. La acest prim salon, Emil Ciocoiu a prezentat o miniexpoziție, nu mai puțin de 6 tablouri expuse separat, în Galeria de Artă de la hotelul President din Mangalia. Fiind vorba de un colț al ruinelor antice amenajate aici ca o scenă sau un spațiu de expunere, putem vorbi de unul dintre cele mai originale cadre de prezentare a picturilor lui Emil Ciocoiu, după săli clasice de muzee prestigioase, instituții de mare influență și greutate sau clădiri istorice de atmosferă înălțătoare.

În Catalogul primului Salon al Artiștilor Români de Pretutindeni (SARP), artistul și opera sa sunt prezentați astfel: *Această creație este eminentă o odă închinată libertății de orice fel, de exprimare, de gândire, de înălțare spirituală. Despre artist se poate spune că este universal și inițiat. Întâi, simplul zbor cu avionul i-a iscat viziuni ce se regăsesc în picturile sale, în mii de tușe de penel, niciuna alături. În al doilea rând, libertatea regăsită până în înaltul cerului îi permite pictorului să interpreteze viața și să propună argumente de un dinamism atomic de-a dreptul, și să spere la înfăptuirea de către oameni a unor proiecte bazate pe încredere, iubire și cuminecare. Emil Ciocoiu creează simboluri pentru marile religii ale lumii și se așteaptă ca, după ce i-a văzut rugându-se împreună sub cerul Ierusalimului, toți credincioșii să citească dintr-o mare carte, cea a păcii universale, cea dorită de toți oamenii.*

Dacă participarea la Salonul de la Mangalia a venit la scurt timp după „personală” bucureșteană de la Galateca, ea a fost urmată de participarea artistului la un program al Asociației „Soleil de l’Est”, destinat celor mai cunoscuți artiști plastici români stabiliți în afara granițelor țării. Grupul prestigios de

Emil Ciocoiu and the Romanian artists abroad

In 2007, the artist took part in two events dedicated to the Romanian artists settled abroad. The first one, a premiere, represented the first edition of the Salon of the Romanian Artists in the World – “Salonul Artiștilor Români de Pretutindeni (SARP) – which was produced in Mangalia, under the umbrella of the “Callatis” Fest, also dedicated to the Romanians abroad. Here, Emil Ciocoiu presented a mini-exhibition of six paintings displayed separately, in the Art Gallery of the President Hotel in Mangalia. Being a part of the ancient ruins, the scene or the display zone was designed as one of the most original spaces for Emil Ciocoiu, after the classic halls in the reputed museums, after the exhibitions organised in great institutions or in the special environment of historical buildings. In the Catalogue of the first edition of “SARP”, Marius Tița described both the artist and his works: *His creation is an ode to freedom of any kind: of expression, of thinking, of spirit. The artist is universal and initiated. On the one hand, his first flight by plane triggered to him a series of visions, recurrent in his paintings, in thousands of brush touches, neither of them redundant. On the other hand, liberty regained up to the sky enables the painter to interpret life, suggesting arguments of dynamic atomic nature, and hoping in the mankind’s accomplishment of superior projects, based on love and faith. Emil Ciocoiu creates symbols for the great religions of the world, and, after he had seen the believers praying together under the sky of Jerusalem, he expects them all to read from the great book of universal peace, the one desired by everybody.*

His participation in the Salon of Mangalia, which came immediately after the exhibition at Galateca Gallery, was readily followed by a programme of the “Soleil de l’Est” Association, destined to the most well-known Romanian artists settled abroad. The group of renowned participants in this project organised two exhibitions in Bucharest, one

participanți la acest proiect a organizat, la București, două expoziții, una la începutul programului și a doua la încheierea acestuia. Între cele două vernisaje, pictorii români au participat la o „tabără de creație“, la Bran, prilej de a redescoperi amintiri și sentimentul vieții artistice românești. Într-un interviu televizat, Emil Ciocoiu mărturisea: *Trebuie reînodate legături pe care le-am pierdut. Este un sentiment înălțător să poți veni din nou în țara ta și să expui fără opreliști, fără bariere, fără granițe, fără pașapoarte. Și ne bucurăm că această posibilitate a fost creată și cu ajutorul țărilor din Vest în care am trăit. În pictura mea a avut loc o transformare și o căutare, o găsim mai bine zis, a unei anumite sinteze la care aspiram încă de când eram în țară. Caracteristica principală a transformării picturii mele este lumina, am găsit un anumit fel de a percepe și de a exprima lumina.*

Marius Țița

at the debut of the programme, and the other at the end of it. Between the varnishing days, the Romanian artists also took part in a creation camp at the Bran Castle, a time to remember and rediscover the sense of the Romanian artistic life. In a TV interview, Emil Ciocoiu confessed: *We have to restore the lost links. I have an elating feeling whenever I come back to my native country and I can exhibit my paintings without any barriers, confinements or passports. We are happy to find out that this opportunity exists in part owing to the Western countries, where we live. My painting underwent a consistent transformation, searching for and finding a kind of synthesis, that I looked for since my years in Romania. The main characteristic in my painting's change is light; I have found a special way of perceiving and receiving light.*

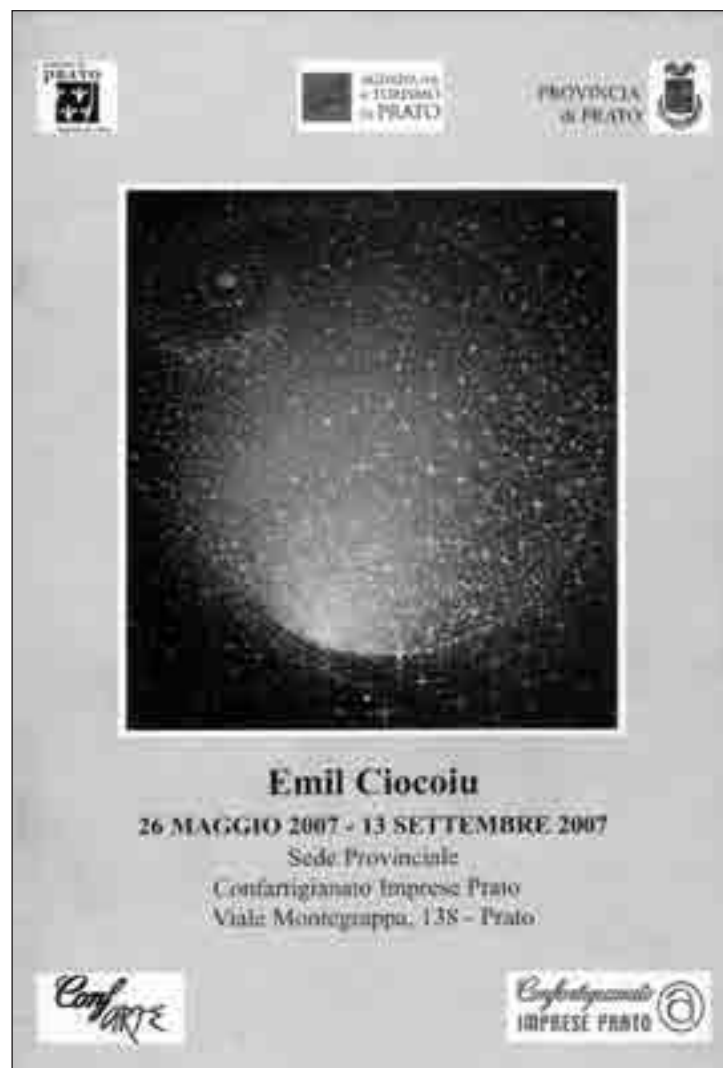
Marius Țița

EXPOZIȚII , EXHIBITIONS

Expoziții personale (selecție)

- 1975: București, Galeria *Simeza sau Eforie*
1976: Târgu Jiu, *Muzeul municipal*
1977: București, *Galeriile de artă ale municipiului*
1981: Milano, Galeria „Il Castello“
1981: Köln, Galeria Sabock
1982: Hamburg, Galeria „In Eppendorf“
1983: Paris, Galeria Garence
1984: Cannes, „Galerie 20“
1984: Herzogenrath, Galeria Burg Rode
1985: Beaune, Galeria Dominique de la Fourniere
1985: Stuttgart, Galeria Adriana
1986: Viena, Galeria Pudroski-Dorotheum
1986: Willich, Castelul Neersen
1987: Remagen, Stadthalle
1987: Herzogenrath, Galeria Burg Rode
1988: Hagen, Deutsche Bank
1990: Avignon, Galeria „La Tour des cardinaux“
1991: Aachen, Galeria „Philipp“
1992: Herzogenrath, Galeria *Burg Rode*
1993: Avignon, Galeria „La Tour des cardinaux“
1994: Aachen, Galeria „AGIT“
1996: Chateau Libermé, Expoziție împreună cu
Constantin Piliuță
1996: Modena, Galeria Forum Artis
1996: Aachen, Palatul Primăriei
1996: București, Muzeul Național de Artă al
României
1997: Strasbourg, Parlamentul european
1998: Milano, Galeria „Amaga“
1999: Paris, Conservatorul *Francisc Poulenc*
1999: Köln, Academia de Arte Frumoase
2000: Strasbourg, Parlamentul european
2001: Monte Carlo, Banca ABM AMRO
2001: Bruxelles, Galeria „Abbaye de Forest“
2002: Bruxelles, Cartierul General al NATO
2002: Köln, Casa Logiei
2003: Aachen, Aura Carolina, „Consens“
2004: Eschweiler, Galeria de Artă

- 2005: Modena, Galeria Municipală „Il Paradisino“
- 2005: Santa Margherita Ligure, *Muzeul Durazzo*
- 2005: Aachen, Muzeul Ludwig Forum
- 2006: Mantova, Galeria *Arianna*
- 2006: Bruxelles, Palatul Berlaymont al Comisiei Europene
- 2006: Aachen, Campionatul mondial de echitație
- 2006: Piombino, Galeria municipală
- 2007: Prato, Galeria „Confartigianato“
- 2007: București, Galeria Galateca
- 2008: București, Galeria Galateca

NATO HQ
Mission of Romania to NATO
 Bd. Leopold III - 1110 Brussels (next to the Luns Conference Room)
 EXHIBITION 7 - 30 may, 2002

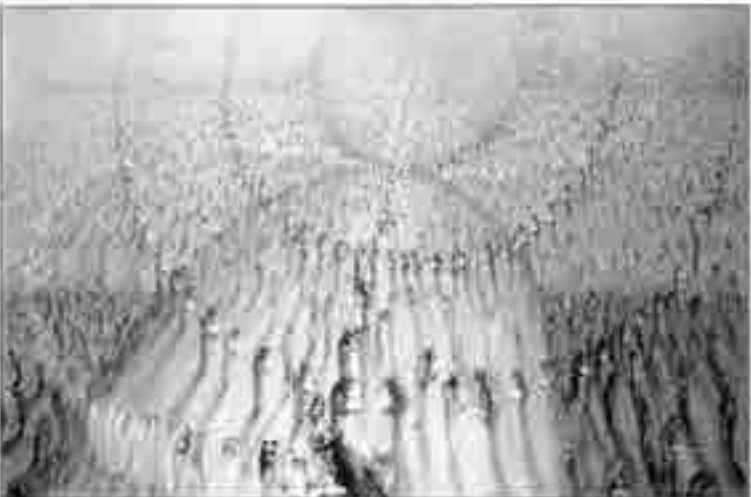

EMIL CIOCOIU painting

By the magic of his colors and light changes, Emil Ciocoiu has succeeded in creating an original work within the scope of universal understanding.

IONEL JIANU

Visionen der Verständigung

Emil Ciocoiu

*„Meine Malerei wünsche ich mir als Sinnbild des Friedens -
 der älteste Traum der Menschheit“*

Ausstellung in der Aula Carolina, Aachen, 7. & 8. September 2003, 11 bis 20 Uhr

Das Atelier des Künstlers: EMIL CIOCOIU finden Sie an der
 Marienhilfstraße 8 - 52062 Aachen
 Telefon 02 41 40 38 68 - Telefax 02 41 2 59 23

Die Realisierung der Ausstellung wird unterstützt von der Stadt Aachen, der Akademie der Handwerkerinnen
 der Handwerkskammer Aachen und dem Stadtmagazin Bau Aachen

Expoziții de grup (selecție)

- 1975: București, Bienala de pictură și sculptură
- 1976: Dortmund, Expoziție internațională
- 1977: Berlin-Praga-Sofia, Expoziție itinerantă de artă românească
- 1977: Helsinki, Expoziția internațională
- 1978: Tokio, Expoziție internațională
- 1978: Atena, Expoziție internațională
- 1979: Budapesta, Expoziție internațională
- 1983: Paris, Salonul independenților
- 1984: Aachen, Muzeul Suermond-Ludwig,
- 1984: Paris, Salonul de Toamnă
- 1985: Dallas, Târgul de artă „Dallas '85“
- 1986: Expoziție regională, Renania de Nord, Westfalia
- 1986: Bielefeld, Expoziția internațională de artă
- 1986: Quebec, Expoziția internațională de artă
- 1987: New York, Expoziția internațională de artă
- 1988: Metz, Expoziția internațională de artă
- 1988: Köln, Expoziția Uniunii Artiștilor Plastici Germani
- 1990: Paris, Salonul independenților
- 1990: Roma, Expoziția internațională de Artă „Roma 90“
- 1990: Barcelona, Expoziția internațională „BIAF“ 90
- 1991: Livorno, Expoziția Internațională „Rotonda 91“
- 1992: Aachen, Palatul Primăriei, Artiști pentru Europa

Aachen, Aula Carolina, 2003

- 1992: Albertville, Bienala internațională a zăpezii
- 1993: Kiel, Schleswig-Holstein, „Festivalul muzicii“
- 1994: Paris, Salonul de Toamnă
- 1995: Venturina, EtruriArte
- 1995: Padova, Arte Padova
- 1996: Vicenza, Vicenza Arte
- 1996: Aachen, Muzeul Ludwig Forum
- 1996: Beijing, Muzeul Ludwig pentru Arte Internationale
- 1997: Roma, Salonul internațional de arta contemporană
- 1997: Aachen, Muzeul Ludwig Forum
- 1998: Paris, Salonul de Toamnă
- 1999: Bologna, Târgul internațional de artă
- 2000: Monte-Carlo, Salonul internațional de artă MCart
- 2000: Aachen, Muzeul Ludwig Forum
- 2000: Hanovra, Expoziția mondială «Hannover 2000»
- 2001: Monte-Carlo, Salonul internațional de artă MCart
- 2002: Sanremo, Expoziția Internațională de Artă
- 2002: Grosseto, Expoziția ADM
- 2003: Luxemburg, Expoziția Internațională de Artă
- 2003: Roma, Târgul internațional de artă
- 2003: Geneva, Târgul internațional de artă
- 2004: Bologna, Târgul internațional de artă
- 2005: Parma, Târgul internațional de artă
- 2005: Milano, Târgul internațional de artă
- 2005: Innsbruck, Târgul internațional de artă
- 2006: Catania, Târgul internațional de artă
- 2006: Padova, Târgul internațional de artă
- 2007: Celano, Castello Piccolomini „Trienala de artă sacră“
- 2007: Mangalia, prima ediție a Salonului Artiștilor Români de Pretutindeni (SARP)
- 2007: București, Sala Apollo, Programul Asociației Soleil de l'Est
- 2008: Paris, Fundația Taylor - „Arta românească în lume“
- 2008: Bruxelles, Palatul Berlaymont - Expo „Summa artis II“

Premii și distincții

1972: Luxemburg, „Musée 2000“

1975: București, Bursa „Theodor Aman“ a orașului București

1985: Dallas, „Art Expo“

1988: Metz, Medalia de Argint a orașului Metz

1995: Los Angeles, distincția „Ionel Jianu“ a Academiei
Româno-Americane de Arte și Științe (ARA)

1997: Venturina, International Art Fair, premiul pentru pictură

Picturi în muzee și colecții (selecție)

Westdeutsche Rundfunk (Radioteleviziunea vest-germană), Köln
Colecția Engelbrecht, Köln
Colecția Per Mattson, Suedia
Colecția Walter Haas, Chateau Libermé, Belgia
Colecția Casei Regale a Iordaniei, Amman
Colecția Casei Regale a Olandei, Haga
Musée 2000, Luxemburg
Muzeul Național de Artă al României, București
Muzele Municipale de Artă din Târgu Jiu, Slobozia și Botoșani
Colecția municipiului Modena
Colecția Bancii WZG, Düsseldorf
Banca Sparkasse, Aachen
Camera de Comerț, Berlin
Colecția municipiului San Vincenzo, Livorno
Camera de Comerț, Aachen
Museo di Arte Sacra, Chioggia – Venetia
Ludwig Forum for International Art, Aachen
Ludwig Foundation for Art and International Understanding, Aachen
Galeria Națională a Chinei - Ludwig Foundation for International Art,
Beijing, China

德国收藏家

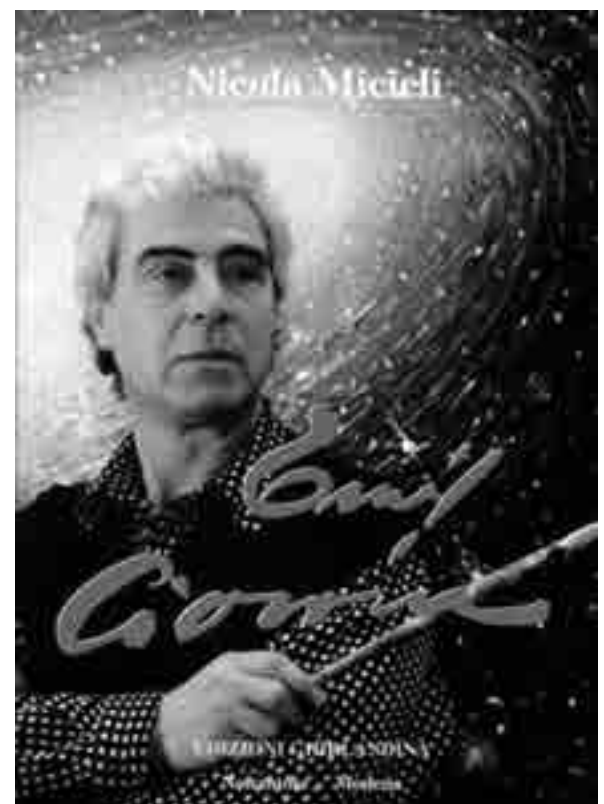
彼得·路德维希
伊蕾娜·路德维希

向中国捐赠
国际艺术作品集

BIBLIOGRAFIE

- „Dicționarul artiștilor români contemporani“, Octavian Barbosa, Editura Meridiane, 1976
- „Pictura românească în imagini“, Vasile Drăguț, Vasile Florea, Dan Grigorescu, Marin Mihalache, Editura Meridiane, București, 1976.
- „Pictura românească“, Vasile Florea, Editura Meridiane, 1982
- „Un siècle d'art moderne“, René Huyghe, Edition Denoel, Paris, 1984.
- „Romanian Artists in the West“, Ionel Jianu, Gabriela Carp, Ana Maria Covrig, Lionel Scanteye, Gabriela Carp, Academia Româno-Americană pentru Artă și Știință (ARA), Los Angeles, 1986.
- „Quand l'art du XX-ème siècle était conçu par des inconnus“, Patrick F. Barrer, „Édition Arts et Image du Monde, Paris, 1992
- „Dicționar Enciclopedic Român“, Editura Enciclopedică, vol. 1, București, 1993
- „Enciclopedia artiștilor români contemporani, Vasile Florea, Alexandru Cebuc, Editura ARC 2000, București, 1995.
- „Annuario d'Arte Moderna 97 – Artisti contemporanei, Roma, 1997.
- „Muzeul Ludwig în Beijing“, Petra Versteegh, Yang Lizhou, Editura chineză de stat.
- „Who's Who – Les Grands et nouveaux noms du monde artistique d'aujourd'hui“, Lausanne, 1996-1997
- „Who's who în România“, 2002, Editura Pegasus Press, București
- „Emil Ciocoiu“, Nicola Miceli, Edizioni Ghirlandina, Modena, 2003.
- Ediția XVI „Triennale internationale d'arte sacra – sezione contemporanea“, Celano 2007
- „Contemporary Art Annual“, vol. 2, Japan Contemporary Art Association, Tokyo, 2008

SUMAR / SUMMARY

Da, Da, da... sau Nu...de trei ori Da!!!! / Yes, Yes... or No... Three Times Yes!!!	5
Universul lui Emil Ciocoiu și Cosmosul din noi / Emil Ciocoiu's Universe and Our Inner Cosmos	7
ÎNCEPUTURI / PRELIMINARY	13
NATURA CA STARE / NATURE AS A STATE OF BEING	65
Câmpiile infinite / Endless Fields	69
Orașele / The Cities	74
Cântul apei / Water Song	108
OMUL ȘI ASPIRAȚIILE SALE / MAN AND HIS ASPIRATIONS	129
Amfiteatrul – spațiu al dialogului / Amphitheatre – space of dialogue	144
Sacrul / The Sacred	152
OMUL ȘI UNIVERSUL / MAN AND UNIVERSE	159
OMAGIU LUMINII / HOMAGE TO LIGHT	192
Muzica / Music	204
DEVENIRE / BECOMING	225
EXPOZIȚII / EXHIBITIONS	248